

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ) พ.ศ. ๒๕๕๕

(ต้นฉบับ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๕ เดือน

พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๕๓๗

ชื่อผู้แก้ไข	ข้อความที่แก้ไข	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๓๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วัน พฤหัสบดี ที่ ๑๒ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระ ขุนคลังศึกษากร รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ จึงดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้ไม่มีสมาชิกเข้ามาประชุมรวมทั้งสิ้น
๑๑.๕๕ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว จึงขอเปิดการประชุม เรื่องที่ประธานฯ จะแจ้งต่อที่ประชุม
วันนี้ไม่มี

เนื่องจากทางรัฐบาลได้ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุม โดยให้ยกเอาระเบียบ
วาระที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๗ ที่ ๘ ที่ ๑๑ ที่ ๑๒ ที่ ๑๓ และที่ ๑๔ ขึ้นมาพิจารณาตามลำดับก่อน
ระเบียบวาระที่ ๑ เพราะฉะนั้นจึงขอปรึกษาต่อที่ประชุม

นายเตียง จิราภาณ์ (พิธีกร) : ความจริงระเบียบวาระที่นี้ได้ตัดตัวกันมา
หลายเมื่อหลายคราวแล้ว ก็เป็นการที่จะวิตกหนังสือของฝ่ายค้านจนเกินสมควรไป ก็ตั้งใจจะข้าม
แต่เห็นว่าเป็นในวันฤกษ์ยามดีของพรรคเสรีวมังคศิลา ซึ่งรัฐบาลนี้ได้กรุณาให้มีกฎหมาย
พรรคการเมืองขึ้นมา ก็อยากจะสนองรับ ก็ถ้าขึ้นมีระบุแล้วก็คงจะไม่ทันกฎหมายที่จะขยับไปได้
เพราะฉะนั้นในนามของฝ่ายค้านขอไม่คัดค้านในเรื่องเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ ทั้งนี้เพื่อให้โอกาส
แก่พรรคการเมืองของรัฐบาลในวันนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ มิได้มีผู้ใดคัดค้านแล้วก็เริ่ม
อ้างว่าให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระไปตามที่กำหนด คือไปมีที่พิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔ ตามที่
รัฐบาลเสนอ คือว่าต่อไปมีเราจะได้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ แล้วก็ถัดไประเบียบวาระที่
๕ ระเบียบวาระที่ ๖ ระเบียบวาระที่ ๗ ระเบียบวาระที่ ๘ แล้วไประเบียบวาระที่ ๑๑ และ
ระเบียบวาระที่ ๑๒ ระเบียบวาระที่ ๑๓ และระเบียบวาระที่ ๑๔ เป็นระเบียบวาระสุดท้าย
แล้วต่อไปกระที่

2

ต่อไปนี้ที่พิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔ ของพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ซึ่งคณะกรรมการทหารพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเข้า
ประจำที่

(สำเนา)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๒๔๔/๒๔๕๕

๓๑ มกราคม ๒๔๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนโคม พ.ศ. ๒๔๕๕.

กรมเลียบ ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนโคม พ.ศ. ๒๔๕๕. พร้อมคำ
บัญญัติสภา ประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

การที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์อาชีพแก่คนโคม พ.ศ. ๒๔๕๕. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) ไว้พิจารณา และ
ตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพดคำรจเอก เป้า ศรีบานนท์
๒. นายอนุต แสงอุทัย
๓. นายถวิล สุเมธสารบุษ
๔. นายสุวิชัย พินิจเศรษฐ
๕. หลวงอรชรพรพิศาล
๖. นายเฉลิม ฅ สงขลา
๗. นายสุรพงษ์ ศรีวิทย์
๘. นายทองสืบ ศุภะวรงค์
๙. หลวงวิวิธสุภากร

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายเฉลิม ฅ สงขลา
เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กรมเลียบมาเพื่อท่านจักได้พิจารณาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวันวันที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) นายพดคำรจเอก

ม. ศรีบานนท์

(เป้า ศรีบานนท์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ.

สำเนาถูกต้อง

๒/๑๐๑๑

การแจ้งตามความในมาตรา ๓ ให้ทำทะเบียนที่กำหนดในกฎกระทรวง
กำหนดเวลาดำเนินการจำนวนคนงานตามความในมาตรา ๓ ถ้ารัฐมนตรีเห็น
สมควรจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาขยายนวดยกข้อไปอีกก็ได้

มาตรา ๒ อุตสาหกรรม พหุชนิดกิจ หรือธุรกิจ ความที่จะให้พระราชกฤษฎีกา
กำหนดไว้ เจ้าของซึ่งใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจะต้องจัดให้มีคนงานที่มีสัญชาติไทยเป็น
จำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น

จำนวนที่จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น จะต้องไม่เกินร้อยละห้าสิบของ
จำนวนคนงานทั้งหมด

มาตรา ๓ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๒ และ
มาตรา ๒ แล้ว เจ้าของซึ่งใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปต้องมีคนงานที่มีสัญชาติไทยไม่ครบ
จำนวนตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา ให้คนงานเหล่านั้นหรือต่อไปได้ แต่เมื่อจะรับ
คนงานเข้าใหม่ ต้องรับแต่คนงานที่มีสัญชาติไทยจนครบจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้เจ้าของซึ่งใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจัดให้มีทะเบียนคนงานเก็บ
ไว้เป็นประจำ ณ สำนักงานหรือสถานที่ประกอบกิจการ พร้อมทั้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ
ใ้ทุกเวลาในเวลาราชการ

ทะเบียนคนงานต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่ง
กฎหมายดังกล่าว และในกรณีที่เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสำนักงานหรือสถานที่ประกอบกิจการ
อุตสาหกรรม พหุชนิดกิจ หรือธุรกิจ ซึ่งเข้าลักษณะดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๒ เพื่อตรวจดู
ทะเบียนคนงานและจำนวนคนงานในเวลาราชการ และเจ้าของต้องให้ความสะดวกแก่
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ มีระวางโทษ ๕ ปี ความผิด
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ พ.วิ. เป็นเจ้าของไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
ความในมาตรา ๕ มีโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒ หรือมาตรา ๓ มีโทษปรับต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัติ และให้อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงขึ้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๑

๑๙๖- กรรมการธิการเข้าประจำที่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ไล่กลับมามีวลีถึง คำเป็นถาวรประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการธิการมีอะไรชี้แจงหรือไม่

พันตรี วิเชียร สิมันตร กรรมการธิการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะชี้แจงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการก่อน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติต้องคัดกรททรวานศึก ฉบับที่...

คือร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ ต่อไปเป็นการ
พิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศ
บังคับใช้ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง *(เสียง)*

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศบังคับใช้
ได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสายไหม อำ
เภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งคณะกรรมการการทหารพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

ที่ ๒๕๓/๒๕๕๕

สำนักงาน เจ้าอาวาสภิกขุสภาแห่งประเทศไทย

๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนสังฆาภิบาลใหม่ แห่งที่ตำบลสาบใหม่ อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๕.

ทราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนสังฆาภิบาลใหม่ แห่งที่ตำบลสาบใหม่ อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๕. พร้อมความเห็นที่สภา ประชุมของคณะกรรมการ
๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัติเงินเดือนสังฆาภิบาลใหม่ แห่งที่ตำบลสาบใหม่ อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ประธานคณะกรรมการ
- ๒. พันตรี หลวงจุมภตรมานพ
- ๓. พลโท หลวงจตุตถสุนทรภรณ
- ๔. พันโท เชิดชัย ทองสิงห์
- ๕. พลเรือเอก หลวงบุษย์ศาสตร์โกศล
- ๖. พันตรี หลวงราชเวชพิศาล
- ๗. พันตรี วิเชียร สี่ภักตร์
- ๘. พลตรี ประมวล อภิเรณูสาร
- ๙. พันโท ทอง สิริเวชสันธุ์ เจ้าอาวาสภิกขุสภา

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงทราบเรียน เพื่อท่านจักได้ทำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตรี

ป. อภิเรณูสาร

(ประมวล อภิเรณูสาร)

กฤษฎีกาทำการแทนประธานกรรมการ.

สำเนาถูกต้อง

๒๕/๒/๕๕

ประสงค์ พ.

ดวง พ.

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม
อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖..

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราช
กฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๕๘ เพื่อประโยชน์ของรัฐ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๔๖.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้มีอำนาจทหารอากาศเป็นเจ้าของที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ตามพระราชบัญญัตินี้

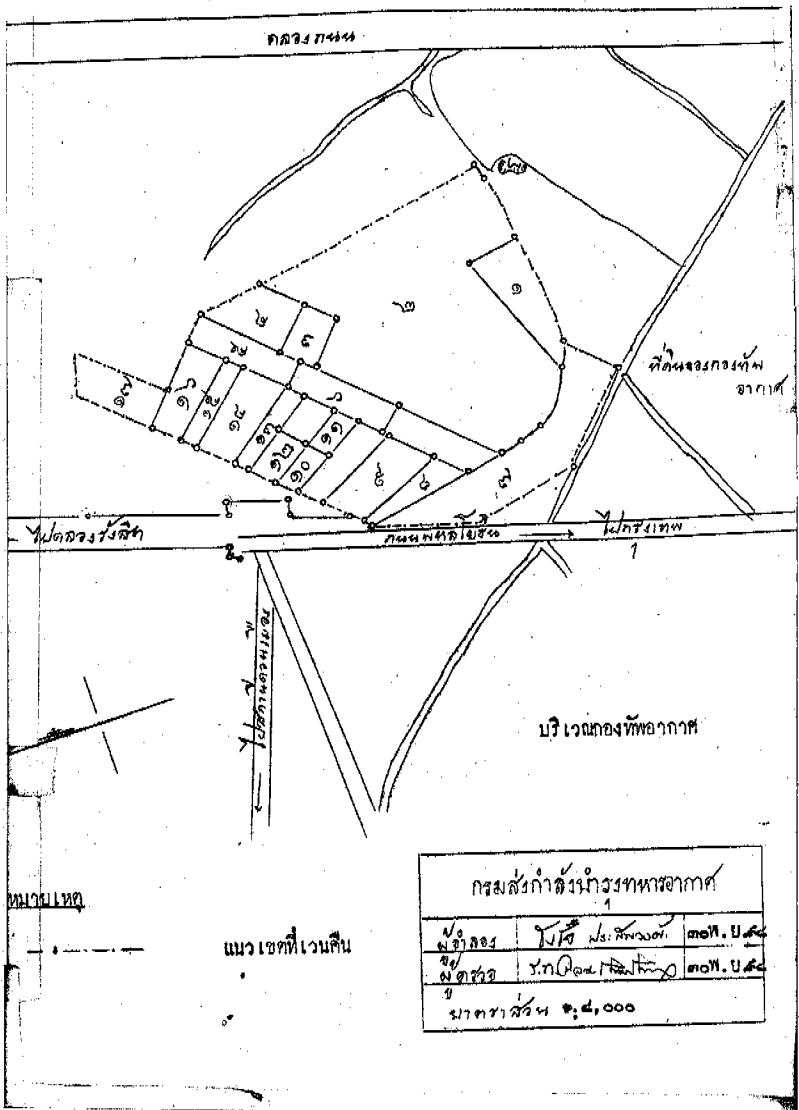
มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสายไหม อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็น
เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอสมควรกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กองทัพอากาศ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

แผนที่ทำนพระราชนิพนธ์ที่ดินสงฆ์บริเวณวัดร้าง ในท้องที่ตำบลสายไหม

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พ. ศ. ๒๔๖๖

ภาค ๑ ๗๑๔๔๔

ที่ดินสงฆ์ของวัดร้าง
อากาศ

บึง

บึง ๑

กรมสำรวจที่ดินกระทรวงมหาดไทย

ผู้สำรวจ	ผู้ทำ	วันที่
ผู้ตรวจ	วันที่	วันที่
มาตราส่วน ๑:๑๐,๐๐๐		

แนวเขตที่ดิน

แนวเขต

บัญชีรายชื่อบุคลากรของหน่วยราชการสังกัดกองเรือน

ข้าพเจ้า นายบุญดี เวินตอง ชาวกรีนแลนด์ ขอแจ้งที่ทางสำนักงาน อำเภอทางเหนือ จังหวัดนอร์เวย์ พ.ศ. ๒๕๕๐

เลขที่	ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง	ข้อมูลในเรือน			หนังสือสำคัญ	ภาพถ่าย	ข้อมูลอื่น		ข้อมูลอื่น		หมายเหตุ
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด			อำเภอ	จังหวัด	ปี	วันที่	
๑๖	นางสาวจันทิมา นามวิทย์	บ้านใหม่	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๑๖๕๕	๑๖๖๓	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๒๖	
๑๗	นางเสวิม ทองรอด	บ้านใหม่	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๑๑๕๐	๑๑๕๒	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๑๐๖	๑๓๒	
๑๘	ร.อ. บุญใจ ศรีภู่	บ้านใหม่	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๑๖๕๓	๑๖๕๓	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๕๕	
๑๙	ร.อ. สังกัด นตสวิน	บ้านใหม่	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๑๖๕๓	๑๖๕๓	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๕๕	
๒๐	นางจิวดี โนเวเวส	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	
๒๑	นายเชย บงอิน เรือนแพ	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	
๒๒	นางจิวดี โนเวเวส	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	
๒๓	นางจิวดี โนเวเวส	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	
๒๔	นางจิวดี โนเวเวส	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	
๒๕	นางจิวดี โนเวเวส	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	
๒๖	นางจิวดี โนเวเวส	คลองตัน	บางกะปิ	นอร์เวย์	๑๖๕๔	๑๖๕๔	บ้านใหม่	นอร์เวย์	๕	๑๕	

๑๙๖๖ กรมการปกครองเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะมีอะไรชี้แจงหรือไม่

พันตรี วิเชียร สิมันตร กรมการปกครอง : คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะชี้แจงเพิ่มเติม

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่
ท้ายลสายใหม่ อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๐๐ ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการ
แก้ไข ลำบากมาก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ ไม่มีการ
แก้ไข แยกที่และมีมติย้ายพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็น
การพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่า สมควรจะประกาศบังคับใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประ
กาศบังคับใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง (๒๖/๘/๖๖)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้
โดยพร้อมเพรียงกัน

ข้อชี้แจงการร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
จังหวัด ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง
กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จ
แล้วและเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบล
บางลำภูกลาง กิ่งอำเภอกลองสกลาน จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๕

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
จังหวัด ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร
และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอกลองสกลาน จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๖๕
พร้อมฉบับบันทึกการประชุมของคณะกรรมการฯ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวน
คืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอ
ยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอกลองสกลาน จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. ๒๕๖๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการ
พิจารณาเรื่องพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมาธิการ
- ๒. นายเอก ฉัตร ศรีบ้านนท์
- ๓. นายพันตำรวจเอก ทวี ภูริพัฒน์
- ๔. นายชาญ สุวีระกูล
- ๕. นายพลตำรวจตรี ศิษย์ กุลลวณิชย์
- ๖. นายมานิต อุทธิเสน
- ๗. นายสุรพงษ์ ศรีวิทย์
- ๘. นายชิน สืบบุญวงศ์
- ๙. นายบุญทร ทุ่งทอง เลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อท่านจักได้เข้าเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒
วาระที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์

(เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

2/3 2/11/25

ประเสริฐ พิมพ์
ประวิทย์ ทาน

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมาธิการสามัญคณะกรรมาธิการการปกครอง
พิจารณา ร่าง พร ราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลบางคองแหลม อำเภอบ้านนาหว้า จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง
กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๘.

วันที่ประชุม สมุชสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบางคองแหลม อำเภอ
บ้านนาหว้า จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี
พ.ศ. ๒๔๘. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมาธิการการปกครอง
พิจารณาขึ้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณา ดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน
กรรมาธิการ และนายบุญชู พึ่งภพ เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ
- ๒. ผู้ที่คณะกรรมาธิการได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายคำจาง ชลวิจารณ์
- ๓. ร่างพร ราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรมติ
- ๔. ประกาศผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำแปรรวม</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>บทส่งท้าย</u>	"
<u>บทชี้แจงพร ราชบัญญัติ</u>	มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพร ราชบัญญัติฉบับนี้ให้ไปการแก้ไขเพิ่มเติม ตามพร ร่วมกับบันทึกนี้
ฉบับแล้ว.

(ส่งต่อ) นายพันตำรวจเอก พัทธน์ โสวัตนานนท์
(พิชิต นิลรัตน์นามนท์)
กรรมาธิการทำการแทนเลขาธิการ

สำเนาฉบับถูกต้อง
11/2/248

สงวน พิศ
ประสงค์ พาน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบางค้อตำบล
อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูตำบล กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางค้อตำบล
อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูตำบล กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัด
ธนบุรี ตามที่ได้ออกเทศาภิบาลโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
ในท้องที่อำเภอยานนาวา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางขุนเทียน อำเภอ
ธนบุรี อำเภอบางกอกน้อย อำเภอคลองสาน อำเภอภาษีเจริญ กิ่งอำเภอหนองแขม จังหวัด
ธนบุรี อำเภอบางกรวย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอ
ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อำเภอกระทุ่มแบน
จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๕๙
บางส่วน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบางค้อตำบล อำเภอยานนาวา จังหวัด
พระนคร และตำบลบางลำภูตำบล กิ่งอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖๖."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

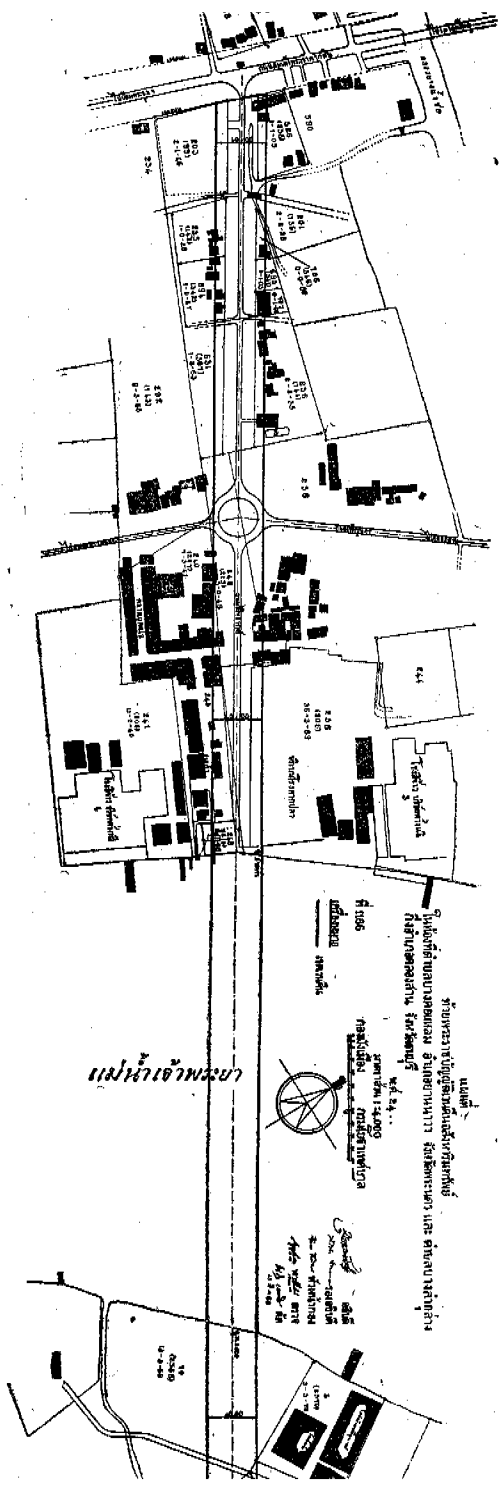
มาตรา ๓. ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร และผู้ว่าราชการจังหวัด
ธนบุรี เป็นเจ้าหน้าที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔. ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบางคอแหลม อำเภอ
ยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูตาง ถึงอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบ
ครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในกรมโยธาเทศบาล
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

มาตรา ๕. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

.....

.....

แผนที่

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 กรุงเทพมหานคร ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร
 กรุงเทพมหานคร 10140
 โทร. 0-2554-1400
 โทรสาร 0-2554-1409
 โทร. 0-2554-1401
 โทร. 0-2554-1402
 โทร. 0-2554-1403
 โทร. 0-2554-1404
 โทร. 0-2554-1405
 โทร. 0-2554-1406
 โทร. 0-2554-1407
 โทร. 0-2554-1408
 โทร. 0-2554-1409
 โทร. 0-2554-1410
 โทร. 0-2554-1411
 โทร. 0-2554-1412
 โทร. 0-2554-1413
 โทร. 0-2554-1414
 โทร. 0-2554-1415
 โทร. 0-2554-1416
 โทร. 0-2554-1417
 โทร. 0-2554-1418
 โทร. 0-2554-1419
 โทร. 0-2554-1420

วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 กรุงเทพมหานคร ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร
 กรุงเทพมหานคร 10140
 โทร. 0-2554-1400
 โทรสาร 0-2554-1409
 โทร. 0-2554-1401
 โทร. 0-2554-1402
 โทร. 0-2554-1403
 โทร. 0-2554-1404
 โทร. 0-2554-1405
 โทร. 0-2554-1406
 โทร. 0-2554-1407
 โทร. 0-2554-1408
 โทร. 0-2554-1409
 โทร. 0-2554-1410
 โทร. 0-2554-1411
 โทร. 0-2554-1412
 โทร. 0-2554-1413
 โทร. 0-2554-1414
 โทร. 0-2554-1415
 โทร. 0-2554-1416
 โทร. 0-2554-1417
 โทร. 0-2554-1418
 โทร. 0-2554-1419
 โทร. 0-2554-1420

แผนที่

บัญชีรายชื่อข้าราชการและลูกจ้างประจำกระทรวงมหาดไทย
 ในกองทัพน้อยที่ ๑๖ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี
 พ.ศ. ๒๕๐๐

เลขที่	นามสกุล	หนังสือสำคัญ ประจำตัว	เลขที่ต้น	ตำแหน่ง	ชื่อตำแหน่ง	เงินเดือน			เงินเดือนคงเหลือ			
						ไร่	งาน	นา	ไร่	งาน	นา	
๑	๔๕๕๕	๔ ก ๒ ข	๒๓	พันเอก	พันเอก	๑	๒	๑	๑	๒	๑	๒๕
๒	๑๖๔๔	๑ ก ๒ ข	๔๓	พันเอก	พันเอก	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๓๐
๓	๑๕๕๐	๓	๑๐	พันเอก	พันเอก	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๓๓
๔	๑๕๕๕	๓	๑๑	พันเอก	พันเอก	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๓๔
๕	๑๕๕๒	๓	๑๒	พันเอก	พันเอก	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๓๕
๖	๑๕๕๕	๓	๑๖	พันเอก	พันเอก	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๓๖
๗	๑๕๕๕	๓	๑๐	พันเอก	พันเอก	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๓๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่คืน	ผู้ส่งไป/รับคืนหรือเจ้าของหนังสือออกครอง	ใบสำคัญ					
	ใบออก	จำนวน			รับคืน	ใบคืน	จำนวน	รับคืน		
๔	๑๕๕๔	๔ ก ๒ ๑ ฎ	๕	นางสาว รุ่งศรี บริษัทแมงโกด - ไทเซมเออร์ชั่น จำกัด	-	๑	๑๕	-	๑	๑๖
๕	๑๕๕๖	๓ ก ๑๕๕๖ ๑ ฎ	๒	๑. ศ.ช. ประสิทธิ์ วงศ์แก้ว ๒. ศ.ช. ประทีป วงศ์แก้ว ๓. ศ.ช. ประเทืองสุข วงศ์แก้ว ๔. ศ.ช. ประเสริฐ วงศ์แก้ว ๕. ศ.ช. วิเศษศิริ วงศ์แก้ว	๓	๓	๑๕	-	-	๑
๑๐	๒๐๐๕	๑ ฎ ๑ ฎ	๕	๑. ศ.ช. ประสิทธิ์ วงศ์แก้ว ๒. ศ.ช. ประทีป วงศ์แก้ว ๓. ศ.ช. ประเทืองสุข วงศ์แก้ว ๔. ศ.ช. ประเสริฐ วงศ์แก้ว ๕. ศ.ช. วิเศษศิริ วงศ์แก้ว	-	๑	๕๕	-	-	๑
๑๑	๒๐๐๘	๓ ก ๑๕ ๑ ฎ	๓๑	๑. ศ.ช. ประสิทธิ์ วงศ์แก้ว ๒. ศ.ช. ประทีป วงศ์แก้ว ๓. ศ.ช. ประเทืองสุข วงศ์แก้ว ๔. ศ.ช. ประเสริฐ วงศ์แก้ว ๕. ศ.ช. วิเศษศิริ วงศ์แก้ว	-	๑	๕๕	-	-	๑
๑๒	๑๙๐๕	๓ ก ๒ ฎ	๕๒๖	นางกระแตศรี นามวงศ์	๑	๑	๕	-	๑	๓๒
๑๓	๑๒๖	๓ ก ๒ ฎ	๒๐๑	นางบุญถนอม คุณทองแก้ว	๒	๒	๒๔	-	-	๕๐

เลขที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่ขึ้น	หนังสือสำคัญ	เลขที่ขึ้น	เนื้อที่	เนื้อที่	เนื้อที่	เนื้อที่	เนื้อที่	เนื้อที่
	โฉนด	โฉนด									
๑๕	๒๑๑๕	๓ ก	๑๖	๑๖๖	๑	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
๑๕	๒๑๕๓	๓ ก	๑๕๕	๑๕๕	๑	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๑๖	๒๒๐๐	"	๑๖๑	๑๖๑	๑	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖	๑๖
๑๗	๑๑๓๑	๑ ก	๑๗๒	๑๗๒	๑	๑๗	๑๗	๑๗	๑๗	๑๗	๑๗
๑๘	๑๑๐๕	๒ ก	๑๗๓	๑๗๓	๑	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘
๑๙	๒๑๑๕	"	๑๕๕	๑๕๕	๑	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙	๑๙
๒๐	๑๗๒๖	"	๑๖๕	๑๖๕	๑	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๒๑	๒๒๒๕	"	๑๖๖	๑๖๖	๑	๒๑	๒๑	๒๑	๒๑	๒๑	๒๑
๒๒	๑๑๒๑	๓ ก	๑๖๗	๑๖๗	๑	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒
๒๓	๑๑๕๕	๑ ก	๑๕๕	๑๕๕	๑	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓
๒๔	๑๑๕๕	"	๑๕๕	๑๕๕	๑	๒๔	๒๔	๒๔	๒๔	๒๔	๒๔

ผู้ถือโฉนดที่ดินหรือเจ้าของที่ดินผู้ครอบครอง

๑. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๒. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๓. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๔. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๕. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๖. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๗. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๘. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๙. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๐. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๑. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๒. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๓. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๔. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๕. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๖. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๗. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๘. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๑๙. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

๒๐. พระราชวังมหาดเล็ก/พระที่นั่ง

พื้นที่	ชนิดพืช	พื้นที่ปลูก	ชนิดดิน	ลักษณะดิน	ปริมาณน้ำฝน			ปริมาณน้ำฝน			
					ปี	เดือน	วัน	ปี	เดือน	วัน	
๒๕	ข้าว	๓ ไร่	๒๕	พื้นที่ปลูก	-	๐	๒๕	-	-	๕๐	๒
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปีละประมาณ ๑๕๐๐ มม.											

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะมีอะไรชี้แจงหรือไม่

นายสุรพงศ์ ศรีวิทย์ กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบางคองแหลม อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร และตำบลบางลำภูกลาง ถึงอำเภอคลองสาน จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่แก้ไข แล่นที่ท้ายพระราชบัญญัติไม่แก้ไข บัญชีท้ายพระราชบัญญัติมีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศบังคับใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศบังคับใช้ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศบังคับใช้ได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาพระราชบัญญัติอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉวีรพยาบาล อำเภอคูคต จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาครั้งที่ ๒ ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมการสมาชิกสภาวัฒนธรรมการปกครอง
พิจารณาร่างพร ราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลฉะเชิงเทรา อำเภอคูคต จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอ
บางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖.

การที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพร ราชบัญญัติ เวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉะเชิงเทรา อำเภอ
คูคต จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา
บันทึกไว้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพันตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน
กรรมการ และนายบุญทิม พึ่งภพ เป็นเลขานุการกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายดำรง สดิวิจารณ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีอุปสรรค

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพร ราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ "

มาตรา ๑ "

มาตรา ๒ "

มาตรา ๓ "

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

แผนผังทางพร ราชบัญญัติ "

บัญชีทางพร ราชบัญญัติ มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพร ราชบัญญัติตามที่ไว้การแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึกนี้
ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ)

นายพันตำรวจเอก พันธ์ ปิลาวัณยานนท์

(พันตำรวจเอก)

กรรมการพิจารณาแผนและราชการ

สำเนาถึงผู้เกี่ยวข้อง

สอง พิมพ์

ประสงค์ ทาน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

ในท้องที่ตำบลฉิมพยามาศ อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด

อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี

พ.ศ. ๒๔๖๑.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เมื่อรวบรวมไว้ในเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลฉิมพยามาศ อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี ตามที่ได้กำหนดเอาไว้โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอคูสิด อำเภอพานานา จังหวัดพระนคร กิ่งอำเภอคลองสาน อำเภอรามบุรี ร่มมะ อำเภอบางขุนเทียน อำเภอภาษีเจริญ อำเภอดุสิต อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอเมืองปทุมธานี และอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๔๕๘ บางส่วน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ซึ่งได้ทำการสำรวจเสร็จแล้วตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๕๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉิมพยามาศ อำเภอคูสิด จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร และผู้ว่าราชการจังหวัดธนบุรี เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลวิเศษพยาบาล อำเภอคูคต
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และตำบลบางพลี อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดนนทบุรี โดยมีส่วนกลาง
ของแนวทางการปรับปรุงภายในแผนผังและตามมติที่คืบแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะได้มี
ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้น ๗ ตั้งอยู่ภายใน
 กรมโยธาเทศบาล เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด โดยมีที่ดินที่ว่างของสงฆ์
ที่จังหวัดนนทบุรีและตำบลคูคตที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งจะได้มีมติรับทราบที่
 ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้น ที่ตั้งอยู่ด้วย

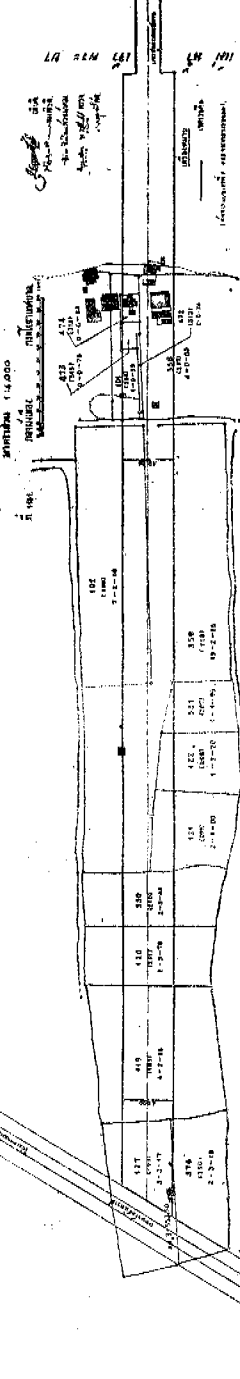
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทยรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้.

.....

หน้า ๕๕

นายทรงราชย์ บุญรักษา เป็นผู้จัดทำแผนที่เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลวังยาง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา และตำบลเขาทอง อำเภอเมืองนครราชสีมา

หน้า ๕๕

นาย
นาย
นาย

นาย
นาย

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

หน้า ๕๕

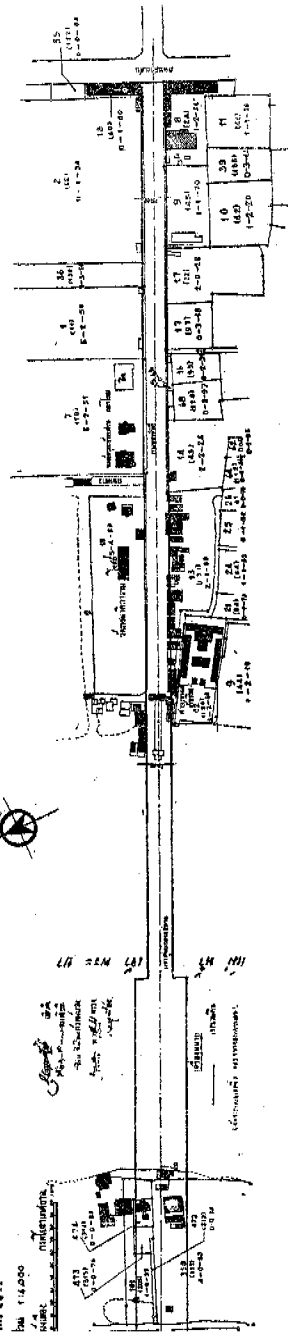
แผนที่
โครงการพัฒนาและขยายทางหลวง
หรือ และสถานบริการที่ อ่างทองมอดน้อย จังหวัดสุพรรณบุรี

ส. ๕๕..

พ.ม. 1:4,000

กรมการขนส่ง

นาย.....
นาย.....
นาย.....

แผนที่นี้...
ฉบับที่... ๒๕๒๖

กรมการขนส่ง
โครงการพัฒนาและขยายทางหลวง 2 เลนทางหลวง

เลขที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่	ชื่อเรื่อง	จำนวน		จำนวน		รวม
	ใบ	รวม			ใบ	รวม			
๑๐	๘๐๑	๒ ๖	๑๐๒	น.ส.สุไร บุณยะรัตนกุล, นางทองใบ รัตนกุล, นางสุพรรณ รัตนกุล, พระอภัยมณี, นางสุวรรณ รัตนกุล	๗	๒	๕๕	๒	๒๐
๑๑	๘๐๐	"	๑๐๑	นายทอง บุณยะรัตนกุล	๑	—	๓๓	—	๒๐
๑๒	๘๑๑	"	๘๑๒	นางสุวรรณ รัตนกุล	—	—	๓๑	—	๓๑
๑๓	๘๑๑	"	๘๑๓	น.ส.สุไร บุณยะรัตนกุล	—	—	๑๖	—	๑๖
๑๔	๘๑๒	"	๘๑๔	นางสุพรรณ รัตนกุล	—	—	๕๓	—	๕๓
๑๕	๓๐๒	"	๓๕๕	นายจิราภา, น.ส.นัย, นายโพธิ์บุญ ค.ณ. ประชาธิ รัตนกุล	๕	—	๕๓	๑	๑๕
๑๖	๕๑๕	๒ ๖	๑๑	พระธำมณีรัตนสิริวิสุทธิ (๑๐๐ ใบถวาย)	๒	๒	๒๕	—	๒๕
๑๗	๕๑๕	๒ ๖	๑๕	(ยังไม่ได้ออกใบ)	—	—	๒๔	—	๒๔
๑๘	๕๒๖	"	๗	กระทรวงการคลัง ในพระบรมราชูปถัมภ์	๔	๒	๒๒	—	๔๔
๑๙	๕๔๓	"	๑	คุณหญิงจางเวียง ประเสริฐกุลกิจ	๕	๒	๒๒	—	๒๙
๒๐	๑๓๒๑	"	๑๗	นางแดงน สุวรรณพิมพ์	—	๓	๑๔	—	๑๔
๒๑	๕๕๕	"	๑๗	ทพ.สุวิทย์ วัฒนสุทิน มอญมนตรีวิบูลย์กุล	๒	—	๒๔	—	๒๖
๒๒	๕๕๕	"	๒	พระเจ้านางเอก พระองค์เจ้าอาภากรทรมย ภา ในรัชกาลที่ ๕	๑๑	๑	๓๕	—	๓๗

บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อส่วนและเขตบางทางหลวงจังหวัด
ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น และตำบลบางพลี อำเภอบางกล่มขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. ๒๕๐๖

ร.ที่	โฉนดที่ดิน	แปลงที่จำกัฏ ระหว่าง	เลขที่ โฉนดที่ดิน	แปลง ไม่ได้อยู่ในเขตที่ เมืองแต่เป็นที่ดิน ของหลวงหรือของ กรมที่ดิน	หมู่ที่				แปลง รวม
					ไร่	งาน	วา	ไร่	
๑	๓๕๔	๒ ๒ ๑ ๒	๑๒๓	๓	๓	๑๑	๑	๒	๓๕
๒	๓๒๒๒	"	๑๒๖	๒	๓	๑๑	—	๒	๑๐
๓	๓๕๕	"	๑๑๕	๖	๒	๕๕	๒	๒	๕๕
๔	๕๖๕	"	๑๓๐	๒	๓	๕๕	๑	—	๒๒๐
๕	๕๖๖	"	๑๒๐	๒	๓	๑๒	๑	—	๑๒๐
๖	๕๖๘	"	๑๒๑	๒	๑	—	—	๒	๑๒
๗	๕๖๓	"	๑๒๒	๒	๓	๒๐	—	๒	๕๑
๘	๕๖๒	"	๑๓๑	๑	๑	๕๖	—	—	๕๕
๙	๓๖๖๕	"	๓๕๕	๑๓	๒	๕	—	๒	๕

นางสุบิน สุนทรพิสัย
๑. ฐานที่ปรึกษาเขตเมือง ๒. ฐานที่ปรึกษาเขตเมือง
นายวิชาญ อธิสุข, นางสงวาล อธิสุข
นายวิชาญ, น.ส.ฉวี, นายโพธิ์
๑. ภู. ประชาชน รักษาความ
นายวิชาญ, น.ส.ฉวี, นายโพธิ์
๑. ภู. ประชาชน รักษาความ
นางสุวรรณี รักษาความ
นางสุวรรณี รักษาความ
นางสุวรรณี รักษาความ
นางสุวรรณี รักษาความ
นางสุวรรณี รักษาความ
๑. นางสุวรรณี รักษาความ ผู้ศีกษาจบภาค
ของนายได้ รักษาความ
๒. นายวิชาญ รักษาความ
๓. นางสุวรรณี รักษาความ
๔. ๑. ภู. ประชาชน รักษาความ

วันที่	หนังสือสำคัญ			ผู้ขอไปจดทะเบียนหรือผู้ขอจดทะเบียน	เมื่อไป			เมื่อกลับมา		
	ใบจดทะเบียน	รับวาง	จดทะเบียน		ไป	จาก	จาก	ไป	จาก	จาก
๒๓	๒๐๕๓	๒ ๒ ๕ ๑ ๐	๑๒	นายสุทัศน์ ขวัญอินทร์ ไกรเกษ	๑	๓	๒๐	-	-	๑๐
๒๔	๕๐๖	" "	๑๔	พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร	-	๑	๕๐	-	-	๕
๒๕	๕๐๐	" "	๔	พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร	๑	๒	๕๕	-	-	๓๕
๒๖	๕๓๓	" "	๕	หม่อมเจ้า สมเด็จพระศรีนครินทร์ ศรีสุทนต์ ๑. หม่อมราชวงศ์ วิมลเสวี ๒. หม่อมราชวงศ์ วิมลเสวี ๓. หม่อมราชวงศ์ วิมลเสวี ๔. หม่อมเจ้า วิมลเสวี	๑	๑	๓๐	-	-	๓๒

รวมเข้าจดทะเบียนเงินต้นในระบบ

อยู่ในความครอบครองของ
ผู้ขอไปจดทะเบียน

6

คณะกรรมการข้าราชการประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะมีอะไรชี้แจงหรือไม่

นายสุรพงษ์ ศรีวิรัตน์ กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง

และขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลฉวีรพินายาล อำเภออุบล จังหวัดพระนคร และตำบลบางพลัด อำเภอบางกอกน้อย จังหวัดธนบุรี พ.ศ. ๒๔๖๐ ชื่อร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายคิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : สำหรับมาตรา ๔ นี้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่ว่าเหตุใดจึงได้ทำการแก้ไข และการที่แก้ไขไปนั้น ทำให้ได้อ่านดูแล้วปรากฏว่าไม่เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ คือว่าในการเขียนกฎหมายก็จะเอาหลักกัน เพราะฉะนั้นอยากจะได้ให้เหมือน ๆ กัน คือร่างพระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้ที่ส่งมาแล้ว ซึ่งข้าพเจ้ามาไม่ทันนั้น ปรากฏว่าใช้ข้อความไปอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอแก้ไขให้เหมือน ๆ กัน ดังนั้นคณะกรรมการจะชี้แจงประการใดหรือไม่ ก็คือคำพูดที่เขากล่าวกันนั้น ข้าพเจ้าขอแก้ไขว่า ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายอสังหาริมทรัพย์ที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมโยธาเทศบาล และนอกจากนี้ขอให้ตัดออกทั้งหมด เพราะว่าข้อความที่แก้ไขนั้นอ่านดูแล้วก็ยังไม่รัดกุมพอ และอีกประการหนึ่ง คำว่า "เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าใส่เอาไว้เพื่อประโยชน์เปล่าประโยชน์ เพราะว่า คำว่า "เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" นั้นมันได้มีอยู่ในหลักการและเหตุผล และได้มีปรากฏอยู่ในมาตรา ๑ แล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องมาใส่เอาไว้ได้เป็นการเพิ่มประโยชน์เปล่า ๆ เพราะฉะนั้นจึงที่ข้าพเจ้าขอแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องต้องกัน เป็นแบบฉบับจะชี้แจงประการใดหรือไม่

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชรานนท์ กรรมการ ทิศใต้ : คือในมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เราแก้ ความจริงไม่ได้แก้ให้ดีกว่าร่างเดิม ซึ่งแต่ว่าต้องการจะเอาคำว่า "เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" ไว้คอยท้ายเพื่อให้เหมือนกับพระราชบัญญัติอีกสองฉบับคือฉบับที่มีมติวันที่ ๓ ไปแล้ว ฉบับหนึ่ง กับที่จะพิจารณาว่าจะต่อไป ส่วนข้อความที่ท่านสมาชิกจะขอให้แก้ให้เหมือนกับนั้นในชั้นกรรมาธิการ ใ้ดูแล้ว ตามเจ้าหน้าที่ข้างแจ้งก็บอกว่าโดยมีส่วนกว้างของแนวทางดังประกาศในแผนผัง เป็นความตามกฎหมายที่ร่างไว้เดิมที่ได้ผ่านสภาไปแล้วนั้น ข้อความเป็นอย่างนั้นแล้ว และเราก็ปฏิบัติไปตามที่เคยประกาศไปแล้ว ความมุ่งหมายเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเห็นจะไม่มีอะไรที่จะเสียความอย่างที่ท่านสมาชิกข้องใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ กลับความเท่ากัน กลับยกเอาตอนท้ายไปใส่ตอนกลางเท่ากัน มีสองทางว่าจะเอาตาม ถ้าหากว่ากรรมาธิการยังยืนยันอยู่ก็หมายความว่าเอาความเดิมที่ร่างไว้เดิมหรือว่าจะเอาตามกรรมาธิการแก้ไข ก็มีเท่านี้

นายศิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : คืออันนี้ไม่มีอะไร ข้าพเจ้าอยากจะรักษาแบบไว้เท่านี้ คือว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมาพร้อม ๆ นี้เว้นแต่หลายฉบับด้วยกัน แต่ปรากฏว่าฉบับนี้พิเศษกว่าเพื่อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอจะแก้ไขให้เหมือนที่ ๆ กับทั้งสองฉบับ ไม่เสียจะขัดข้องประการอะไรก็ได้ เพราะว่ามันดูเหมือนกันจะได้ความคล้ายคลึงกันอยู่เหมือนกัน คือว่าจะได้เหมือนกับสองฉบับที่ผ่านไปแล้ว

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชรานนท์ กรรมการ ทิศใต้ : คืออย่างที่ว่าที่ท่านสมาชิกมีความหวังดี แต่ว่าอาจจะไม่ทราบที่มา คือการเวนคืนมี ๒ แบบ ตามพระราชบัญญัติเรื่องทางหลวงแผ่นดิน เพื่อทางหลวงอันหนึ่ง คือฉบับที่ไม่มีการสำรวจโดยตฤฎีกาอย่างนั้นไปอย่างหนึ่ง ฉบับที่มีการสำรวจแล้วมีกฤฎีกาแจ้งการเวนคืนอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นที่เราร่างมาจะเข้าแบบเดียวกับไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการขอขยับ

นายศิเรก มณีรัตน์(อุบลราชธานี) : ก็พอเป็นที่เข้าใจว่า คือว่ามีที่มาแตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าขอตัดคำว่า "เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" ออกก็ได้หรือไม่ เพราะ

ไม่จำเป็นและถืออีกคำหนึ่งที่ขอตัดก็คือว่า ไม่ยิง ไม่จำเป็นใหญ่ เห็นว่าควรจะให้ช่วยคือคำว่า "ช่วย" เพราะว่าถ้าอยู่ในรูปเดิมก็จำเป็นต้องมีคำว่า "ช่วย" แต่ว่ายกกลับคืนขึ้นมาตั้งไว้ข้างต้นอย่างนี้ คำว่า "ช่วย" ควรเอาออกเสีย คือในมรทที่ ๔ ตอนที่ ๓ นับจากขวาหน้ามือ ย้อนมาคำว่า "ช่วย" ไม่จำเป็น และก็เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด เห็นว่าไม่จำเป็นอีก เพราะมันมีปรากฏอยู่ในมาตรา ๑ ข้อที่แจ้งอยู่แล้ว กรมโยธาฯ เขาไปทำอย่างอื่นไม่ได้ต้องไม่ทำเพื่อทางหลวงจังหวัดเท่านั้นเอง

นายพันตำรวจเอก พัน นิลวัฒน์ นานนท์ กรรมการธิการ : กรรมการธิการไม่ขัดข้อง ขอให้ตัดเฉพาะแต่ตัว "ช่วย" ตัวเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คำว่า "ช่วย" ก็ "ตั้งอยู่" เท่านั้นใช่ไหม กรรมการธิการขอตัดคำว่า "ช่วย" คำที่เติมใหม่ไม่ใหม่ตัดคำว่า "ช่วย" ออก คุณก็เรียงคิดใจอะไรใหม่ กรรมการธิการท่านยังยืนยัน เมื่อกรรมการธิการยืนยันอย่างนี้ ถ้าหากว่าจะขอมติที่ประชุมจะเอาอย่างเดิมหรืออย่างแก้ไขใหม่เท่านั้น

นายศิริเวท มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : คำว่าที่ข้าพเจ้าเสนอ เสนอขอตัด "ช่วย" คำหนึ่ง ท่านยอมแล้ว ก็ขอขอมติ ที่ประชุมใหม่ "เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" คือมันเพิ่มเพื่อไม่จำเป็นเลย ถ้าอ่านในรูปกฎหมายแล้ว

นายยงยุทธ พึ่งภพ กรรมการธิการ : คือว่าร่างที่ท่านขอตัด ก็มันเป็นร่างเดิมกรรมการธิการไม่ได้แก้ไขเลย เพราะฉะนั้นจะยืนยันตามร่างเดิมหรือตามที่ท่านเสนอมาเท่านั้น คือความจริงท่านไม่สมควรแก้ไขก็คือเสนอไม่ได้ อันนี้ร่างเดิมเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" ร่างเดิมกรรมการธิการไม่ได้แก้ไขและที่ท่านไม่ได้แก้ไขด้วย

นายศิริเวท มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ไม่ใช่ ท่านเข้าใจผิด คำว่า "เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด" คณะกรรมการธิการเพิ่มเติมเข้ามา เพราะมันมีข้อที่เสนอได้อยู่

นายยงยุทธ พึ่งภพ กรรมการธิการ : ท่านดูให้ กรรมการธิการไม่ได้แก้ไข ไม่ได้ข้อที่เสนอ

ด้วย นามันคนละฉบับ ฉบับที่ซัดเส้นไคฉานไปแล้ว ท่านประธานา ฉบับนี้ไม่ได้ซัดเส้นไค

นายศิริเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : เข้าใจ คือมีบางฉบับไม่แก้ไขเข้า ที่ที่ซัดเข้า
มาไม่ทัน อยากรจะหักท้วง เหมือนกัน คือไม่จำเป็น ที่ซัดนั้นหมายความว่า เป็นคำมั่วๆ เติมจริง แต่ถ
ได้เอาเสียละก็ซัดเข้าว่ารักคุณ แต่ว่าถ้าท่านไม่เอาออกและจะแก้คำว่า "ด้วย" คำเดียวผู้รักแล้ว
แต่ คำว่าขอฝากข้อสัง เกศไว้อย่างนี้ว่าไม่จำเป็น คือมันห่มเพื่อโดยเปล่าประโยชน์

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชานานนท์ กรมราชากร : ที่ตั้งข้อสัง เกศมายังรับไว้
ไม่ได้ เพราะมาตรา ๑ เป็นชื่อพระราชบัญญัติเท่านั้น ส่วนมาตรา ๔ ๗ เป็นบทบังคับ เพราะฉะนั้น
จะไปเอาชื่อร่างมาเป็นตัวหลักมันไม่ถูกต้องเรื่อง เพราะฉะนั้นกรมราชากร เสียใจที่จะตามข้อสัง เกศ
ของท่านไม่ได้

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ที่ว่าเป็นข้อความเพิ่มเติมหรือว่าข้อความเดิม ที่ทำ
ให้สมาชิกสงสัย เรื่องนี้ข้าพเจ้าสืบ ได้ความว่าร่างกฎหมายฉบับนี้สภาไม่ได้พิมพ์ ไม่ได้โร เนียฉบับ
บ้านมั่งคั่งคลาพิมพ์มา แล้ว ไปซัดเส้นไคข้อความสำคัญ ๆ เส้นไคไม่เคยซัดมาแต่เดิมเลย มีซัดเข้า
แล้วก็ซัดมากระทั้งมาฉบับนี้ เป็นข้อความเดิม ทางนี้ก็เข้าใจว่าแก้ไขใหม่ เพิ่มใหม่ ซัดใส่ผู้ประกาศ
นี้อย่าซัดเลย ในร่างกฎหมายต่าง ๆ นี้ตั้ง เห็นอยู่ ๓ - ๔ ฉบับในคราวนี้ นี้ให้ข้อสัง เกศกับท่านประ
ธานาไว้ด้วย เครื่องหมายไคไม่เคยใส่เข้ามาใช้เข้า ใช้แล้วมันทำให้ข้อความหมายเป็นอย่างอื่น ขอ
เรียนให้ทราบด้วย

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัชานานนท์ กรมราชากร : ขอเรียนว่าไม่ได้เป็นอย่างที่
ท่านสมาชิกว่า ประเดี๋ยวจะกลายเป็นที่นำมาตีสภา ไม่จริง ที่ว่ามาตีความความว่าตีจากในคณมา
แต่ความที่ที่เราแก้ให้ถูกต้องแล้วกรมราชากร ไม่เล่นสกปรกอย่างนั้น

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ย้ายพระราชบัญญัติ
ไม่มีแก้ไข บัญชีท้ายพระราชบัญญัติมีการแก้ไขข้อบางแห่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้ได้

ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาธิยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน *Phu Siam*

ประธานสภาผู้แพรรณภูฏ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาธิยกมือ

ประธานสภาผู้แพรรณภูฏ : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้โดย

พร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวง

จังหวัดในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขวง ตำบลบางคูวัด

ตำบลบางเคื้อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉางและตำบลบางปรอดอกอำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัด

ปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๒๕๗/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนสิ่งก่อสร้างริมทรัพย์สินเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขน ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉางและตำบลบางปรอด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๕๕.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนสิ่งก่อสร้างริมทรัพย์สินเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขน ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉางและตำบลบางปรอด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๕๕. พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของ คณะกรรมาธิการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนสิ่งก่อสร้างริมทรัพย์สินเพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขน ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉางและตำบลบางปรอด อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๕๕. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจเอก เป่า ศรียานนท์ ประธานกรรมาธิการ
- ๒. นายเอก อัคร ศรียานนท์
- ๓. นายพันตำรวจเอก วัฒน มีฉวีชานนท์
- ๔. นายฉวย สุสังคะ
- ๕. นายพลตำรวจตรีพิชัย กุดทะวงษ์
- ๖. นายภานต์ กุทธิเสน
- ๗. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์
- ๘. นายปิ่น สิมบุญรัตน์
- ๙. นายพงษ์พร สิงคพ เลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนขอ เพื่อท่านจักได้นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก

เป่า ศรียานนท์

(เป่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมาธิการสามัญ.

สำเนาอันถูกต้อง.

๒๖/๑/๕๕

ประสงค์ วิทย์

สงวน พาน

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมวิธีการสามัคคีคณะกรรมการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินสิ่งของหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด
ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดสมุทรสาคร ตำบลบางแขม ตำบลบางคูวัด
ตำบลบางเดื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี
จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินสิ่ง
ของหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดสมุทรสาคร ตำบลบางแขม ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเดื่อ ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง
และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้
เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการปกครองพิจารณา นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว
จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธาน
กรรมวิธีการ และนายบุญทิว พึ่งภพ เป็นเลขานุการกรรมวิธีการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายคำรง ชลวิจารณ์

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรศติ

๔. ประกาศผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพร ชว รมบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ "

มาตรา ๑ "

มาตรา ๒ "

มาตรา ๓ "

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

แผนที่ย้ายพร ชว รมบัญญัติ "

บัญชีท้ายพร ชว รมบัญญัติ มีการแก้ไข

๕. โฉเนตรร่างพร ชว รมบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไข เติมแก้ไขมาพร้อมกันบันทึก
ไว้แล้ว.

(ลงชื่อ) นายพิศาวจร เอก พัทพ์ โฉวฉานนท์

(พิศาว โฉวฉานนท์)

กรรมวิธีการกำหนดแผนเลขานุการ

สำเนาอันถูกต้อง

Handwritten signature

ดวง พิมพ์

ประสงค์ ทาน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืน สังกะสีกรรมสิทธิ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขวง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. ๒๔๖๖

.....
.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนสังกะสีกรรมสิทธิ์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขวง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตามที่ไต่ถามคชเขตไว้ โดยพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอยานนาวา อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร อำเภอบางพลีใหญ่ อำเภอนนทบุรี อำเภอบางกอกน้อย อำเภอลำลูกขัน อำเภอภาชี จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอสามพราน และอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๔๖๕ บางส่วน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

.....
.....

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนสังกะสีกรรมสิทธิ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางแขวง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ม ตำบลบางหลวง ตำบลบ้านฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี และผู้ว่าราชการจังหวัด
ปทุมธานี เป็นเจ้าหน้าที่จะยื่นข้อสงเคราะห์พร้อมคำขอพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เว้นคืนข้อสงเคราะห์พร้อมคำขอที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอ
ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ตำบลบางเขยง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเคื่อ ตำบลบาง
หลวง ตำบลบางนาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อผู้เป็นเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครอง โดยอ้อมด้วยกฎหมายตามมติท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในกรมโยธาเทศบาล
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

.....
.....

สุรพงษ์ พิณดี
ฉัตร ทาน.

วัตถุประสงค์ของโครงการนี้เพื่อส่งเสริมอาชีพแก่เกษตรกรและประชาชนในจังหวัด
 ในท้องที่ที่ขอรับทุนไปนั้น อำเภออุ้มผาง จังหวัดน่านบุรี ตำบลบางแยง ตำบลบางตุ๊
 ตำบลบางเหือง ตำบลบางหลวง ตำบลบางยาง และตำบลยางซอ อำเภอเมืองน่านบุรี จังหวัดน่านบุรี
 พ.ศ. ๒๕...

เลขที่	ประเภท	ชนิดสัตว์ที่ รับรางวัล	เพศที่ ได้รับ	ผู้ได้รับเงินโดยชอบหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครอง	อายุที่ ได้รับ				
					ไร่	งาน	วา	วัน	
๑	๒๕๕๕	๑๑ ปี	๕๒	นายบุญ นางพริ้ม นางทอง	๑	๒	๒๐	๒	๗
๒	๒๕๕๖	๓	๓๐๕	นายทองอยู่ ดาวระวาง	๑	—	๒๐	๑	๕๕
๓	๒๑๕๖	๓	๕๓	นายทองอยู่ ดาวระวาง	๕	—	๕๒	๑	๕๓
๔	๒๑๕๓	๓	๕๖	นายคล้าย เจริญแผ่น	๓	๒	๒	๑	๒๐
๕	๒๕๕๕	๓	๓๐๓	นายสมาน เขมมศักดิ์ อนุชยา	๓	—	๑๖	๒	๓๓
๖	๒๕๕๗	๓	๕๐	นายคล้าย เจริญแผ่น	๕	๒	๕๕	๑	๕๕
๗	๒๕๓๕	๓	๓๕	นางศรี นางนงา	๑	๓	๑๕	—	๖๕
๘	๒๑๕๕	๓	๑๕	นายสิงห์ นายตรง เจริญแผ่น	๑๒	๒	๖๕	๑	๕๒
๙	๒๑๕๕	๓	๑๖	นายบุญ โยบง	๑๕	—	๕๒	๑	๕๕
๑๐	๒๑๐๕	๓	๕๗	นายบุญ โยบง	๒	๒	๑๕	—	๕๓
๑๑	๒๕๓๖	๓	๕๕	นางสอาด นางทองขย	๒	๓	๕๕	๒	๕๓
๑๒	๒๑๕๖	๓	๑๐๑	นายเจริญ ไททา	๒	—	๑๕	—	๖๐
๑๓	๒๑๕๖	๓	๑๕๑	นายวัน ไชยดี	๒	—	๕๕	—	๕๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ		ผู้ถือใบอนุญาตหรือเจ้าของทรัพย์สิน	ผู้รับใบอนุญาต		เลขที่	จำนวน	เลขที่	จำนวน
	ใบอนุญาต	จำนวน		เลขที่	จำนวน				
๑๕	๒๒๕๕	๑๑ ๒ ๒ ๖	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๑๕	๒๒๕๕	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๑๖	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๑๗	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๑๘	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๑๙	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๒๐	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๒๑	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๒๒	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๒๓	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๒๔	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕
๒๕	๒๒๖๓	" "	นางนง, นางท ใจดี	๑๑	๒	๕๕	๒	๕๕	๕๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่ขึ้น	ผู้ซื้อ มีโฉนดหรือเจ้าของทรัพย์สินก่อน	มูลค่า					
	โฉนด	วาง			ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา
๓๕	๑๐๖๖	๑๒ II ๑ B	๓๐๘	นายวิชา พุกสวัสดิ์	๒	-	๕๖	-	-	๕๒
๔๐	๑๐๘๖	"	๒๕๕	นางมณี พูลศรีสวัสดิ์, นางวง เสนอวิญญู	๖	๒	๐๘	๑	๑	๕๐
๔๑	๑๐๘๗	"	๒๓๐	นางนิคม สุทธิธรรม	๖	-	๑๖	๑	๓	๑๐
๔๒	๑๐๙๑	"	๒๒๘	นางเรือง สุทธิธรรม	๓	๓	๕๐	๑	๒	๑๕
๔๓	๑๐๙๐	"	๒๒๙	นางชื่น วัฒนกุล	๙	-	๖๕	๒	-	-
๔๔	๑๐๙๒	"	๒๒๖	นางวงษ์ โทษะของ, นางอน หลงแก้ว	๑๑	๓	๐๘	๒	-	๑๒
๔๕	๑๐๙๓	"	๑๑๒ ๔๑๒	นางนงนุช วัฒนศรี	๒	๓	๕๐	-	-	๓
๔๖	๑๐๙๔	"	๑๑๒	นางเปรม วัฒนศรี, น.ส.พรอม สุทธิธรรม	๑๒	๓	๕๖	๑	๑	๕๐
๔๗	๑๐๙๖	"	๒๕๕	นางปิ่นรอง สุทธิธรรม	๑๒	๓	๕๖	๑	๑	๕๐
๔๘	๑๐๙๖	"	๒๕๕	น.ส.นาง สุทธิธรรม	๑๕	๓	๑๒	-	๒	๒๐
๔๙	๑๐๙๖	"	๒๕๕	นางจอง สุทธิธรรม	๑๕	๓	๑๒	-	๒	๒๐
๕๐	๑๐๘๐	"	๑๓๓	นางอง ปองมณี, นางเปรม โทษะของ, นางนงนุช วัฒนศรี, น.ส.พรอม สุทธิธรรม	๑๑	๑	๕๕	-	๑	๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ			ผู้ซื้อไม่ได้อพยพหรือแปลงของทรัพย์สินหรือของ	มูลค่า					
	โฉนดที่ดิน	จำนวน	เลขที่โฉนด		ไร่	งาน	วา	ไร่	งาน	วา
๓๕	๑๐๖๖	๑๒ ๖ ๖	๓๐๘	นายวิชา พุทธิวิมล	๒	—	๕๖	—	—	๕๖
๔๐	๑๐๖๖	" "	๒๕๕	นางมณฑุ พุทธิวิมล, นางวงษ์ เมธวิมล	๖	๒	๐๘	๑	๑	๕๐
๔๑	๑๐๘๗	" "	๒๓๐	นายนิยม กุสุมาล	๖	—	๑๖	๑	๓	๑๐
๔๒	๑๐๗๑	" "	๒๓๕	นางเรือง กุสุมาล	๓	๓	๕๐	๑	๒	๑๕
๔๓	๑๐๗๐	" "	๒๒๗	นางชนัน นันทวงษ์	๗	—	๕๕	๒	—	—
๔๔	๑๐๗๒	" "	๒๒๖	นางวงษ์ เมธวิมล	๗	—	๕๕	๒	—	๑๒
๔๕	๑๐๗๗	" "	๒๑๑	นางทวิ ไพฑูริย์, นางชอน หงษ์แก้ว	๑๑	๓	๐๘	๒	—	๑๒
๔๖	๑๐๗๕	" "	๑๗๒	นางนพาศ นันทวิ	๒	๓	๕๐	—	—	๓
๔๗	๑๐๗๗	" "	๑๗๒	นางเนน ชนิต, น.ส.พรอม จิตารุณ	๒	๓	๕๐	—	—	๓
๔๘	๑๐๗๕	" "	๑๗๒	ค.ช. เภส กุสุมาล	๑๒	๓	๕๖	๑	๑	๕๐
๔๙	๑๐๗๖	" "	๒๕๕	นายไพบรณ กุสุมาล	๑๕	๓	๑๒	—	๒	๒๐
๕๐	๑๐๘๐	" "	๑๗๑	ค.ช.นาง กุสุมาล	๑๑	๓	๐๘	—	๑	๕
๕๑	๑๐๘๐	" "	๑๗๑	นางชอน เมธวิมล, นางเนน พานทอง	๑๕	๓	๑๒	—	๒	๒๐
๕๒	๑๐๘๐	" "	๑๗๑	นางปิ่น นารถ	๑๑	๓	๐๘	—	๑	๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ			ชื่อ	รายละเอียด					
	เลขที่	จำนวน	เลขที่		1	งาน	งาน	1	งาน	งาน
๔๕	๑๐๘๑	๑๒	๑๑๕	นางสาว อรุณรัตน์	๔	๓	๒๐	—	๓	๕๐
๔๖	๑๐๘๑	๑	๑๑๖	นางสาว อรุณรัตน์	๓	๒	๒๔	—	๓	๑๔
๔๗	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๔๘	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๔๙	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๐	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๑	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๒	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๓	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๔	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๕	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๖	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๗	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๘	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๕๙	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๖๐	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๖๑	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕
๖๒	๑๐๘๒	๓	๒๒๓	นาย โสภณ นนท	๓	๒	๒๔	—	๑	๔๕

เลขที่	หนังสือสำคัญ		เลขที่ใบ	ผู้ถือใบ	จำนวน			
	ประเภทที่	จำนวน			ใบ	กม	ใบ	กม
bm	๑๐๙๙	๑๒ ๒	๕	๓	๕๕	-	-	๙
b๔	๑๑๐๐	๑ ๒	๗	๑	๕๕	-	-	๖๐
b๕	๑๑๐๑	" "	๑๐	๒	๕๖	-	-	๕๕
b๖	๑๑๐๒	" "	๑๐	๓	๕๗	-	-	๕๖
b๗	๑๑๐๕	" "	๑๕	๑	๕๖	๕	๑	๕๐
b๘	๕๕๖๖	" "	๑๖	๑	๕๕	๕	๑	๕๐
b๙	๑๑๕๕	" "	๑๔	๑	๕๖	๓	๓	๕๕
๑๐	๑๑๕๖	" "	๑๐	๑	๖๐	-	-	๖๑
๑๑	๑๑๕๗	๑๓ ๒	๑๐	๑	๖๐	๑	๓	-
๑๒	๑๑๕๘	๑ ๒	๑๑	๓	๖๐	๓	๒	๕๐
๑๓	๑๑๕๙	๑ ๒	๑๑	๓	๖๐	-	-	๕๐
๑๔	๑๑๕๙	" "	๑๗	๑	๖๓	-	-	๕๕

ผู้ถือใบนี้แทนหรือเจ้าของหนังสือสำคัญ

นายเชย เถลิงศักดิ์
 นายนิม อุตตม
 นายวราจ พิณฑผ
 นางทองคำ ศรีประ
 นายโล่ นางนิม
 นางใหม่ รามฤทธิ์
 นายวราจ เถลิงศักดิ์
 นางแถม สำเนียงเสถียร
 นางอ้อย เจริญ
 นายวราจ สำเนียงเสถียร
 นายวิชา สมชวน, นางวิชชุ สมชวน
 น. ส. สมัย ศรีประวีณน
 นางอศนุภา ไชยทอง
 นางนงู สารมต, นายวิชา สารมต
 นางนิม, นางวราจ

เลขที่	หนังสือส่งท้าย		รายชื่อในสมุดหน้าชื่อของราษฎรบรรพบุรุษ	จำนวน		จำนวน		รวม	
	โดยทาง	วิธีอื่น		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง		
๑๒๕	๒๕๕๒๒	๑๓๒ ๒	นาง โอบ	๒	๑	๒๐	๑	๒๑	๕๕
๑๒๖	๒๕๕๕๕	๑ ๐	นายเป็ด ประสงค์เจริญ น.ส. โสณ ประสงค์เจริญ	๑๐	๑	๑๐	๓	๑๓	๖๕
๑๒๗	๒๕๕๕๖	"	นายชน, นายชัม, นายเรือง	๕	๑	๕๖	๑	๕๗	๒๐
๑๒๘	๒๕๕๕๗	"	นางทองหลักษณ์ ภู่อึ้ง	๖	๑	๑	๑	๑๐	๑๐
๑๒๙	๒๕๕๕๘	"	นางเสี่ยม สดุดเจริญ	๓๑	๑	๒๕	๕	๓๐	๕๐
๑๓๐	๒๕๕๕๙	"	นางทอง, นายสุทธารม	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๑๐
๑๓๑	๒๕๕๖๐	"	สุภาพบุรุษวิเศษ (ชาย) นางกนิม ถิ่นสายวิเศษ สุวิมลารัตน	๕	๑	๒๕	๑	๒๖	๑๖
๑๓๒	๒๕๕๖๑	"	นางทองอัญญา สดุดเจริญ	๒๓	๒	๒๕	๓	๒๘	๑๕
๑๓๓	๒๕๕๖๒	"	นางทองอัญญา สดุดเจริญ	๓๑	๑	๑๐	๑	๓๒	๓
๑๓๔	๒๕๕๖๓	"	นางทองอัญญา สดุดเจริญ	๒๐	๓	๑๖	๑	๒๐	๒๕
๑๓๕	๒๕๕๖๔	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๓๖	๒๕๕๖๕	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๓๗	๒๕๕๖๖	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๓๘	๒๕๕๖๗	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๓๙	๒๕๕๖๘	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๐	๒๕๕๖๙	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๑	๒๕๕๗๐	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๒	๒๕๕๗๑	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๓	๒๕๕๗๒	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๔	๒๕๕๗๓	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๕	๒๕๕๗๔	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๖	๒๕๕๗๕	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๗	๒๕๕๗๖	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๘	๒๕๕๗๗	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๔๙	๒๕๕๗๘	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕
๑๕๐	๒๕๕๗๙	"	นางละ ชนเปศล, นางชนม ชนเปศล ณีน ชนเปศล ชนเปศล	๕	๓	๕๖	๒	๕๘	๒๕

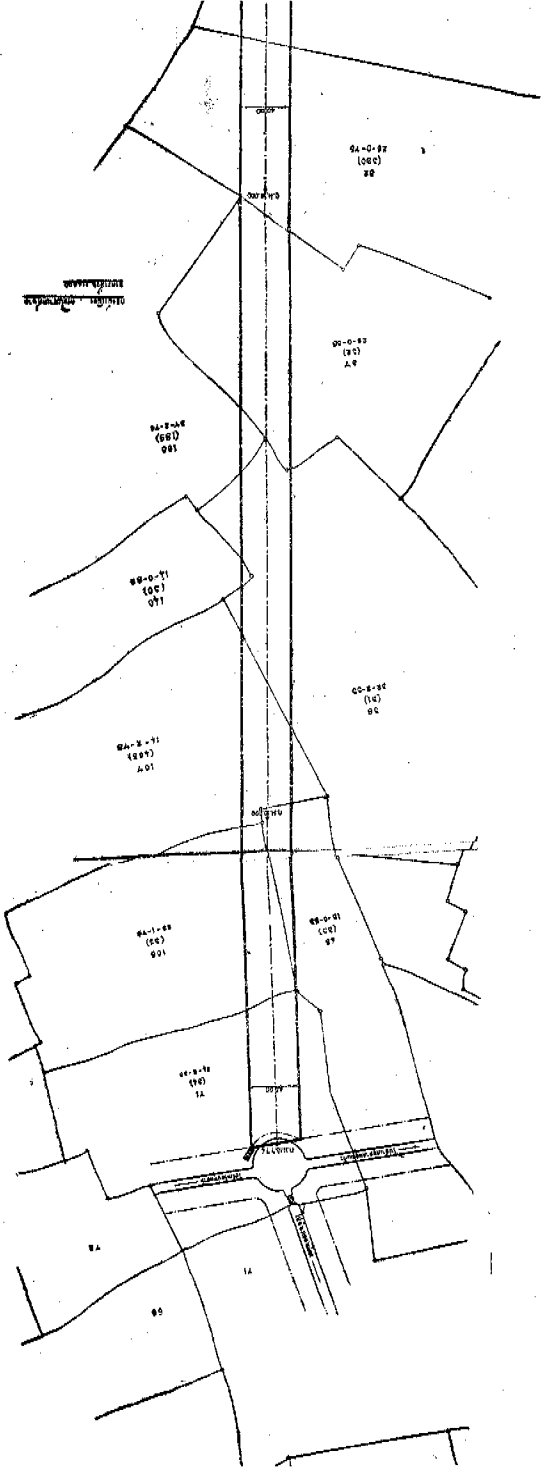
ลำดับ	หนังสือสัญญา			ผู้ซื้อในโครงการฯ	จำนวน				รวม
	ใบเสนอ	ราคา	เขตที่ดิน		ไร่	งาน	บาท	งาน	
๕๐	๑๐๔๕	๑๕ ป	๑๑๐	นายประสิทธิ์ วิริยะกิจ	๒๕๔	๓	๕๐	๑๒๒	๕๐
๕๑	๑๐๔๕	๑ ป	๑๐๕	นางนง ฤทธิรักษ์	๒๕๔	๒	๒๕	๒	๕๓
๕๒	๑๒๕๓	"	๑๑๓	นางเบญจ ไชยมณี	๑๓๑	๒	๑๕	๑	๒๐
๕๓	๕๖	"	๕๕	นายไทย ไชยมณี	๑๔๔	๒	๕๓	๒	๑๐
๕๔	๑๒๕๕	"	๕๕	นายจีน, นายไทย ไชยมณี	๕	๒	๕๕	๑	๕
๕๕	๑๒๕๕	"	๕๒	นายดี วัฒนชัย	๖	๑	๕๕	๓	๑๐
๕๖	๑๒๕๐	"	๕๖	นายไทย ไชยมณี	๑๒๒	๑	๕๒	๑	๕๓
๕๗	๑๒๕๕	"	๕๖	นายจีน คุ้มไทย	๖	๒	๕๕	๑	๕
๕๘	๑๒๕๓	"	๕๕	๑. นางโศก อิ่มพรากฤษณ ๒. นายเจริญ อิ่มพรากฤษณ ๓. นายจรัส อิ่มพรากฤษณ ๔. นางส่งวาลย์ นาวาหลวง ๕. นายสกล นาวาหลวง ๖. ก.ช.จำเนอ อิ่มพรากฤษณ ๗. ก.ช.เทศ อิ่มพรากฤษณ	๑๗	๒	๑	๑	๕

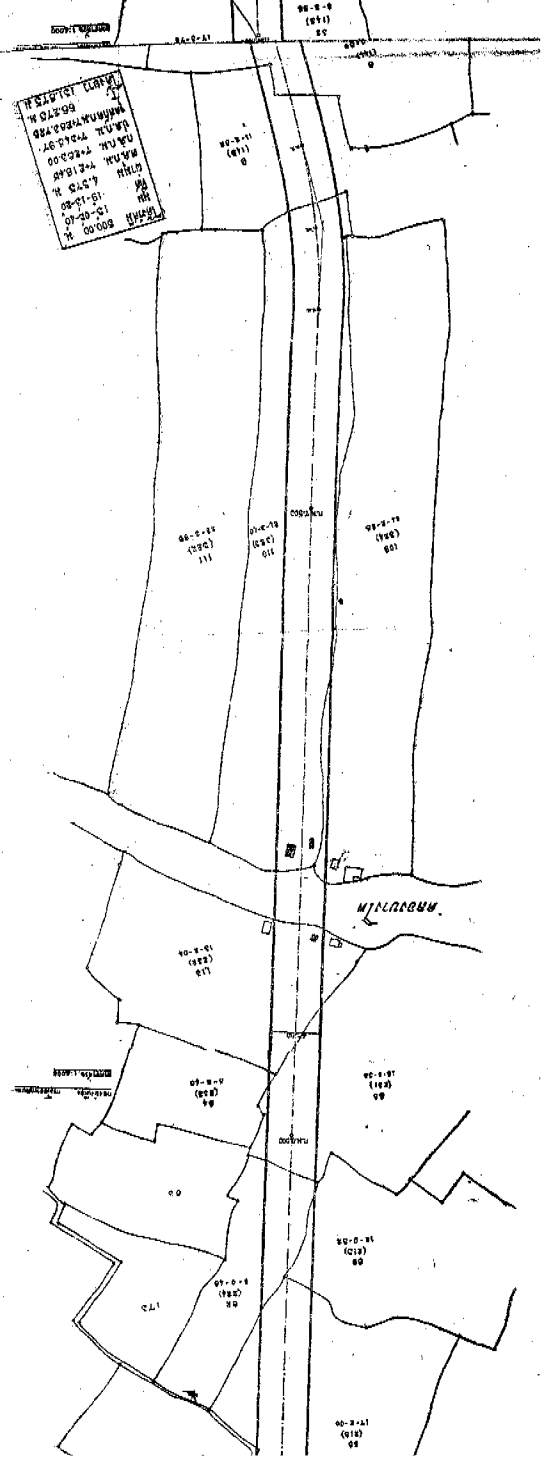
เขต	หนังสือสัญญา		เดือน	ปี		ปี	จำนวน	รวม
	เลขที่	จำนวน		พ.ศ.	พ.ศ.			
๕๕	๓๒๕๕	๑๕ ๒	๑๓๒	๑๑	๑๑	๑	๑	๕๓
๑๐๐	๓๒๕๕	"	๑๒๓	๑๑	๑๑	๓	๓	๕๓
๑๐๑	๓๒๕๕	"	๕๐	๕	๕	๑	๑	๑
๑๐๒	๓๒๕๕	"	๑๒๕	๑๐	๑๐	๑	๑	๒๑
๑๐๓	๓๒๕๕	"	๑๒๕	๒๐	๒๐	๑	๑	๒๐
๑๐๔	๓๒๕๕	"	๑๒๕	๑๙	๑๙	๕	๕	๒๐
๑๐๕	๓๒๕๕	"	๑๒๕	๑๙	๑๙	๕	๕	๓๐
๑๐๖	๓๒๕๕	"	๑๒๖	๑๙	๑๙	๒	๒	๓๒
๑๐๗	๓๒๕๕	"	๑๒๖	๑๙	๑๙	๑	๑	๕๐
๑๐๘	๓๒๕๕	"	๑๒๖	๑๙	๑๙	๑	๑	๕๐

ผู้ถือใบเบกคหรือของหรือผู้ครอบครอง

๑. นางโศก อิมทาธุสม
 ๒. นางรัฐ อิมทาธุสม
 ๓. นายวิธ อิมทาธุสม
 ๔. นางสุวาลย์ นาวทอง
 ๕. นายต๋อง นาวทอง
 ๖. ศ.ต.แม่ อิมทาธุสม
 ๗. ศ.ญ.จ่าแม่ อิมทาธุสม
 นายประสิทธิ์ ฐิตินา
 นางเถระ, น.ส.สา
 นายภาว นางทอง
 นายเข้ม ฐิติน
 นางทองดี ฐิติน
 นางทองดี ฐิติน
 นายต๋อง, นางเรียน นาวทอง
 นางกลี ฐิติน
 นายเถระ ฐิติน

SECRET

00-2-11 (101) 0
00-2-11 (102) 00
00-2-11 (103) 00
00-2-11 (104) 00
00-2-11 (105) 00
00-2-11 (106) 00
00-2-11 (107) 00
00-2-11 (108) 00
00-2-11 (109) 00
00-2-11 (110) 00
00-2-11 (111) 00
00-2-11 (112) 00
00-2-11 (113) 00
00-2-11 (114) 00
00-2-11 (115) 00
00-2-11 (116) 00
00-2-11 (117) 00
00-2-11 (118) 00
00-2-11 (119) 00
00-2-11 (120) 00

00-2-11 (101) 111

00-2-11 (102) 110

00-2-11 (103) 109

00-2-11 (104) 107

00-2-11 (105) 106

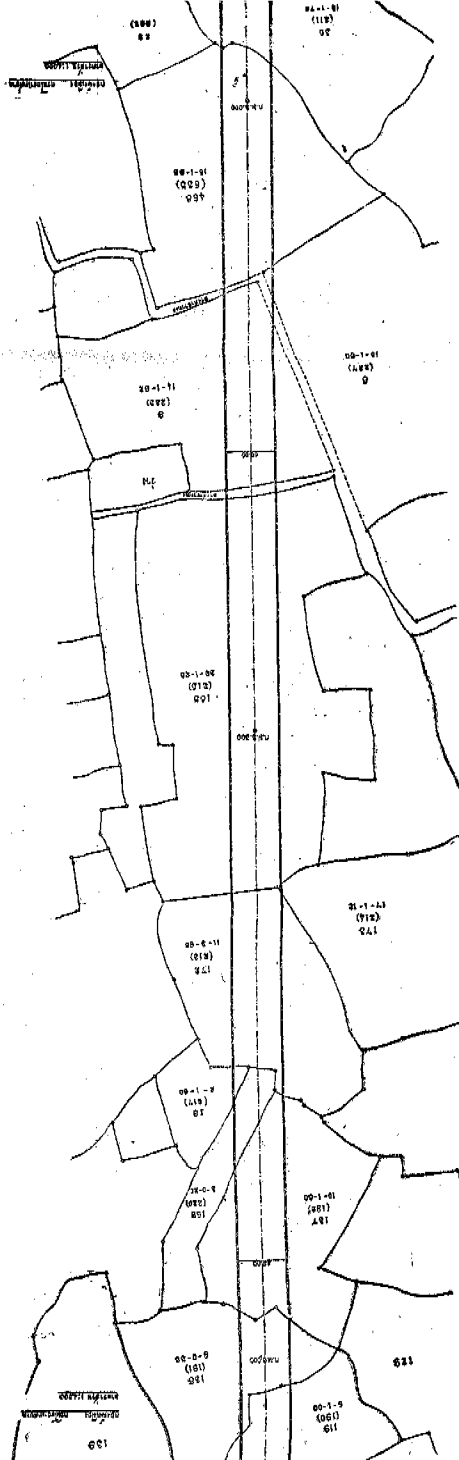
00-2-11 (106) 105

00-2-11 (107) 104

00-2-11 (108) 103

00-2-11 (109) 102

MILLCROW

100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110

100 (1900)
101 (1901)
102 (1902)
103 (1903)
104 (1904)
105 (1905)
106 (1906)
107 (1907)
108 (1908)
109 (1909)
110 (1910)

100 (1900)
101 (1901)

102 (1902)
103 (1903)

104 (1904)
105 (1905)

106 (1906)
107 (1907)

108 (1908)
109 (1909)

110 (1910)
111 (1911)

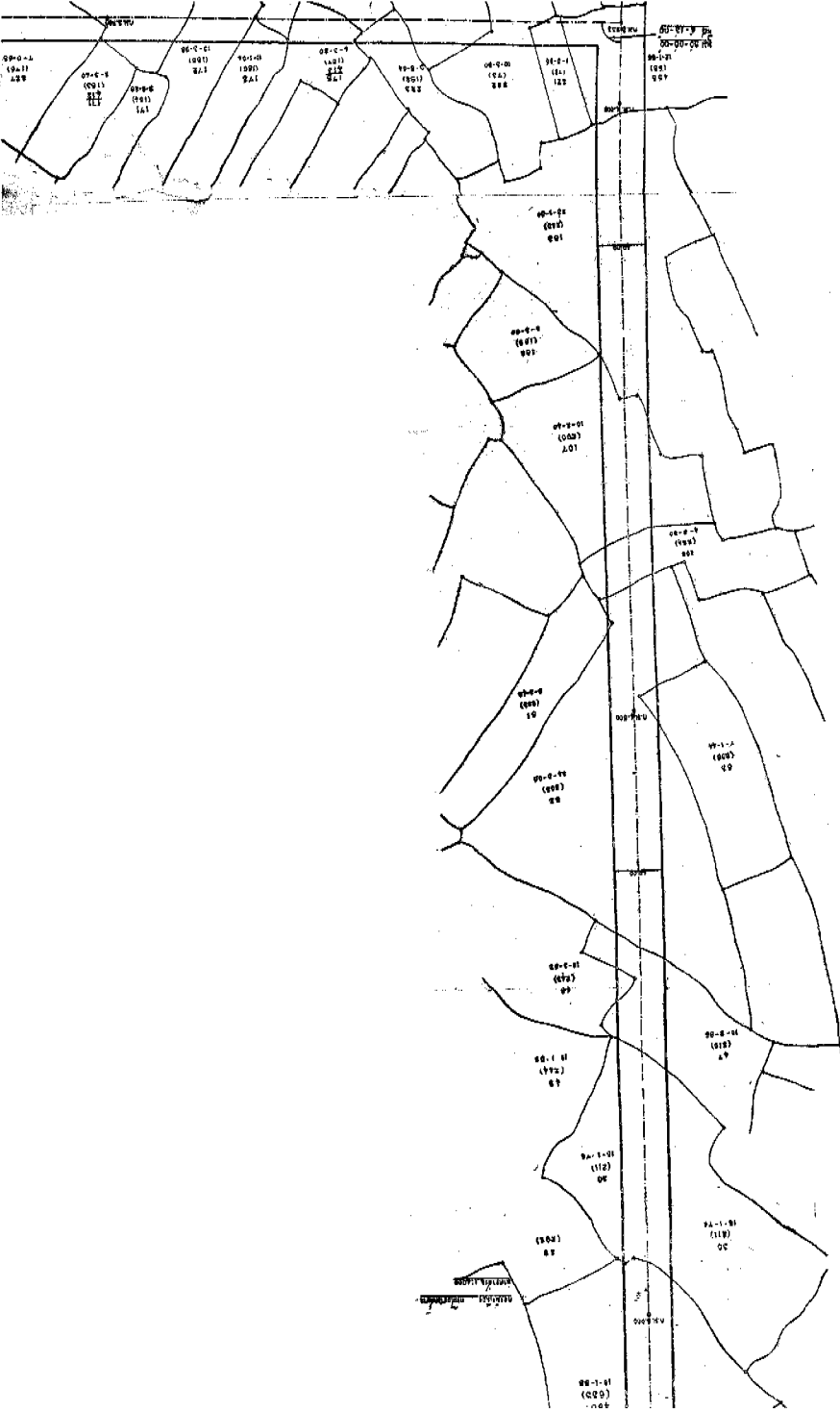
101 (1901)
102 (1902)

103 (1903)
104 (1904)

105 (1905)
106 (1906)

107 (1907)
108 (1908)

109
110

00-0-1
(101)
101

00-0-2
(102)
102

00-0-3
(103)
103

00-0-4
(104)
104

00-0-5
(105)
105

00-0-6
(106)
106

00-0-7
(107)
107

00-0-8
(108)
108

00-0-9
(109)
109

00-0-10
(110)
110

00-0-11
(111)
111

00-0-12
(112)
112

00-0-13
(113)
113

00-0-14
(114)
114

00-0-15
(115)
115

00-0-16
(116)
116

00-0-17
(117)
117

00-0-18
(118)
118

00-0-19
(119)
119

00-0-20
(120)
120

00-0-21
(121)
121

00-0-22
(122)
122

00-0-23
(123)
123

00-0-24
(124)
124

00-0-25
(125)
125

00-0-26
(126)
126

00-0-27
(127)
127

00-0-28
(128)
128

00-0-29
(129)
129

00-0-30
(130)
130

00-0-31
(131)
131

00-0-32
(132)
132

00-0-33
(133)
133

00-0-34
(134)
134

00-0-35
(135)
135

00-0-36
(136)
136

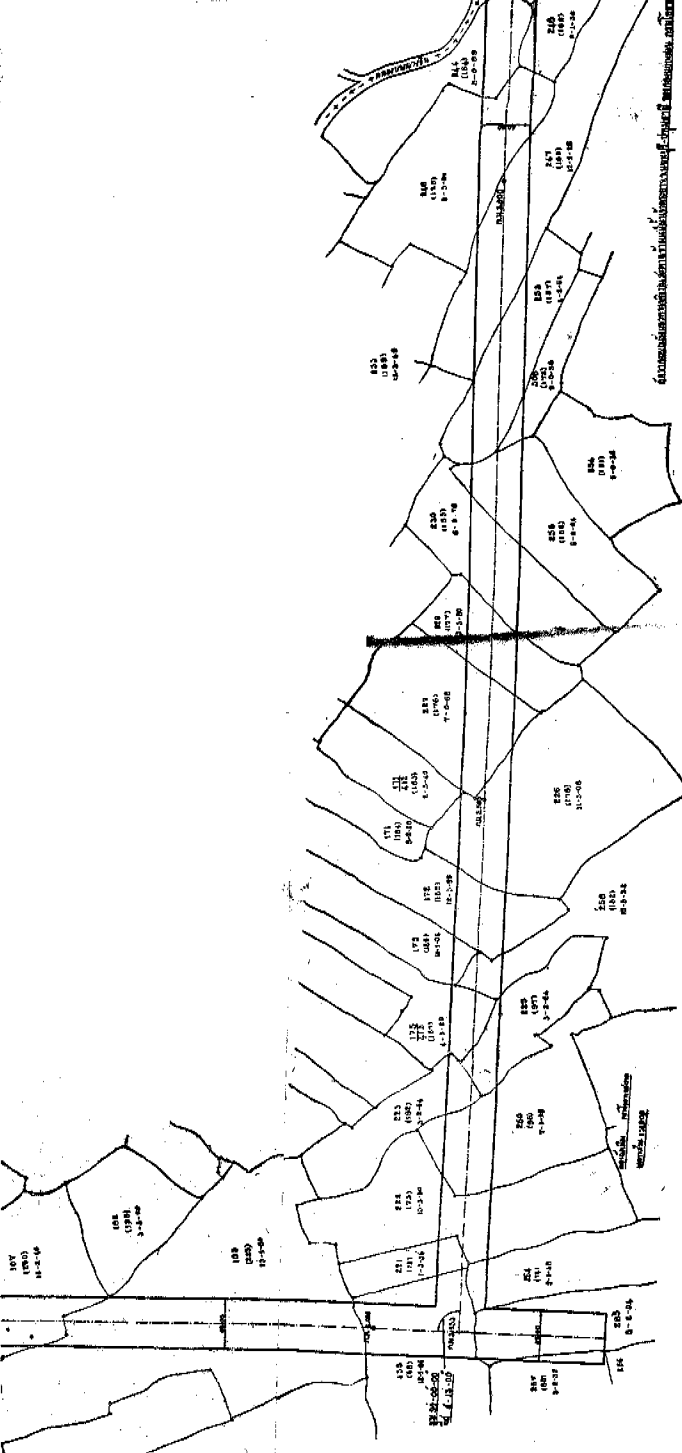
00-0-37
(137)
137

00-0-38
(138)
138

00-0-39
(139)
139

00-0-40
(140)
140

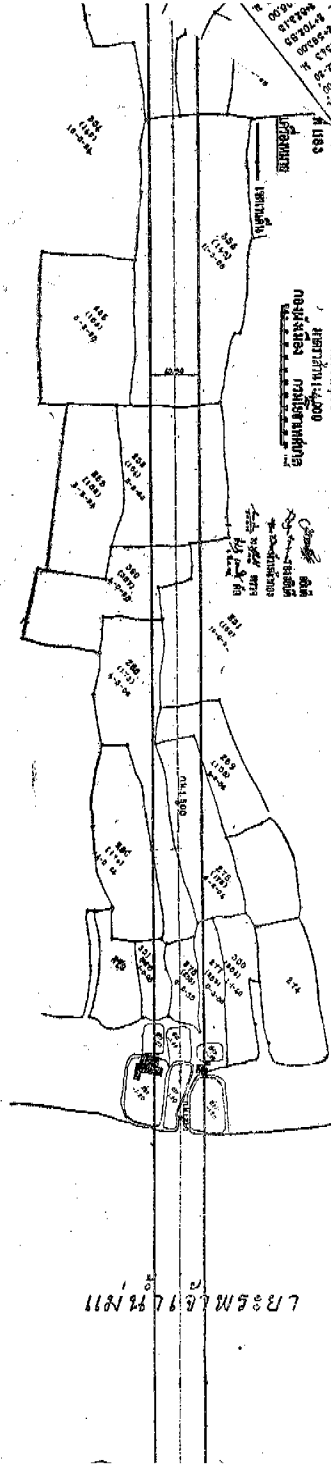
1954
1954

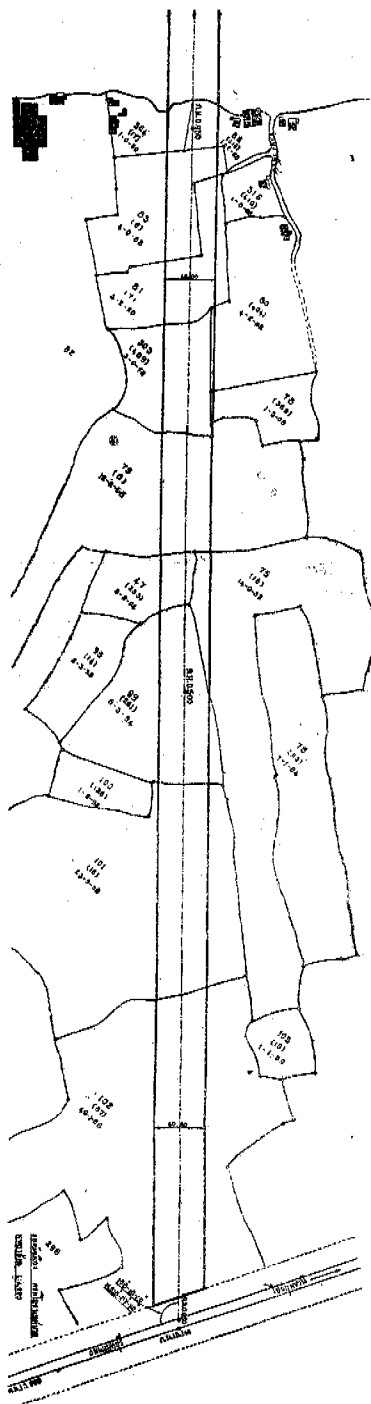
1954-1-1
1954-1-2
1954-1-3
1954-1-4
1954-1-5
1954-1-6
1954-1-7
1954-1-8
1954-1-9
1954-1-10
1954-1-11
1954-1-12
1954-1-13
1954-1-14
1954-1-15
1954-1-16
1954-1-17
1954-1-18
1954-1-19
1954-1-20
1954-1-21
1954-1-22
1954-1-23
1954-1-24
1954-1-25
1954-1-26
1954-1-27
1954-1-28
1954-1-29
1954-1-30
1954-1-31
1954-1-32
1954-1-33
1954-1-34
1954-1-35
1954-1-36
1954-1-37
1954-1-38
1954-1-39
1954-1-40
1954-1-41
1954-1-42
1954-1-43
1954-1-44
1954-1-45
1954-1-46
1954-1-47
1954-1-48
1954-1-49
1954-1-50
1954-1-51
1954-1-52
1954-1-53
1954-1-54
1954-1-55
1954-1-56
1954-1-57
1954-1-58
1954-1-59
1954-1-60
1954-1-61
1954-1-62
1954-1-63
1954-1-64
1954-1-65
1954-1-66
1954-1-67
1954-1-68
1954-1-69
1954-1-70
1954-1-71
1954-1-72
1954-1-73
1954-1-74
1954-1-75
1954-1-76
1954-1-77
1954-1-78
1954-1-79
1954-1-80
1954-1-81
1954-1-82
1954-1-83
1954-1-84
1954-1-85
1954-1-86
1954-1-87
1954-1-88
1954-1-89
1954-1-90
1954-1-91
1954-1-92
1954-1-93
1954-1-94
1954-1-95
1954-1-96
1954-1-97
1954-1-98
1954-1-99
1954-1-100

๒๕๖๑
 ๒๕๖๒
 ๒๕๖๓
 ๒๕๖๔
 ๒๕๖๕
 ๒๕๖๖
 ๒๕๖๗
 ๒๕๖๘
 ๒๕๖๙
 ๒๕๗๐

แผนที่
 ท้องที่
 ตำบลบางยาง อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ตำบลบางยาง ตำบลบางบาล ตำบลบางแพรก ตำบลบางแพรก
 ตำบลบางบาล ตำบลบางบาล ตำบลบางบาล ตำบลบางบาล
 ตำบลบางบาล ตำบลบางบาล ตำบลบางบาล ตำบลบางบาล

๒๕๖๑ ๒๕๖๒ ๒๕๖๓ ๒๕๖๔ ๒๕๖๕ ๒๕๖๖ ๒๕๖๗ ๒๕๖๘ ๒๕๖๙ ๒๕๗๐ ๒๕๗๑ ๒๕๗๒ ๒๕๗๓ ๒๕๗๔ ๒๕๗๕ ๒๕๗๖ ๒๕๗๗ ๒๕๗๘ ๒๕๗๙ ๒๕๘๐

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการจัดการ เจ้าประจำที่
คณะกรรมการจัดการ เจ้าประจำที่
ได้

19

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการจัดการจะมีอะไรชี้แจงไหมครับ นอกจากรายงานนี้

นายสุรพงษ์ ศรีวิรัตน์ กรรมการจัดการ : กรรมการจัดการไม่มีอะไรชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัดในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนครปฐม ตำบลบางแขวง ตำบลบางคูวัด ตำบลบางเค็ด ตำบลบางหลวง ตำบลบางฉาง และตำบลบางปรอก อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ย้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข บัญญัติย้ายพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข

ซึ่งไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมมติจะประกาศใช้ได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร ให้ประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้ ใ้บังคับเป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรคบกมือขึ้น

ผู้ : มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคบกมือขึ้น

ผู้ : ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใ้บังคับเป็นกฎหมายได้

ต่อไปพิจารณาในหมาย เลข ๒ ที่แก้ไข หมาย เลข ๒ คือหมาย เลข ๑๑ เก้าของระเบียบวาระเก้า หมาย เลขที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๔๔/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งส่งมาคือ ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมคำ
บันทึกถ้อยคำของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์อาชีพแก่คนใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และ
ตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นายพศักรวิไล เอก ศรียานนท์
๒. นายเชษฐา แสงอุทัย
๓. นายถวิล สุเมธสารภุช
๔. นายสุวิทย์ พิเศษเศรษฐ์
๕. หลวงอรุณพรพิศาล
๖. นายเชษฐา ๓ สงขสา
๗. นายสุระพงษ์ ศิริรัตน์
๘. นายทองสีม ศุภะวาท
๙. หลวงวิวิษุการ

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกนายเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และ นายเชษฐา ๓
เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนขอเพื่อท่านจักได้ทำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และ
ที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ส่งชื่อ) นายพศักรวิไล เอก ศรียานนท์
(เอก ศรียานนท์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

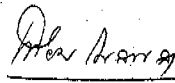
๖/๑๖๖

บันทึกการประชุมกรรมการวิชากรวิชาชีพ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย
พ.ศ. ๒๔๖๖

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งคณะกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. ๒๔๖๖ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และ
ตั้งกรรมการวิชากรวิชาชีพขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาใน มีมติได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผล
ของการพิจารณาครั้งต่อไป

- ๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายเพชร วรจเอน เป้า ศรีนันทน์ เป็น
ประธานกรรมาธิการ และ นายเทียน ๗ สงขลาคู เป็นเลขานุการกรรมาธิการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รับแจ้งแก่คือ ๑. หลวงภาณุภาควิวัฒนา
๒. นายสุวิมล พหิทธิการ
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาครั้งต่อไป

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
ลำดับแรก	"
มาตรา ๑ - ๘	"
มาตรา ๙ - ๑๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ ตรี	กรรมาธิการเพิ่มเติมใหม่
มาตรา ๑๑ - ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้ว	

(นายเทียน ๗ สงขลาคู)
เลขานุการ.

การเร่งตามความในมาตรา ๖ ให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
กำหนดเวลาการเร่งจำนวนคนงานตามความในมาตรา ๖ ถ้ารัฐมนตรีเห็น
สมควรจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาขยายเวลาต่อไปอีกก็ได้

มาตรา ๖ อุทสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจ ความที่จะได้พระราชกฤษฎีกา
กำหนดไว้ เจ้าของซึ่งใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจะต้องจัดให้มีคนงานที่มีสัญชาติไทยเป็น
จำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น

จำนวนที่จะกำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้น จะต้องไม่เกินร้อยละห้าสิบของ
จำนวนคนงานทั้งหมด

มาตรา ๗ เมื่อได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๖ และ
มาตรา ๖ แล้ว เจ้าของซึ่งใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปต้องจัดคนงานที่มีสัญชาติไทยเป็น
จำนวนตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา ในขณะใดก็ตามเวลาที่เมื่อพ้นไปก็ได้ แต่เมื่อจะรับ
คนงานเข้าใหม่ ต้องรับแต่คนงานที่มีสัญชาติไทยจนครบจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘ ให้เจ้าของซึ่งใช้คนงานตั้งแต่สิบคนขึ้นไปจัดให้มีทะเบียนคนงานเก็บ
ไว้เป็นประจำ ณ สำนักงานหรือสถานที่ประกอบกิจการ หรือตั้งไว้ในพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ
ได้ทุกเวลาในเวลาราชการ

ทะเบียนคนงานต้องเ็นรายการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ ให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายแห่ง
กฎหมายลักษณะอาญา และที่อำนาจที่จะเข้าไปในสำนักงานหรือสถานที่ประกอบกิจการ
อุทสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจ ซึ่งเข้าลักษณะดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ เพื่อตรวจ
ทะเบียนคนงานและจำนวนคนงานในเวลาราชการ และเจ้าของต้องให้ความสะดวกแก่
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิด
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำและปรับ
มาตรา ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท

มาตรา ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำและปรับ

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้ และให้อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวง เพื่อบำบัดความ
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงทั้งนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร จี ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่
คณะกรรมการ ได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการ มีอะไรจะตกลงบ้างไหม

นายอุวิชัย พันธะเศรษฐ กรรมการ : คณะกรรมการ ไม่มีอะไรจะแจ้งเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลิกพิจารณาน

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติเครื่องเคราหรือเครื่องแก๊สไทย

พ.ศ. ๒๔...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ทวิ
กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอเรียนต่อตามกรรมาธิการว่า มาตรา
๑๐ ทวินี้ ไม่มีอยู่เดิม ที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ด้วยเหตุผลอย่างไร ข้อความนี้เพิ่มขึ้นแล้วอาจจะเป็น
ช่องทางที่จะทำให้เกิดมี-การที่จะต้องมีปฏิบัติหน้าที่ทำให้เจ้าของ โรงงานอุตสาหกรรมเดือดร้อน
ขึ้นได้ เพราะคำว่า ให้ความสะดวกนั้นมันแค่นั้น

หลวงอรุณพรพิศาล กรรมการ : ถ้าท่านดูมาตรา ๕ เสียก่อนว่า ข้อความนั้น
เป็นอย่างไร และท่านดูมาตรา ๑๐ ที่แรกก็ดูตามมาตรา ๕ นั้น โทษถึงจำคุก เราเห็นว่ารุนแรง
ไป จึงได้มาเพิ่มเอาโทษในมาตรา ๑๐ นั้น ตัดมาตรา ๕ ออกเสีย มาเป็นมาตรา ๑๐ ทวิ คือ
ให้ศาลมีความผิดฐานโทษเท่านั้น เพื่อให้ประ โยชน์แก่ประชาชน ไม่ใช่เดือดร้อนมากมายอะไร

นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) : ที่จริงนะ ของเดิมที่เขาใส่ไว้ตั้งแต่แล้ว แต่ว่า
กรรมาธิการมาขยับไปเอง คือของเดิมที่เขาถือว่าลงโทษตามมาตรา ๕ นี้ มีจำคุกเหมือนกัน
และมีปรับไม่เกิน ๒ พันบาท ทีนี้กรรมาธิการมาแก้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิก็เสียทำให้ไม่ใคร่ลงความ

14

ความมุ่งหมายของกฎหมาย คือว่าจะบังคับให้เจ้าของให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน ถ้าไม่ได้
 ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานก็ปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท อันนี้มันจะไปใคร่ลงอย่างไร ท่านประธาน ฯ
 เขาเป็นเจ้าของโรงงานใหญ่ แล้วก็เราจะไปตรวจดูที่เขาคณะไร้อะไรต่าง ๆ เขา ๆ ก็ไม่
 ยอมให้ความสะดวก เขาก็ยอมเสียเงินเพิ่มขึ้น ~~ปรับ~~ปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ซึ่งศาลอาจจะปรับ
 ๑๐ บาท ๒๐ บาทก็ได้ เขาจะไม่เสียคาบอะไรในเมื่อเขาเป็นโรงงานใหญ่ แล้วเราก็คัด ~~ตรวจ~~ตรวจ
 เจ้าพนักงานอยู่อย่างนั้น แล้วก็อีกอย่างผลที่สุดก็เอาผิดกันไม่ได้เลย คือเจ้าของโรงงานปกติเขา
 ไม่ได้มาประจำอยู่ที่โรงงาน เขายู่แค่น้ำหรือไปที่อื่นของเขา ส่วนผู้ที่อยู่โรงงานได้แก่ ~~เจ้าพนักงาน~~
 เจ้าพนักงานที่ ~~ที่~~ไม่ได้อยู่กับเจ้าพนักงานไว้ ไม่บังคับเจ้าของโรงงาน เจ้าของโรงงานอยู่ที่บ้าน แล้ว
 เจ้าพนักงานไปตรวจที่โรงงาน ไปขอให้ความสะดวก เขามองว่าเจ้าของโรงงานไม่อยู่ แล้วผลที่
 สุด ก็เลยดูไม่ได้ อะไรไม่ได้ก็เอาผิดกันไม่ได้นี่เจ้าของโรงงานเขายู่ที่บ้านจะไปเอาผิดอะไร
 กับเขา ไม่ได้ไปขออนุญาตเขาที่บ้าน แล้วนี่มาวางโทษปรับลดลงมาเหลือ ๒๐๐ บาท ก็ไม่มีความ
 หมายอะไร ก็คือเขาไม่กลัวเลย ผลที่สุดตามโรงงานต่างฝ่ายนั้นหมด สักกฎหมายอันนี้เลยใช้
 ไม่ได้ผล ของเดิมเขาคืออยู่แล้ว นี่วางโทษมีจำคุกไว้ เจ้าของโรงงานอาจจะกลัว นี่มาปรับไม่เกิน
 ๒๐๐ บาท ปรับ ๑๐ บาท ๒๐ บาท เขาจะไม่กลัวอะไร นี่แหละไม่ได้ผล ข้าพเจ้าจึงขอให้เอา
 ไว้ตามของเดิม และไม่เห็นด้วยตามที่กรมการแก้ไขนี้

หลวงธรรมพรพิศาล กรมการธิการ : ข้านอนบายจะให้ลงโทษเจ้าของรุนแรงถึง
 จำคุกนั้น คณะกรมการธิการไม่สามารถที่จะเห็นด้วย ถึงแม้ว่าถ้าท่านจะโทษแก้ไขไปตามเดิม ตาม
 ร่างเดิม เจ้าของเขาก็ไม่อยู่เช่นเดียวกัน เราแค่เพียงไปขอตรวจ ขอดูทะเบียนเท่านั้น ถ้าไม่
 ให้ความสะดวกเรา เขาจึงจะมีความผิดถ้าเขาไม่ให้ดูเลย ไว้ตามเดิมมันก็ไม่ผิดอยู่แล้ว
 เพราะไม่อยู่ มันก็ไม่ได้ลงโทษกัน แต่เราเพื่อเป็นการลงโทษเบา เราให้เขาให้ความสะดวก เขา
 ก็พยายามที่จะปฏิบัติตามกฎหมายอยู่ เราน่าเชื่อว่า คนทุกคนที่เขาเป็นเจ้าของโรงงานนั้น

15-

ต้องการทุจริตเสมอไป เราต้องมองเขาในแง่ดีบ้างว่าเขาสุจริตทุก ๆ คน เว้นแต่คนไม่สุจริตเท่านั้นเราจึงจะสงสัยเขา

นายเทียม ไชยพันธ์ (คาถ) : ข้าพเจ้าเกรงว่ากฎหมายนี้จะออกไปแล้วจะไม่ไต่ผล เพราะว่าการที่จะมาลคโทษเจ้าของโรงงานนี้ เจ้าของโรงงาน เรื่องเงินเพียงเล็กน้อยเขาไม่กลัวหรอก เขากลัวตัวติดคุก เมื่อเขากลัวติดคุก เขายอมให้ความสะดวก และยอมระวางในเรื่องบัญชีในเรื่องให้ความสะดวกในการตรวจตรา ที่นี้เมื่อไม่ลงโทษเจ้าผู้ผูกพันมาแก้ปัญหานี้ มันแก้ อย่างเบา ๆ อย่างนี้เขาไม่กลัว ท่านก็รู้อยู่แล้วว่าเขาหลีกเลี่ยงรู้จักเท่าไร แม้ถ้าขี้งกว่านี้ เขายังหลีกเลี่ยง และการขึ้นขี้งตงงานที่จะบังคับให้คนไทยเข้าไปมีส่วนผู้ส่วนที่เกาะเขากลับ เขายังหลีกเลี่ยงใหญ่ ไอ้อันเดิมตามกฎหมายข้างบนนี้ เราก็เห็นอยู่แล้วว่าคนไทยมีส่วนที่จะเข้าไปได้น้อย เพราะว่าที่คนต่างดาวที่เขาจ้างเอาไว้เดิม เราก็ไม่ให้เขาเอาออก คงทำงานที่เรื่อยไป มีเท่าไรก็เอาเท่านั้น นี่ตามตัวมาตราข้างบนนี้ ของเดิมเขาบรรจุไว้เท่าไร ก็เอาเท่านั้น เว็อยไปก่อนจนกว่าจะปลดคอตใหม่จึงจะเปลี่ยนเอาคนไทยเข้าไป อันนั้นก็ยอมไม่ได้ผลอยู่แล้ว ๆ ที่นี้จะไม่ตรวจอุกิจการต่าง ๆ ไปดูอะไรอีก เขายังไม่ให้ความสะดวกด้วย ข้าพเจ้าว่าไม่ได้ผล แต่ว่าเมื่อท่านจะเอาอย่างนี้ก็เอาเถอะ ข้าพเจ้าไม่ว่า เป็นเรื่องของรัฐบาล แต่ว่าข้าพเจ้ารับรองว่าไม่ได้ผล ถ้าหากว่าแก้ไปอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่มีมีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว คือไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรประกาศบังคับใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศบังคับใช้ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือขึ้น *ในจำนวนนี้* โดยพร้อมเพรียงกัน *เช่น ส.ส. ๑๖๖*

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศใช้ได้โดยพร้อมเพรียงกัน

คือไปพิจารณาในหมายเหตุ ๕ ตามระเบียบวาระเดิม ร่างพระราชบัญญัติเดิม ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๔๔๖/ ๒๕๕๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...
พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ • ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้
พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจเอก เป๋า ศรีบานนท์
- ๒. นายหยุด แสงอุทัย
- ๓. นายถวิล สุนทรศารทูล
- ๔. นายสุวิชัย พิเศษเศรษฐ์
- ๕. หลวงอรรถพรพิศาล
- ๖. นายเทียม ฌ สงขลา
- ๗. นายสุรพงษ์ ศรีวิกรม์
- ๘. นายทองถิ่น สุภะมารักษ์
- ๙. หลวงวิจิตรสุรการ

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมาธิการ และนายเทียม ฌ สงขลา
เป็นเลขานุการกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๑
และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก เป๋า ศรีบานนท์

(เป๋า ศรีบานนท์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

ตำแหน่งผู้ส่ง

๒๕/๑/๕๔

ประเสริฐ ติงห์

ร.๓๓๐ ทาน

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔๙๐

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๙๐ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาใน บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของกรรมาธิการดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมาธิการได้เลือก นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ เป็นประธานกรรมาธิการ และนายเทียม ณ สงขลา เป็นเลขาธิการกรรมาธิการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ ๑. นายหยุด แสงอุทัย ๒. นายมณฑล วิสุทธิ์ ๓. นายสุมน รัชไชยบุญ ๔. นายประวิณี ณ นคร
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีแปรฉติ ๑ คน คือ นายเสวตร เป็นมพงศสภานต์
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรฉติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ
มาตรา ๑ - ๒
มาตรา ๓ - ๔	..	มีการแก้ไข
มาตรา ๕ - ๑๑	มีผู้แปรฉติ	..
มาตรา ๑๒	ไม่มีผู้แปรฉติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	..	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	..	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	..	มีการแก้ไข

- ๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรฉติ เรียงตามลำดับมาตรา
 - มาตรา ๕ นายเสวตร เป็นมพงศสภานต์ ขอแปรฉติไว้กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรฉติพอใจ
 - มาตรา ๑๐ นายเสวตร เป็นมพงศสภานต์ ขอแปรฉติไว้กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรฉติพอใจ
 - มาตรา ๑๑ นายเสวตร เป็นมพงศสภานต์ ขอแปรฉติไว้กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรฉติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ไต่ถามการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึกไว้แล้ว

(ลายเซ็น)
(นายเทียม ณ สงขลา)
เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔๖..

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
ฉบับที่... พ.ศ. ๒๔๖.."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๕๔ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๔๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔ สำนักคณะรัฐมนตรี ไร่นายกรัฐมนตรี เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะให้มี
รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีประจำราชการ เป็นผู้ช่วยหรือปฏิบัติ
ราชการแทนก็ได้

การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรี
ราชการ ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อนายกรัฐมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการแทน
เมื่อรองนายกรัฐมนตรีหรือใคร่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรี
คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การจัดการให้อนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่นายกรัฐมนตรีจะ
ปฏิบัติราชการหรือดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ ถ้ากฎหมายดังกล่าวนี้มีไว้โดยชัดชัดในเรื่องการ
อำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือ ให้รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วย
ว่าการ รัฐมนตรีว่าการทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการ เมือง หรือรัฐมนตรีว่าการทบวงคณะรัฐมนตรี
ปฏิบัติราชการแทนในนามนายกรัฐมนตรีก็ได้ แต่ถ้าจะมอบหมายในเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
การ เมือง เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร รอง เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการ เมือง

องเลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการภาค หรือผู้อำนวยการ
หรือหัวหน้ากรมแทนในนามนายกรัฐมนตรี ที่ไม่ได้ ผูกพันผูกพันผูกพันผูกพัน ให้ตราเป็นพระ
ราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ กระทรวงหนึ่ง ๆ มีรัฐมนตรีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และจะให้มี
รัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือรัฐมนตรีสั่งราชการ หรือให้ตั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการ และรัฐมนตรีสั่งราชการ
เป็นผู้ช่วยสั่ง หรือปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้

ในกรณีที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการหรือรัฐมนตรีสั่งราชการ การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของ
รัฐมนตรีช่วยว่าการหรือรัฐมนตรีสั่งราชการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมอบหมาย
เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ เป็นผู้รักษา
ราชการแทน ถ้าไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้คณะรัฐมนตรีมอบ
หมายให้รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รักษาราชการแทนได้

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต หรือการให้อนุมัติหรือการปฏิบัติราชการ ที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมายใด ๆ จากกฎหมาย ดังกล่าว ให้มีไว้แก่
เมื่อการมอบอำนาจใด เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจ โดยหน้าเป็นหนังสือให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ
ปฏิบัติแทนในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ แต่ถ้าจะมอบอำนาจให้ปลัดกระทรวง รองปลัด
กระทรวง ปลัดทวิทาง รองปลัดทวิทาง อธิบดี รองอธิบดี ผู้อำนวยการภาค หรือผู้อำนวยการจังหวัด
หรือหัวหน้ากรมแทนในนามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ ผูกพันผูกพันผูกพันผูกพัน ให้ตราเป็นพระ
ราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ กรมซึ่งขึ้นต่อกระทรวง มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการส่วนหนึ่งของกระทรวง
ได้แยกมาเป็นหน้าที่ของกรม

ทุกกรมมีอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสังกัด และรับผิดชอบในราชการของกรมกับ
อธิการบดีในราชการภาค จะให้มีรองอธิบดี หรือผู้ช่วยอธิบดี หรือให้รองอธิบดี และผู้ช่วย
อธิบดีเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนอธิบดีของกรมก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี การปฏิบัติราชการของรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี
ให้เป็นไปตามที่อธิบดีมอบหมาย

รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในกรมนั้นและรับผิดชอบในราชการ
ของกรม

เมื่ออธิบดีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี แล้วแต่กรณีเป็นผู้รักษา
ราชการแทน ถ้าไม่มีรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ก็ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงตั้งปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดีในกระทรวง หรือหัวหน้ากองคนกลางหนึ่งใดในกรมเป็นตัวแทน

ในผู้รับราชการแทนได้

อำนาจในการสั่ง การอนุญาต ผู้ว่าการ ให้อนุมัติหรือการปฏิบัติราชการที่อธิบดีจะพึงปฏิบัติ ผู้ว่าการ หรือคำเป็นกลางตามกฎหมายใด ๆ ถ้ากฎหมายดังกล่าวให้มีโทษบังคับในเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น จะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีทำการแทนใน กรณีใดก็ได้ แต่จะมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ทำการแทนในนามอธิบดีได้ หากกฎหมายดังกล่าวมิได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ในภาคหนึ่งให้มีผู้ว่าราชการภาคหนึ่ง เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารประจำภาค และจะให้มีรองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการภาคก็ได้

การสั่งราชการของรองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค ให้เป็นไปตามชื่อผู้ว่าราชการภาคมอบหมาย

รองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค เป็นบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารประจำภาค และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการภาค
ผู้ว่าราชการภาค รองผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค สั่งกักกระทรวงภาคไทย"

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๔ ผู้ว่าราชการภาคมีอำนาจและหน้าที่ตรวจตรา ซึ่งแจ้ง แสดงความเห็น และแนะนำให้เจ้าหน้าที่ในภาคปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง และคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

ในกรณีที่ในภาคหนึ่งมีผู้ว่าการและผู้ช่วยผู้ว่าการ ผู้ว่าราชการภาคจะส่งความเห็น ไปยังผู้ว่าการ ในทำเนียบราชการและกรม ทบวง หรือทางวิธีของข้าราชการฝ่ายบริหาร ใน เขตจังหวัด ที่ไม่ใช่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาก็ได้"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ ถ้ากระทรวงทบวงกรมใด มีความจำเป็นจะต้องหัวหน้าส่วนราชการประจำภาค ซึ่งแล้วแต่จะเรียกชื่อ ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้ว่าราชการภาคในกรณีปฏิบัติและควบคุม ราชการให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมนั้น ภายในเขตภาคก็ให้ทำได้

หัวหน้าส่วนราชการประจำภาค มีอำนาจและหน้าที่ตรวจตรา ซึ่งแจ้ง แสดงความเห็น และแนะนำให้เจ้าหน้าที่ในภาคปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง หรือคำ

อธิบดีของคณะกรรมการ สำนัปกณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม, และมีอำนาจบังคับบัญชา
ราชการผ่านบริหารราชการส่วนกลางซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนี้ในภาคนี้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการ
จังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น

คณะกรรมการจังหวัดประกอบด้วย ปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด
กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการ
จังหวัด โดยตำแหน่ง

ในกรณีที่มิใช่รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ให้รองผู้ว่าราชการ
จังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ใดเป็นผู้เป็นคณะกรรมการจังหวัดด้วย"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๔ ในจังหวัดหนึ่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่ง เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่ง
ปกคณะรัฐมนตรี สำนัปกณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติราชการในแห่งสมกับท้องที่
ประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการผ่านบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด
ซึ่งรับผิดชอบในราชการของจังหวัดและอำเภอ และจะให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการ
จังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
ในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด สังกัด
กระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดหรือกรรมการจังหวัดประจำ
อำเภอไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในน้ำหน้ เจริญ ดง โทย บรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการผ่านบริหาร
ทุกที่ในเขตจังหวัดได้ตามกฎหมายและตามที่ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๖ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมิต้องผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ในห้องผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้รักษาราชการแทน แล้วแต่กรณี แต่ต้องของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ปฏิบัติราชการได้ ในกรณีที่จังหวัดรักษาราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งใหญ่ไว้รักษาราชการแทน ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ผู้ปลัดวุฒิสภาตามระเบียบแบบแผนรักษาราชการแทน"

มาตรา ๓๖ ในข้อกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๓๖ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดดังนี้

- (๑) บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน
- (๒) บริหารราชการแผ่นดินตามที่คณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม มอบหมาย

(๓) บริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำชี้แจงของผู้ว่าราชการภาค ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง คำวินิจฉัย ของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

(๔) ควบคุมดูแลราชการแผ่นดินอันเป็นอำนาจและหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งเจ้าหน้าที่ยื่นต่าง ๆ ของรัฐบาลในจังหวัดนั้นปฏิบัติ

ในการนี้ให้ผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ตรวจตรา ชี้แจง แสดงความเห็น สั่งและแนะนำให้เจ้าหน้าที่ยื่นในจังหวัดนั้นปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง และคำสั่งวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง และกรม

- (๕) ควบคุมดูแลเทศบาลและสุขาภิบาลในจังหวัดในตามกฎหมาย
- (๖) จัดและดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณและทรัพย์สินส่วนจังหวัด
- (๗) คุ้มครองดูแลรักษาสาธารณสมบัติของแผ่นดิน"

มาตรา ๓๗ ในข้อกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๓๗ นายอำเภอมีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินในอำเภอ ดังนี้

- (๑) บริหารราชการแผ่นดินตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน ต่อกฎหมายใดมิได้ขัดต่อวิธีการปฏิบัติตามกฎหมายนั้น เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ ก็ให้ทั้งเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของนายอำเภอจะต้องรักษาราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย

(๒) บริหารราชการแผ่นดินตามคำสั่ง คำแนะนำชี้แจงของผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ให้ที่ตรวจการอื่น ๆ ซึ่งผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด คณะรัฐมนตรี-

สำนักคณะรัฐมนตรี ศึกษาระหวาง ทรวง และกรม มอนหมายในเมื่อไม่ขัดคอกฎหมาย ระเบียบแบบแผน คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรี กระทรวง ทรวง และกรม
กษ. ๗

(๑) ลวบลญุณแลเทศบาลแลสุขาภินาล ในอำเภอนี้ตามกฎมณย

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔ ทวี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๔

"มาตรา ๔๔ ทวี ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยแล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน

ความในวรรคแรกไม่กระทบกระเทือนอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นผู้รักษาราชการแทนตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎมณย ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนดังกล่าวไว้ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยดังกล่าวในวรรคแรกพ้นจากความเป็นผู้รักษาราชการแทน ตั้งแต่เวลาที่ผู้รักษาราชการแทนตามความในวรรคนี้เข้ารับหน้าที่"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๕ ทวี แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๔

"มาตรา ๔๕ ทวี ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เป็นผู้บังคับบัญชาของกรม เมือง เทียบฐานะเหล่ากรม นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการแล้วแต่กรณี สั่งราชการก็ได้

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรี การสั่งราชการของรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการ ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง แล้วแต่กรณี มอนหมาย

ในข้อความในมาตรา ๔๔ วรรคท้าย และมาตรา ๑๕ วรรคท้าย มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

ในอนุโลม"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
กรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการมีอะไรจะชี้แจงหรือไม่

หลวงอรอดพรพิศาล กรรมการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... ชื่อร่างพระราชบัญญัติที่ไม่มีการแก้ไข คำปรารภไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖
มาตรา ๗ มาตรา ๘

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : เคี้ยว ข้าวเจ้าซึ่งใจมาตรา ๒ มันเร็วไปเสีย
หน่อย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญได้

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : คือข้อใจของนี้ที่ทานประธานที่เคารพ คือข้อใจว่า
ตามที่กรรมการแก้มาตรา ๗ ซึ่งแก้มาตรา ๒๗ นี้ละ ตามที่แก้ไขของผู้ว่าราชการ
ภาคในหน้า ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๒ ไขใหม่

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : ครับมาตรา ๒ รองผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ช่วย

ผู้ว่าราชการภาค เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารประจำภาค และรับผิดชอบในราชการ
รองจากภาค มีข้าพเจ้าสงสัยว่า ถ้าอย่างนั้นก็ให้รองผู้ว่าราชการภาค นี้เป็นผู้บังคับบัญชา

ของอธิบดีศาลประจำภาคนั้นละ เขาเรียกอะไรตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลภาคต่าง ๆ ที่
อะไรนี้แล้วหรืออย่างนั้นหรืออธิบดีแล้วอัยการภาคหรืออะไรต่าง ๆ นั้นด้วย-หรือ

เพราะที่เขียนไว้อย่างนี้มีความหมายว่ารองผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ช่วยนี้เป็นผู้บังคับบัญชา

ราชการภาคฝ่ายบริหารประจำภาค รับผิดชอบในราชการรองจากภาค คือหมายความว่า

เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการทุกคนที่ฝ่ายบริหารที่ประจำอยู่ในภาคนั้นด้วย ข้าพเจ้าว่าจะเกินความประสงค์ของรัฐบาลไปละมัง ที่กรมมาธิการมาแก้ไขนี้ะ รองภาคเป็นส่วนมาก บางทีขึ้น เอกก็มี บางทีขึ้นพิเศษก็มี ก็เท่ากับพวกอธิบดีศาลประจำภาคนี้ะ เขาเรียกตำแหน่งอะไร ข้าพเจ้าก็ลืมไปเสียแล้ว อธิบดีผู้พิพากษภาคต่าง ๆ นั้นที่จริงเขาสูง เขาถือตัวว่า เขาสูงกว่ารอง แล้วที่อธิบดีการศึกษาภาคอะไรต่ออะไรภาคทุกคนก็อยู่ใต้งบังคับบัญชาของผู้อำนวยการภาคด้วย ข้าพเจ้าว่าจะไม่เหมาะแก่การบริหาร

หลวงศอรรถพรพิศาล (กรรมการมาธิการ : อธิบดีผู้พิพากษาหรือผู้พิพากษาผู้บังคับข้าราชการตุลาการ ไม่ใช่ข้าราชการฝ่ายบริหาร มันคนละเรื่อง ท่านอาจจะไปดูแลเฉพาะภาคนี้ ท่านดูให้ตลอดแล้วจะขอเรียนถามท่านว่าใช่หรือไม่ผู้พิพากษาเรียกว่าข้าราชการตุลาการ

นายเทียม ไชยนิรมิต (ตาค) : รวมถึงข้าราชการอื่นด้วย เช่นอัยการภาคหรือสรรพากรภาค หรืออะไรภาคต่าง ๆ ด้วย ท่านจะให้พวกบุคคลเหล่านี้อยู่ใต้งบังคับบัญชาของผู้อำนวยการภาคอย่างนั้นหรือ ที่จริงปกติตามระเบียบบริหารอยู่ใต้งบังคับบัญชาของผู้อำนวยการภาค เว้นแต่ผู้อำนวยการภาคไม่อยู่ หรือให้ใครรักษาการแทนก็ให้ไปไปตามลำตัอย่างนั้น แต่เมื่อมาเขียนไว้อย่างนี้ก็หมายความว่าของผู้อำนวยการภาคเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการฝ่ายบริหารทุกคนในจังหวัดนี้ ก็หมายถึงว่าข้าหลวงตรวจราชการภาคต่าง ๆ เช่นอัยการ ศึกษาธิการ อะไรต่ออะไร คือว่าเท่ากับมันเอง ท่านจะเอาอย่างนั้นหรือ นี่เป็นความมุ่งหมายของรัฐบาลเป็นอย่างนั้นหรือ

นายเทียม ฉงชลา กรรมการมาธิการ : ความจริงนั้น การบังคับบัญชาเท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้องใจเป็นอยู่รู้อย่างที่มีในกฎหมาย เป็นเรื่องของตำแหน่งบังคับบัญชาแล้วนอกจากนี้ขอเรียนว่า ที่แก้แบบนี้เพื่อให้ชัดเจนให้สอดคล้องต้องกับมาตรา ๕๖ นี้แก้ไขมาตรา ๕๖ เรื่องอำนาจรองอธิบดี

๑๗

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : ถ้าอย่างนั้นละก็ท่านแก้ไขนี้เสียความเสียไปเสีย
หลักการปกครอง ถ้าแก้แบบนี้เสียหลักการปกครองหมด ข้างหลวงตรวจการภาคต่าง ๆ
ของกรม กระทรวงจะโรกลืมมาอยู่โตมึงคิมข่มขู่ประชาชนของผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคหมด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ผมตั้งใจนึก คือขอให้ดูทุก ๆ มาตราประกอบ
กันนะครับ ในมาตรา ๕ กับดูมาตรา ๕ ประกอบเสียด้วย

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : ผมเห็นแล้วมีความสำคัญมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เขาเอาภาค ผมอยากจะได้เห็นเท่านั้น แต่คุณจะ
อภิปรายก็ตามใจ แต่ผมอยากจะได้เห็นว่ามาตรา ๕ อธิบัตถ์กล่าวอย่างนั้นเหมือนกัน

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) : แต่ข้อนี้ไม่มีในเล่มมาเสียแล้ว กระผมก็เลยมาท้วง
ข้อนี้ แต่ว่าไปเขียนอย่างนี้ผมเข้าใจว่ามีความมุ่งหมายของทางการปกครองหรือทางฝ่าย
รัฐบาลอาจจะเป็นได้

นายสุวิชัย พันธะเศรษฐ์ กรรมการธิการ : กรรมการธิการขอเป็นยืนยันที่แก้ไขเพื่อให้เป็นไป
ตามหลักการบริหาร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ๆ คิดใจใหม่

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : กรรมการธิการแนะนำมาให้ดูมาตรา ๕ แก้ไข
มาตรา ๒๒ นั้น มีข้อความแต่เพียงว่าอย่างนี้ใช่ไหม รองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดีเป็นผู้บังคับ
บัญชาข้าราชการในกรมนั้นและรับผิดชอบในราชการรองจากอธิบดี หมายความว่าอย่างนี้ใช่ไหม
ใหม่ครับ ว่าข้อความที่คล้ายคลึงกันที่ให้มาดูมาตรา ๕ ขอเรียนตามกรรมาธิการเพื่อจะได้
อภิปรายมาตรา ๒ คือไป ไขใหม่ ที่นี้ความมุ่งหมายมันต่างกัน ในมาตรา ๕ กับมาตรา ๒
ถ้าหากว่ากรรมาธิการชี้แจงอย่างนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจเช่นเดียวกับคุณเทียม ไชยนันทน์
มาตรา ๕ ที่ว่าใครเป็นผู้บังคับบัญชา-ใครอยู่ในสังกัดของเขาเอง ส่วนในมาตรา ๒ ที่มี

เขียนแต่ส่วนภาค-กลอนปากของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ไป ตั้งถิ่นอยู่ที่ในภาคนี้

ที่มีมาตรา ๑ ในวรรคนี้ไว้ด้วยมีว่าอย่างนี้ การสั่งราชการของภาคก็ดี หรือรองผู้ว่าราชการภาคหรือ
 ผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการภาคมอบหมายเป็นเรื่อง ๆ ไป ถ้ามอบหมายก็
 สั่งการบังคับมีผู้ช่วยได้เขาได้ แต่อยู่ ๆ เฉย ๆ พอเริ่มตั้งภาคตั้งอะไรต่าง ๆ กฎหมายก็ว่า อย่าง
 ภาคอัยการต้องขึ้นอยู่กับบังคับมีผู้ช่วยของรองผู้ว่าราชการหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาค มันเป็นการลด
 ภัยหรือลดความผิดตำแหน่งเขา คือพอเริ่มตั้งยังไม่ได้มอบหมายหรือสั่งการใด ๆ เลย ถ้าผู้
 ราชการภาคมหาดไทยเป็นผู้สั่งการมอบหมายอย่างนั้นละก็ เรียกว่า ภาคผู้ใหญ่มอบให้ภาคผู้น้อย
 สั่งบังคับมีผู้ช่วยภาคอื่นซึ่งอยู่ต่างตั้งก็กัน การเขียนอย่างนี้เกิดความรู้สึกอย่างคุณเหียม ๆ ว่าจริง ๆ
 กลายเป็นข้าราชการชั้นพิเศษ หรือชั้นเอกของภาคอื่น ๆ ของกระทรวงอื่น ๆ ต้องมาขึ้นหรือเป็น
 อยู่ใต้บังคับมีผู้ช่วย ถ้าเขียนอย่างนี้มันกลายเป็นอย่างนี้ไปท่านประธาน ที่เคารพ คือรองผู้ว่าราชการ
 ภาคหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคทั้ง ๆ ที่ผู้ว่าราชการภาคอยู่ ก็คือว่าเป็นผู้บังคับมีผู้ช่วย ทั้ง ๆ
 ว่าไม่ต้องมีการมอบหมาย ถ้ามีการมอบหมายแล้วก็บังคับมีผู้ช่วยกันนั้นไม่แปลก-เพราะผู้ใหญ่มอบเขียน
 ลงนี้คล้าย ๆ ไม่สั่งหรืออะไรต่าง ๆ ก็ตามเถอะ ภาคอื่น ๆ นะต้องอยู่บนบังคับมีผู้ช่วยของรอง
 ผู้ว่าราชการภาคมหาดไทยและผู้ช่วยผู้ว่าราชการภาคมหาดไทย มอ่งในข้าราชการมันเหลือ
 ค่าสูงกันมันเกิดความรู้สึกไปโดนรองภาคหรือผู้ช่วยภาคที่เบ่ง ๆ เขาหนอยอาจจะไปสั่งการใด ๆ
 แก่ภาคอื่น ๆ เข้า เขาไม่ปฏิบัติตามตจะเป็นการเกิดความรู้สึกกันขึ้น นี่ความรู้สึกมันเป็นอย่างนั้น

นายพลคำวจเอก เฒ่า ศรียามนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบราชการบริหาร เป็นอย่างนั้น คือผู้ซึ่งมีหน้าที่รองลงมาอาจจะได้รับการสั่งมอบหมายในเรื่องการบูรณาการ เงินการอะไรต่าง ๆ ไม่ใหม่ปฏิบัติในส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นในการที่ผู้ว่าราชการภาคมีรองหรือผู้ช่วยเพิ่มขึ้น ก็จะได้มอบหมายแต่งงานให้ว่าคนใดทำหน้าที่อะไร คนใดไปตรวจอะไร อย่างนี้เป็นต้น ส่วนในเรื่องว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่จะถูกข้าราชการชั้นเอกสั่งอย่างนั้นก็มีธรรมเนียมมาช้านานแล้ว ในขณะที่แม่แก่กรมคำวจซึ่ง เป็นนายทั้ไท่ ปลัดจึงทั่วก็เป็นข้าราชการชั้นโทก็สั่งการก็ได้ในเมื่อได้มีการมอบหมาย เพราะว่าการระเบียบราชการนั้น เป็นอย่างนั้นมาช้านานแล้ว เพื่อที่จะแบ่งเบาภาระของผู้ใหญ่และให้แบ่งส่วนนี้หน้าที่ที่คิดว่าเป็นการมาแล้ว ไม่มีการ เปลี่ยนแปลงประการใด

นายเพ็ญ ไชยนิพนธ์ (ตลก) : คือมัน เป็นปัญหา มันจะมีอยู่อย่างนี้อาจจะมีอย่างนี้

เช่นภาคก็มีตัวอยู่ที่จังหวัดนั้น ที่นี้เรื่องผู้ว่าราชการภาคเกิดไม่สั่งข้าหลวงตรวจการ กระทรวงศึกษา เข้าว่าให้ทำอย่างนั้นให้ทำอย่างนี้ ทั้ง ๆ ที่ภาคก็อยู่ แต่ในฐานะที่กฎหมายบอกว่าให้รองภาคเป็นผู้เป็นผู้นำก็รับบัญชา เมื่อสั่งคำสั่งขึ้นก็กลายเป็นสั่งคำสั่ง ผู้บังคับบัญชาทั้ง ๆ ที่ภาคเอง ไม่ได้สั่งไว้และก็ทางผู้บังคับสั่ง ก็อาจจะเข้าใจว่า ไม่ใช่เป็นความมุ่งหมายของภาค ที่นี้เมื่อรองผู้ว่าราชการภาคเกิดมาสั่งขึ้นแล้ว ไม่ปฏิบัติตามก็สั่งคำสั่ง ซึ่งผิดวินัย อย่างนั้นมันจะเกิดปัญหายุ่งยากขึ้น มันเกิดมีนายสั่งได้ ทั้ง ๓ คน แทนที่จะมีภาคเป็นนายคนเดียว กลับมีนายเพิ่มขึ้นอีก ๒ คน ที่ท่านเขียนไว้ว่าหมายความว่าให้เป็นผู้บังคับบัญชา ก็คือเป็นนายนี้เอง เข็มขึ้นอีก ๒ คนของข้าหลวงตรวจการของกระทรวงต่าง ๆ ที่มีประจำที่นั้น เมื่อเขาสั่งไปแล้วสั่งคำสั่งเขาก็ไม่ได้ ข้อสั่งคำสั่งก็เป็นการ สั่งคำสั่ง ผู้บังคับบัญชา กลายเป็นสั่ง ๓ คน บางทีจะเอาคนละอย่างขึ้นมา ไม่รู้ว่าจะสั่งคำสั่งใครกันแน่ ภาคจะเอาอย่างนี้หรือจะเอาอย่างนี้ บางทีภาคก็บรองทะเลาะกันก็มี ภาคก็บรองจะให้ไปตรวจที่โน่น ไปรับ ไปหนองภาคบอกว่าไม่ปฏิบัติ ไม่ได้สั่งคำสั่งภาค แต่ว่าสั่งคำสั่งรองผู้ว่าราชการภาคตามนี้ตามนี้แบ่งกฎหมายอันนั้น นี้เรื่องจะยุ่งคือไม่ในการบริหาร เป็นอย่างนี้ท่าน แต่เมื่อท่านยังจะพูดกันหวัง เอาอย่างนั้นก็แล้วแต่ท่าน

นายสุวิชัย ทัฬหเสวนุส กรมราชการ : คณะกรรมาธิการขอชี้แจงว่าข้อที่เพิ่มขึ้นเป็นไปตามมาตรา ๓๗ วรรค ๑ ซึ่งเป็นของเดิมได้ปฏิบัติมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอยืนยันตามที่กรรมาธิการได้แก้ไข

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตากล) : อันนี้กับความคล้ายคลึงกับภาคเหมือนกัน มาตรา ๑๐

แก้ไขมาตรา ๓๔ มีความที่กรรมาธิการแก้ไขมาว่ารองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนในเขตจังหวัดและรับผิดชอบราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด คืออันนี้ไม่ได้แก้ไขไว้ ก็ความบางจังหวัดอาจจะมีหน่วยราชการต่าง ๆ ไปตั้งอยู่ เช่น สถานีทดลอง เกษตรซึ่งเป็นถึงต้นเอก อันนี้ใครจะไรก็มี หรือว่าอย่างจังหวัดสมุทรปราการจะมีหน่วยราชการใหญ่ ๆ หรือกรมใหญ่ ๆ ไปตั้งอยู่หรือทางราชการใหญ่ ๆ ไปตั้งอยู่ที่ อะไรเหล่านี้ เมื่อไม่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นแล้วก็ทำไม่เห็น ดูตามกฎหมายที่ว่าอยู่ใต้บังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดด้วยและรองผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย เป็นผู้บังคับบัญชาไปด้วย อันนี้ข้าพเจ้าเกรงว่ามันจะเป็นการยุ่งยากต่อการปกครองและทำให้ข้าราชการอาจจะไม่รู้ว่าจะใคร เป็นผู้บังคับบัญชาที่แท้จริงแน่ ก็เลยเกิดเป็นผู้บังคับบัญชาหลายนายขึ้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าทางราชการทางฝั่งชนบทก็อาจจะมี จังหวัดสมุทรปราการจะมีหน่วยราชการบางหน่วยของส่วนกลาง ไม่ตั้งอยู่บ้าง อะไรบ้าง แต่เมื่อไม่มีช้อยกเว้นไว้ หมายความว่ารวมหมด ไม่อยู่ในความบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดเขตอยู่ในอำนาจที่จะสังกัดเงินตัวเอง โหะทางวินัยอะไร ใดเหล่านี้

หลวงอรุณพรพิศาล กรมราชการ : ถ้าท่านดูมาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๓๔ วรรคต้น

ท่านจะเข้าใจว่าราชการส่วนภูมิภาคบริหารส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง ไม่บังคับบัญชาเขาไม่ได้ คุณอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน แล้วท่านจึงมาดูอำนาจของรองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านก็จะเข้าใจ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตากล) : ท่านกรรมาธิการให้ข้าพเจ้าดูมาตรา ๓๔ ซึ่งแก้ไข

คำว่า "ส่วนภูมิภาค" ท่านเองท่านไม่ได้ดู มาบอกให้ข้าพเจ้าดู ก็ท่านคิดว่า "ส่วนภูมิภาค" ออก

ข้าพเจ้าก็ว่า ไม่มีส่วนภูมิภาค จังหวัดหนึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งรับนโยบายคำสั่งจากคณะรัฐมนตรีมาปฏิบัติให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและประชาชนและเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด ที่ท่านคิดว่า "ส่วนภูมิภาค" ออกแล้วท่านจะมาให้ข้าพเจ้าดูอย่างไร ของเดิม เขามีสวนภูมิภาค แต่ที่ท่านไปตัดออกแล้วท่านมาให้ข้าพเจ้าอ่านแล้วว่าอย่างไร แล้วท่านเมื่อตัดส่วนภูมิภาคออก ที่ส่วนราชการบางส่วนที่ไม่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น บางที่เป็นเอกเทศบางอะไรบ้าง ก็กลายเป็นไปอยู่ เช่นสมมติว่าหน่วยชลประทานที่ไม่อยู่ในส่วนจังหวัดชัยนาท โนนหรือหน่วยชลประทานชั้นพิเศษสูง ๆ ก็ไม่อยู่ทาง เขื่อนยันชัยฉะเชิงเทราบ้างกลายเป็นไปอยู่ในสังกัดกับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดเสียแล้ว เพราะว่าท่านคิดว่า "ส่วนภูมิภาค" ออกนี่เอง นี่แหละมันเป็นอย่างนั้น ข้าพเจ้าจึงทวงท่านไว้และมันจะเป็นปัญหาใหญ่ในการปกครองบังคับบัญชา

หลวงอรุณพรพิศาล กรรมาธิการ : ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเหนือกว่าของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการส่วนกลางแล้ว เหตุไฉนของผู้ว่าราชการจังหวัดจึงจะมี เมื่อตัวจักรใหญ่ยังไม่อำนาจแล้วตัวจักรรองจะมีสักอย่างไร เราต้องแปลกฎหมายอย่างนี้ว่าตัวใหญ่ไม่มีอำนาจแล้วตัวรองมีอำนาจยิ่งกว่า คงไม่มีใครแปลไปเช่นนั้น

นายเพ็ญ โสยวิฑฒันท์ (ตากล) : นั้นเป็นความเข้าใจของท่าน ที่ส่วนของเดิม เขาว่ากันว่า เขาให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ เฉพาะส่วนภูมิภาค *เพราะว่าร่างรัฐธรรมนูญ* ที่ท่านไปตัดส่วนภูมิภาคออกหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าไม่เกี่ยวกับภูมิภาค *ให้รวมเขตซึ่งนั้นก็ถ้าไม่* อย่างนั้นท่านจะตัดออกทำไมคำว่า "ภูมิภาค" การเขียนกฎหมายไม่เข้าใจเอาเอง ใดหรือท่าน นั่นคือคำว่า "ส่วนภูมิภาค" ออกหมายความว่าอย่างไร ก็ *ให้รวมเขตหมายความว่าเราผู้อ่านหนังสือก็ยอมเห็น* เจตนาว่าท่านไม่ต้องการให้มีอำนาจเฉพาะส่วนภูมิภาค *ใช้ใหม่ถึงตัดออก ถ้าไม่อย่างนั้นท่านจะตัดคำว่า "ส่วนภูมิภาค" ออกทำไม* นี่ท่านก็จะมาเถียงว่าเมื่อตัดคำว่า "ส่วนภูมิภาค" ออกแล้วจะให้พวกเรานี้เข้าใจว่ามีอำนาจเฉพาะส่วนภูมิภาค ให้เข้าใจเอาเองว่า ไม่เกี่ยวกับส่วนกลาง ความมุ่งหมายของท่านที่ตัดออกมันมีนัยอันลึกซึ้ง เจตนาอยู่แล้ว

นายหยุด แสงอุทัย กรรมาธิการ : กรรมาธิการ ได้ตัดออกจริง ที่ตัดนี่ออกก็เพราะ

เหตุที่เราได้แก้ไขความตอนต้นให้ชัดเจนแล้ว คือเราได้แก้ไขว่าในจังหวัดหนึ่งให้มีผู้ว่าราชการจังหวัด
 คนหนึ่ง ก็หมายความว่าในจังหวัดหนึ่งไม่มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนเดียว แล้วก็รับนโยบายมาจัดการให้
 เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน ท้องที่นั้นก็หมายความว่าท้องที่ของจังหวัด ที่มันก็มีเพราะเหตุว่า
 กรมการธิการไปดูมาคร่าอันของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็เห็นว่าเข้าใจแล้วเพื่อ
 ความสวยงามก็จะให้รับกับความในมาตราอื่น ก็ต้องตัดออก ที่ข้าราชการฝ่ายบริหารในเขตจังหวัด
 นั้นเราก็ต้องเข้าใจกันว่าฝ่ายบริหารที่เป็นส่วนภูมิภาค เพราะเหตุว่าราชการบริหารส่วนกลางนั้นเรา
 ไม่ได้ว่าเป็นข้าราชการบริหารในเขตจังหวัด ข้าราชการบริหารส่วนกลางอาจจะไปอาศัยจังหวัดตั้ง
 อยู่เขตชลประทานเป็นคน หรือกรมทาง แต่ว่าในเรื่องกฎหมายนี้เราต้องอ่านหลายฉบับ เรามีพระราช
 บัญญัติ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ ivaานขึ้นกับส่วนกลาง อย่างนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่มี
 อำนาจ เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ว่าอะไรเป็นส่วนภูมิภาค อะไรเป็นส่วนกลางนั้นไม่ได้อยู่ในพระราช
 บัญญัติระเบียบบริหาร แต่อยู่ในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกรมต่าง ๆ ผู้รับอย่างที่ท่าน
 ประธานาจะไปดูพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ ของกรมชลประทานจะเห็นได้ว่าเขาจัดการชลประ
 ทานนั้นเป็นการบริหารส่วนกลาง เมื่อเช่นนั้นแล้วผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่มีอำนาจ คือเมื่อกรมการ
 ธิการเขียนทั้งหมดคนแล้วก็เห็นว่ามีมาตรา ๓๔ นี้เข้าใจแล้วว่าเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค แต่การ
 แก้ไขอย่างนั้นนั่นแหละที่ทำให้กฎหมายสวยงามก็สอดคล้องกับกฎหมายมาตราอื่นและกฎหมายเดิม เพราะ
 ฉะนั้นก็กรมการธิการขอขึ้นย่น

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ขออย่างนี้เถอะครับ ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ คือที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า ได้มีกฎหมายแบ่ง ๆ หน้าที่แบ่งอะไรไว้แล้วนั้นละ กฎีกาจะมารวมร่างกฎหมายไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียม ฯ คุณเทียม ฯ เคี้ยว มีมาตรา ๑๑ ที่แก้ไขมาตรา ๓๔ ที่มีแบ่งออกเป็นสองตอนเสียแล้ว ที่จะพูดกันนี้ว่า คือตอนในวรรคตอนที่กรรมาธิการตัดคำว่า "ส่วนภูมิภาค" ออกอันหนึ่ง อีกอันก็ไปเพิ่มเป็นวรรคสองขึ้น นี่ก็คำสำหรับคุณอยากจะแยกประเด็น-เสียในนี้ คุณจะขออภิปรายในวรรคต้นหรือวรรคที่สอง ให้เป็นที่ละอัน

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : รวมกันไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวมกันไม่ได้คุณ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : นี่เอาเฉพาะวรรคต้นก่อนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาวรรคต้นเสียก่อนนะ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ครับ ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาส่วนภูมิภาคเสียก่อนว่าควร จะตัดหรือไม่ควรตัด

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : คือที่ท่านกรรมาธิการว่ามีกฎหมายแบ่งส่วนหน้าที่

ไปแล้วนั้นละ กฎีกาเมื่อออกไปแล้วจะมารวมร่างกฎหมายอันนี้ไม่ได้ เพราะกฎหมายอันนี้เกี่ยวข้องกันมากทีเดียว ก็ต้องถือตามกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ก็พวกชลประทานพวกอะไรที่ไปตั้งประจำที่อยู่นั้น ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด เพราะกฎหมายเขียนไว้แล้วว่า จังหวัดหนึ่ง ๆ ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดนี้บริหารปฏิบัติรับนโยบาย คำสั่งจากรัฐมนตรีและกระทรวงทบวงกรมนี้ ให้เหมาะสมกับท้องที่เป็นหัวหน้าบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารในเขตจังหวัดนั้น คำกฎหมายเขียนไว้ว่า ในเขตจังหวัดนี้ ไม่ใช่เฉพาะ ไม่ได้แบ่งแยกอะไรไว้ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ต้องตีความตามตัวบทกฎหมาย ว่าในเขตจังหวัดนั้น ๆ ทุกคน ฝ่ายบริหารนี้ เราจะต้องมีความความศรัทธาในชื่อ รับมือตอบในราชการจะให้มีผู้รองผู้ว่าราชการจังหวัดอะไรก็ได้ นี่เป็นอย่างนี้

นี้ แล้วเมื่อท่านไปแก้ช้อย่างนี้ ไปตัดคำว่า "ส่วนภูมิภาค" ออก แล้วท่านจะรู้สึกว่ามีจะยุ่งต่อ
ตกรบั้งคัมภีร์ช้อยไป จริงอยู่บางทีเข้าใจ ๆ กันไม่ได้ตามศัพท์ของข้าราชการเองว่าเขาไม่
เกี่ยวและเขาไม่เข้าไปยุ่ง แต่ที่นี้เราเขียนกฎหมาย สภา ฯ เป็นผู้เขียนกฎหมาย เขียนใช้ให้
ชาติ เขาว่าอย่างนั้นมันไม่ก็ ข้าพเจ้าว่าอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการธิการยังคงจะยื่นยื่นอยู่หรือไม่ในวาระครั้งนี้
คุณเทียม ฯ ยังคิดใจใหม่ในวาระครั้งนี้ คือกรรมการธิการไปแก้

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ยังคิดใจอยู่ครับ ขอให้ที่ประชุมลงมติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะให้ที่ประชุมวินิจฉัย

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก) : ครับ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ความจริงกรรมการก็เข้าใจว่าจะเข้าใจ

ตามที่คุณเทียม ฯ ว่า แล้วว่าพระราชบัญญัติกฎหมายที่แบ่งส่วนราชการนั้น ว่าอันไหนเป็นส่วนกลาง
ส่วนภูมิภาค เป็นเพียงพระราชบัญญัติกฎหมาย ใข้มันเป็นกฎหมาย ถ้ากฎหมายมันคนข้าราชการในเขต
จังหวัดนั้น แล้วพระราชบัญญัติฯ นี้จึงจะแบ่งว่า ~~รัฐ~~ เอ๊ะคนมันคัมภีร์ช้อยไม่ไถ่มะ เพราะเป็น
ส่วนกลางอย่างนั้น-ไม่ก็ การเขียนกฎหมาย ที่นี้เพื่อประนีประนอมอย่างนี้ก็แล้วกันครับ ท่าน
กรรมการธิการ คือว่าส่วนภูมิภาคเดิมใหญ่ไว้ และที่พรรคสุดท้าย ที่ว่าของฝ่ายข้าราชการจังหวัด
หรือช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการผ่านบริหาร ส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด
ทั้งส่วนภูมิภาคไว้เดิม และก็มาเดิมส่วนภูมิภาคอันนี้อันนี้ที่สหกรณ์ศึกษาเลข อันนี้ที่ท่านรัฐมนตรี
เผ่า ฯ ก็อยู่ในคณะกรรมการด้วย เข้าใจว่าคงจะเข้าใจได้ก็ อย่างลอบให้กรรมการคนอื่น
เลข ขอมก็ขอมกันเสียดีกว่า

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : พระราช
บัญญัติบริหารที่ อานแล้วเป็นที่เข้าใจ เพราะว่าพระราชบัญญัติอันนี้ออกมาจากพระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม เขาแบ่งไว้แน่ชัดว่า อันไหนเป็นส่วนภูมิภาค อันไหนเป็นส่วนกลาง เพราะฉะนั้นบางครั้งส่วนกลางอาจจะไปอยู่ในส่วนภูมิภาคก็ได้ ไปอยู่ในส่วนจังหวัดก็ได้ แต่ไม่ได้ขึ้นไม่ถึงกับบัญชา เพราะจะต้องถือพระราชกฤษฎีกา^{ที่}พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ซึ่งเข้าใจมาช้านาน อย่างเช่นกรมชลประทานจังหวัดชัยนาท ไปตั้งอยู่ที่ข้าราชการชัยพิเศษ จะต้องทำงานใหญ่โตอย่างนี้เป็นต้น งานส่วนนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับส่งจังหวัด ๆ ไม่ได้ถึงกับบัญชา เว้นไว้แต่ในพระกระว ในการเงินการทองนั้นอาจจะโอนติดต่อกันได้ ซึ่งเป็นระเบียบมาช้านานแล้ว เพราะฉะนั้นตามพระราชบัญญัตินี้ก็เขียนไว้ว่า บอกว่าข้าราชการเมื่อมาอยู่ในจังหวัดนั้น ให้มาขึ้นไม่ถึงกับบัญชาของจังหวัดนั้น หมายความว่าข้าราชการส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้นกรมที่ตัดคำว่าส่วนภูมิภาคออกนั้น ก็เพื่อจะให้รับกับมาตราอื่น ๆ ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันอยู่ช้านานแล้ว และพระราชกฤษฎีกานั้นจะไม่เข้าใจว่าจะมาบล้างพระราชบัญญัติอันนี้ เพราะว่านี่เป็นพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ซึ่งทางข้าราชการและระเบียบบริหารเข้าใจมาช้านานแล้ว

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) : ท่านกรรมาธิการจะให้เราเข้าใจเอาอย่างนั้นเอง คือบอกว่าให้เป็นที่เข้าใจกันอย่างนั้นเอง แต่ในที่สุดนี้ในคำกฎหมายเราไม่ได้เขียนอย่างนั้นทั่วกฎหมายเราเขียน เราแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนะท่านกรรมาธิการ ท่านประธาน ๆ นี่เราแก้ไขของเดิม แก้ไขระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญอยู่ในการบริหาร เพราะฉะนั้นต้องถือตามตัวหนังสือของการแก้ไขนี้เป็นระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน^{ที่}คือไป เมื่อเรามาแก้ของเดิมอย่างนั้นแล้ว ก็ย่อมจะต้องมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง เมื่อมี^{ที่}ความหมายอีกอย่างหนึ่งแล้วจะให้เราเข้าใจ^{ที่}เองไม่ได้ ต้องเข้าใจตามตัวหนังสือที่แก้^{ที่}นี่เมื่อเข้าใจตามตัวหนังสือ อ่าม เออา และ ไปถามประธานศาลฎีกาทุกที่ได้ ว่าคำเขียนไว้ในมาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๑๕ นี้ มีความหมายอย่างไร ลองถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมดูก็ได้ว่าความหมายอย่างนี้เป็นอย่างไร เมื่อเป็นความหมายอย่างนี้แล้ว จะเข้าใจเป็นอย่างอื่น เข้าใจเอา

เมื่ออย่างนั้นแล้ว เราก็ต้องโยงมา^{ที่}ของข้าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาไป

ด้วย ซึ่งร่องผู้ว่าราชการจังหวัดก็คือเป็นชั้น เองนั้นเอง ไม่บังคับมีดูชาติพิเศษบางอะไรบ้าง
อยู่ในนั้นก็ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเขียนไว้อย่างนั้น นี้อ่าให้ร่องผู้ว่าราชการจังหวัด
นั้นเป็นผู้บังคับมีดูชาติในส่วนที่จังหวัดนั้นด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดก็เป็นผู้บังคับมีดูชาติด้วย เรื่อง
นั้นก็ยุ่งกันไปใหญ่ ท่านจะฟังไป เขียนกฎหมายใหญ่ไปทำไม ท่านจะเขียนกฎหมาย แล้วจะให้
เข้าใจไปอย่างหนึ่ง แล้วตัวหนังสือท่านเขียนไปอย่างหนึ่ง แล้วมันจะไปเหมาะหรืออย่างนั้น
ท่านลองถามประธานศาลฎีกาหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมดูเถิดว่า เขียนอย่างนี้
หมายความว่าอย่างไร

นายพลตำรวจเอก เป๋า ตรีบานนท์ ประธานกรรมาธิการ : เมื่ออ่านไม่เข้าใจ
จะเติมก็ได้ ไม่ขัดข้อง

ท่านผู้แทน/โฆษกแห่งสภาฯ/ : ยังยืนยันใหม่คุณเพิ่มเติม ฯ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

นายเทียน โชชนันท์ (ตอก) : ท่านกรรมาธิการยอมแล้ว บอกว่า เมื่ออ่าน
ไม่เข้าใจจะเติมก็ได้เหมือนนั้น ท่านบอกอย่างนี้ที่นั่น อ้อเอาเถอะอย่างนั้นข้าพเจ้าขอมอบให้คุณ
เผด็จ ฯ บอกเติมไปตามที่บอกนั้น

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มาตรา ๓๔ ตอนต้นที่ว่า เป็นหัวหน้าบังคับ
มีดูชาติราชการส่วนบริหาร คำว่า "ส่วนภูมิภาค" ที่ซ้ำออกนั้น ขอให้เติมเต็มไว้ ส่วนภูมิ
ภาคในเขตจังหวัด ที่นี้ในวรรคที่สอง ที่ว่า เป็นผู้บังคับมีดูชาติของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วย
ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บังคับมีดูชาติข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับ
นิคมของราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด ที่เติมคำว่า "ส่วนภูมิภาค" ลงท้ายคำว่า ฝ่าย
บริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด ข้าพเจ้าขอความกรุณาได้แก้ไขอย่างนี้

นายพลตำรวจเอก เป๋า ตรีบานนท์ ประธานกรรมาธิการ : มีวรรคท้ายด้วย
ขอให้เติมเสียด้วย นอกจากนั้นก็ไม่มีขัดข้อง มีวรรคท้ายที่ตัดออกขอ ให้เติมเสียด้วย

29

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออีกครึ่งหนึ่ง เพื่อให้เรียบร้อยเสียหน่อย กรรมการ
ฮักการ บขมแล้ว คงแก่ว่าอย่างไร ดีแจจให้ฮักเงินอีกครึ่งหนึ่ง

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : รวมทั้งที่สมาชิกได้ขอแก้ไข และกรรมการฮักการ
ขอฮักแก้ไขเพิ่มเติม อ่ามากกว่า ๓๔ ทั้งหมดเสียได้ใหม่ครับ จะบวไปใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้

นายพีธีเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : จะบวใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่บว

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มากกว่า ๓๔ ในจังหวัดหนึ่งให้มีผู้ว่าราชการ
จังหวัดคนหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบนโยบายและคำสั่งจากคณะรัฐมนตรี สำนักคณะรัฐมนตรีกระทรวง
ทบวงกรมมาปฏิบัติกรให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดา
ข้าราชการฝ่ายบริหาร ส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดและรับผิดชอบในราชการ ของจังหวัดและอำเภอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปลว่ากรรมการตกลงว่า ฟังฟังเอาไว้ไม่ต้อง
คัดออก ถูกไหม

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : คอไป และจะให้ มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็น
ผู้ช่วยปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้ วรรคสอง รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ
ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหาร ส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และ
รับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

พรรค ๓. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด สังกัดกระทรวงมหาดไทย พรรค ๔. บรรดาอำนาจและหน้าที่ที่เกี่ยวกับราชการซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดหรือกรมการจังหวัดมีอยู่ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด พรรค ๕. ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจให้เข้า เหน็จ ลงโทษ บรรจุ และแต่งตั้ง ข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดได้ตามกฎหมายและตามที่ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีมอบหมาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการตกลงกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นต่อไปได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข
ไม่มีผู้วิญญูใจที่ทั้ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นกันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคับเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๑๐ ตามระเบียบวาระเดิม คือร่างพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๒๕๖๓/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการข้าราชการ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการข้าราชการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... พิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ ประธานกรรมการข้าราชการ
- ๒. นายพุด แสงอุทัย
- ๓. นายถวิล สุนทรศารทูล
- ๔. นายสุวิชัย พันธุ์เกษม
- ๕. หลวงจรจรพรพิศาล
- ๖. นายสุรพงษ์ ศรีวิทย์
- ๗. นายทองถิ่น ศุภะมาร์ค
- ๘. หลวงวิวิธสุรการ
- ๙. นายเพ็ญ ณ สงขลา เลขาธิการกรรมการข้าราชการ

บัดนี้ คณะกรรมการข้าราชการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว

จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านเจ้าคุณนำเสนอสู่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) นายพลตำรวจเอก ณ. ศรียานนท์

(เผ่า ศรียานนท์)

ประธานกรรมการข้าราชการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง.

ประเสริฐ วัฒน
๒๕๕๕ ทาน

<u>มาตรา ๑๔</u>	ไม่มีผู้แปร ผู้ตัด	มีกมลนิกโซ
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีผู้แปร ผู้ตัด	"

๕. สรุปผลของการแปร ผู้ตัด เรียงตามลำดับมาตรา

- มาตรา ๓ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๔ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๕ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๖ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๗ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๘ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๙ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๑๐ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๑๑ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๑๒ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ
- มาตรา ๑๓ นายเสวตร์ เบี่ยมพงษ์สานต์ ขอแปร ผู้ตัด ใจ
กรรมนาการ ได้แข็งแรงแล้ว ผู้แปร ผู้ตัดพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้นำการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
นี้แล้วด้วยแล้ว.

(นายเปี่ยม ฌ สงขลา)

เลขาธิการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๕...

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ทวิ ให้ตัดเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ อ.บ.พ.จังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒ แห่งตั้งไปประจำจังหวัด เป็นองค์การบริหารโดยตำแหน่ง ใน อ.บ.พ. ที่เลือกตั้งและจำนวนหนึ่งคน

อ.บ.พ. มีมีหน้าที่ช่วย อ.พ. อ.บ.พ.กระทรวง และ อ.บ.พ.กรม ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าตำแหน่งข้าราชการพลเรือนว่างลงและยังมีใดแห่งตั้งผู้ใดในตำแหน่งนั้น หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคอบริษัทหรือราชการอื่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมาดำรงในตำแหน่งนั้นชั่วคราวได้

(๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา

(๒) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แดงแก่กรณี สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา

(๓) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้คำสั่งตามความใน (๒) (๓) หรือ (๔) ไปแล้ว ถ้ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดพิจารณาเห็นสมควรที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น ก็ให้มีอำนาจที่จะสั่งการได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามความในมาตรานี้ ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่กฎหมายอื่นแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่ง แดงแก่กรณีด้วย"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการก็ขอขม่าได้ โดยยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ถ้าผู้ใดรับหนังสือขอลาออกนั้นไม่มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก ก็ให้เสนอหนังสือนั้นต่อไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกได้สั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ถือว่าออกจากราชการตามคำสั่ง

ให้ผู้บังคับบัญชาก็ต่อไปเป็นผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก

(๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นที่พิเศษลงมา

(๒) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดี ผู้บังคับบัญชาแดงแก่กรณี สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๓) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออกเห็นว่าจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยังมีอำนาจอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกก็ได้

ในกรณีผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัย และอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาทางวินัย ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตลาออกจะยับยั้งการอนุญาตให้ออกไว้เพื่อรอฟังผลของเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าทำผิดวินัยก็ได้ แต่ในกรณีผู้ขอออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่าทำผิดคดีอาญาซึ่งมิใช่ความผิดที่เป็นสุจริต หรือความผิดที่มีกำหนดโทษขั้นสูงสุด หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท หรือมีกรณีคองหาว่าทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ท่านมีใหม่ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตคือผู้บัญชาการลาออก แต่เมื่อเรื่องถึงที่สุดแล้ว ผู้ขอออกไม่ประสงค์จะไปดออก ปลดออก หรือถูกสั่งให้ออก จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกเพราะเหตุนี้ไม่ถือ

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาเห็นสมควรให้ข้าราชการผู้ใดออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งให้ลาออกไป

(๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษสงฆา ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๓

(๒) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษสงฆา

(๓) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษสงฆา

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษสงฆา

แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุหกแทน ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(ก) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ แต่ไม่ถึงทุพพลภาพ ตามบังคับบัญชาลังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(ข) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ความความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้นั้นลาออกจากราชการแล้ว

(ค) เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดขาดคุณสมบัติความมาตรา ๔๔ (๑) หรือ (๔) ก็ให้ผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๕ ทวิ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๗ เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดหมดความสามารถด้วยเหตุใดในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการของตน หรือประพฤติไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือบกพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด ให้ลาออกจากราชการ

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเก้าในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อกระทรวงเจ้าสังกัดได้ออกส่วนราชการแล้ว อ.ก.พ.กระทรวง และ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาชั้นรัฐมนตรีเจ้าสังกัดขอหมาย สั่งให้พ้นออกจากราชการ ทั้งนี้ภายในบังคับแห่งมาตรา ๕๑

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นโทและชั้นตรีในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อกรมเจ้าสังกัดได้ออกส่วนราชการแล้ว อ.ก.พ.กระทรวง และ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชาชั้นรัฐมนตรีเจ้าสังกัดขอหมาย สั่งให้พ้นออกจากราชการ

(๓) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจตุราในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อกรมเจ้าสังกัดได้ออกส่วนราชการแล้ว อ.ก.พ.กรม และ อ.ก.พ.กรมพิจารณาเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แลวแต่กรณี สั่งให้พ้นออกจากราชการ

(๔) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจตุราในราชการบริหารส่วนภูมิภาค เมื่อผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา ได้ออกส่วนราชการ อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด และ อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แลวแต่กรณี เห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา แลวแต่กรณี สั่งให้พ้นออกจากราชการ

ในกรณีที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แลวแต่กรณี เห็นว่า สมควรให้ออกจากราชการผู้ใดออกจากราชการ ทั้งเป็นการเป็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แลวแต่กรณี ก็ให้ในส่วนนั้นเสนอ อ.ก.พ.กระทรวงพิจารณาวินิจฉัยอีกชั้นหนึ่ง ถ้า อ.ก.พ. กระทรวง เห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาถึงกล่าวสั่งให้ขอลาออกจากราชการต่อไป

ความที่พยายามหลีกเลี่ยงความที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวน รายงาน บันทึกการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ส่วนของอัยการ ส่วนการพิจารณาของศาล หรือส่วนคำพิพากษา ย่างไกลบางอย่างนั้นมาใช้เป็นส่วนพิจารณา ก็ให้ถือว่าไม่มีการสอบสวนความความหมายที่ไว้ในมาตรานี้แล้ว แต่อาจผู้บังคับบัญชาชั้นรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการเห็นว่า สมควรถึงกรมการสอบสวนพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ก็ได้ดำเนินการได้"

มาตรา ๕ โทยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๒ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๑ การเลื่อนอันดับเงินเดือนในชั้นหนึ่ง ๆ นี้ให้ผู้นับตั้งบัญชีค่าตอบแทนเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๑) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(๒) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมาในราชการบริหารส่วนกลาง ในปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แลวแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๓) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา ให้ผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๔) การเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือนตามความใน (๓) และ (๔) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา จะแจ้งต่อที่จริงและความเห็นเกี่ยวกับการเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อนอันดับเงินเดือนไปยังผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แลวแต่กรณีก็ได้

การพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือน ให้พิจารณาคัดเลือกและสั่งเลื่อนจากผู้ที่อยู่ในอันดับถัดลงไป โดยคำนึงถึงคุณสมบัติสาระ ความสามารถ และภาวะปฏิบัติความวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งนั้นด้วย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ข้าราชการพลเรือนผู้ที่ได้เลื่อนอันดับนั้น ให้ได้รับเงินเดือนในชั้นค่าของอันดับที่ได้เลื่อนขึ้น เว้นและจะได้รับอนุมัติจาก ก.พ. หรือเจ้าพนักงานที่กำหนดในกฎ ก.พ."

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๑ การเลื่อนขั้นเงินเดือนในอันดับหนึ่ง ๆ นี้ให้ผู้นับตั้งบัญชีค่าตอบแทนเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๑) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(๒) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมาในราชการบริหารส่วนกลาง ในปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แลวแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๓) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา ให้ผู้ว่าราชการภาคเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

(๔) การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ชั้นเอกลงมา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณาและสั่งเลื่อน

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตามความใน (๓) และ (๔) ปลัด
กระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา จะแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการคว
รถือหรือไม่ควรเลื่อนขั้นเงินเดือน ไปยังผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยปกติให้ส่งเลื่อนได้ปีละหนึ่งขั้น โดยคำนึงถึงความ
ฐานะ ความสามารถ และการปฏิบัติความวินัย ตลอดจนคุณภาพและปริมาณของงานในตำแหน่งนั้น
ด้วย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนผู้ใดควรได้รับเงินเดือนเพิ่มขึ้นในกรณีพิเศษเกินกว่าหนึ่งขั้น ผู้
บัญชาสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนจะส่งเลื่อนให้ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ."

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งในผู้บังคับบัญชาแต่งตั้ง
ดังต่อไปนี้

- (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่หัวหน้ากองหรือเทียบเท่าลงมา
- (๒) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี สำหรับข้าราชการ
พลเรือนตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา
- (๓) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าลงมา
- (๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตั้งแต่หัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่า

แต่สำหรับตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี
หรืออธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด
เป็นผู้พิจารณาแล้วเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยแล้ว ในทำนองความ
นี้ให้ส่งต่อกระทรวงมหาดไทยต่อไป แยกตั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนถูกสั่งพักราชการ ก็ให้ถือว่าตำแหน่งดังกล่าว
ว่างชั่วคราว และให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทนได้"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ การลงโทษไล่ออกนั้น จะกระทำได้เมื่อข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความ
ผิดอย่างร้ายแรงถึงระดับต่อไปนี้

- (ก) ทำความผิดกองรับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นสุ่มโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษขั้นต้นโทษ
หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่ราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

- (ข) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต หรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอื่นแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง
- (ค) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (ง) ชักค้ำสิ่งของบังคับบัญชาโดยชอบด้วยราชการ และการชักค้ำสิ่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (จ) เบียดเบียนผลประโยชน์ของราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (ฉ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
- (ช) ดูหมิ่นเหยียดหยามหรือดุด่าข่มเหงราษฎร
- (ซ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งข้อไปน้แก่ตั้งคณะกรรมการขึ้นอย่างน้อยสามคนเพื่อ

ทำการสอบสวน

(๑) นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษ
ลงมาของทุกกระทรวงทบวงกรม

(๒) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัด
สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษลงมา

(๓) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา
สังกัดสำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเอกลงมา

(๔) ผู้ว่าราชการภาค หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการภาค สำหรับ
ข้าราชการพลเรือนชั้นเอกลงมา

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด
สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นเอกลงมา

การสอบสวนนั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่
ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้ทันภายในกำหนดนั้นไม่ใ
ก้ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง และครั้งเป็นเวลาไม่เกินสิบห้าวัน และต้องแสดงเหตุที่
ต้องขยายเวลาไว้ด้วยทุกครั้ง แต่ขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ การสอบสวนจะ เป็น
อันใช้ Geld ฎีกา—ได้รับอนุมัติจากนายกรัฐมนตรีในความใน (๑) หรือเจ้ากระทรวงซึ่ง
ข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่

ให้ ก.พ. มีอำนาจ ออกกฎ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวน การตั้งกรรมการ
กำหนดองค์คณะกรรมการที่จะทำการสอบสวน การส่งประเด็นไปสอบสวนตามบุคคลซึ่งอยู่ภาย
ท้องที่ การรวบรวมพยานหลักฐาน และกิจการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรม"

มาตรา ๑๑ ในยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ค.เรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๔๖ เมื่อคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวน
และรายงานมาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษลงมาในราชการบริหารส่วนกลางและส่วน
ภูมิภาค ถ้าคณะกรรมการผู้สอบสวนกิติ นามยก รัฐมนตรีรักษาความในมาตรา ๔๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้า
สังกัด ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา กิติ เห็นสมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้
รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวนสังกัดอยู่ ในกรณีนี้ อ.ก.พ.กระทรวง
พิจารณาเห็นสมควรให้ให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ยื่นบังคับบัญชาถึง ศาลาความ มาตรา ๕๑ ๕๒
ถึง โดยยื่น นอกราชการ

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนชั้นจกัวาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ถ้าคณะกรรมการ
ผู้สอบสวนกิติ นาม ข้าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับบัญชา กิติ เห็นสมควรให้ให้ออกจาก
ราชการ ก็ให้รายงาน อ.ก.พ.ภาคหรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ อ.ก.พ.ภาค
หรือ อ.ก.พ.จังหวัด เห็นสมควรให้ให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการ
จังหวัด ผู้บังคับบัญชาถึง โดยยื่น นอกราชการ

ในกรณีที่ นายกรัฐมนตรีรักษาความในมาตรา ๔๔ (๑) รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง
ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี เห็นว่าควรให้ข้าราชการผู้ให้ออกจากราชการ
ซึ่งเป็นความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของ อ.ก.พ.ภาค หรือ อ.ก.พ.จังหวัด แล้วแต่กรณี ก็ให้ นำ
จำนวน เสนอ อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้บังคับบัญชาพิจารณา ถ้า อ.ก.พ.กระทรวง เห็น
สมควรให้ออกจากราชการแล้ว ก็ให้ ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการ
จังหวัด ผู้บังคับบัญชาได้ส่งลง โฆษการราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ

พลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการ กรมราชทัณฑ์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ
ในบังคับ แล้วแต่กรณี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด นายกรัฐมนตรีรักษาความในมาตรา ๑๑ (๕) หรือมาตรา ๔๔ (๑)
หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เห็นว่ากรณีเป็นความผิดร้ายแรงสมควรลงโทษให้ออกจากราชการ
ก็ยังไม่มีการสอบสวนของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๔๔ ก็ให้ นำ จำนวน แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนพิจารณา และให้รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ซึ่งข้าราชการผู้ถูกสอบสวน
สังกัดอยู่ แล้วแต่กรณี ของคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งตามความในมาตรา ๔๔ แล้ว ก็ให้
รายงาน อ.ก.พ.กระทรวง ทั้งนี้ให้ นำ ความใน (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีเห็นว่า
ถ้ามีการลดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนหรือลดทั้งเดือนอย่างอื่นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันนับไป

สำหรับกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ในผู้บังคับบัญชาตาม (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี
ให้ นำ จำนวน ส่ง ให้ออกไป โดยไม่ต้องทำการสอบสวนและรายงาน อ.ก.พ.กระทรวง อ.ก.พ.ภาค
หรือ อ.ก.พ.จังหวัด พิจารณา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ."

(๓) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีผู้บังคับบัญชา แล่นเครื่อง สำหรับข้าราชการ
ตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา

(๔) ผู้ว่าราชการภาค สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งหัวหน้าแผนกหรือตำแหน่ง
เทียบเท่าลงมา

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนตำแหน่ง ที่ปรึกษา หัวหน้าแผนก
หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าลงมา

สำหรับตำแหน่ง ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดทบวง อธิบดี รอง
อธิบดี ผู้อำนวยการกอง หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งดังกล่าว ในนายกรัฐมนตรีในฐานะ
หัวหน้ารัฐบาล หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งพักราชการโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

ข้าราชการพลเรือนถูกฟ้องคดีอาญา หรือกองหาคดีอาญาหลายสำนวน หรือกองหา
คดีอาญาคดีฉ้อฉลหลายเรื่อง ในชั้นบังคับบัญชาที่อำนาจสั่งพักราชการได้ทุกเรื่อง การพักราชการนั้น
พักตลอดเวลาหรือสอสวนพิจารณา เมื่อสอสวนพิจารณาแล้วปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักได้กระทำ
ความผิด และไม่มั่นคงหรือมีวัชของ ผู้บังคับบัญชาที่สั่งพักราชการกองสั่งให้ผู้นั้นกลับคืนตำแหน่ง
เดิม หรือให้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า ถ้าปรากฏว่าถึงแม้การสอสวนพิจารณาจะไม่ได้ความเป็น
ยุติว่าผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ก็มิใช่ดินหรือมีวัชของอยู่ ถ้าเห็นว่าจะให้กลับเข้ารับ
ราชการอีก อาจเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามความใน
มาตรา ๓๕ หรือถ้าเห็นว่าผู้นั้นยังอาจเป็นประโยชน์แก่ราชการ จะให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการ ใน
ตำแหน่งที่สูงกว่าตำแหน่งเดิมก็ได้

เงินเค็ชของผูถูกสั่งพักราชการ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกาารนั้น

มาตรา ๓๓ โหยกเลิกความในมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความค่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๐๔ การอุทธรณ์-เนื่องจาก
การถูกสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ทรวงค่อผู้บังคับบัญชาของผูถูกสั่งโทษซึ่งมีอำนาจ เห็นอยู่สั่งขึ้นไป
ชั้นหนึ่ง โดยทำ เป็นหนังสือสำเนาถูกคองหนึ่งฉบับ ลงลายมือชื่อของผูทรวงค่อนค่อผู้บังคับบัญชา
เห็นค่อนภายในสิบห้าวันนับแคว้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ทรวงคำสั่งโทษของผูว่าราชการภาคหรือผูว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ทรวง
ค่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผูถูกสั่งโทษ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้อธิบดีซึ่งเป็นผู้บังคับ
บัญชาของผูถูกสั่งโทษเป็นผู้พิจารณาและ เสนอขอปลัดกระทรวง เพื่พิจารณาและสั่งกาารใดคองที่เห็น
สมควร "

มาตรา ๓๔ โหยกเลิกความในมาตรา ๓๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ และให้ใช้ความค่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการภาคหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เพราะกระทำความผิดทางวินัย การอุทธรณ์คำสั่งผู้ว่าราชการภาค หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงซึ่งเป็นผู้นับตั้งผู้ว่าราชการภาค โดยภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง และให้ปลัดกระทรวงผู้หนึ่งตั้งผู้ว่าราชการภาค ผู้ที่เสนอเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณา ในกรณีเช่นว่านี้ให้เจ้ากระทรวงส่งการ ไปตามคดี อ.ก.พ. กระทรวง

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติให้ไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก เพราะ กระทำความผิดทางวินัย ผู้นั้นจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในบังคับหมายเลข ๔ ของนายพระยาบัญชา ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๓ ในของรายการ "ผู้ว่าราชการภาค" และ "ผู้ว่าราชการจังหวัด" และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	ลักษณะ เงินเดือน	อัตราเงินเดือน	
			กำหนด ใกล้เคียง	กำหนด ส่วนเงินเดือน
ผู้ว่าราชการภาค	๑. รองผู้ว่าราชการ ภาคหรือผู้ดำรง ตำแหน่งที่เทียบ เทา	-	๒	๓๐๖
	๒. ผู้ช่วยผู้ว่าราชการ ภาค หัวหน้าส่วนราชการ ประจำภาค (ชั้นเอก)	๒ ชั้น	๔	๒๕๖
	๓. หัวหน้าส่วนราชการ ประจำภาค (ชั้นโท) หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่ เทียบเท่า	๑ ชั้น	๔	๒๐๖

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำความผิด	อัตราโทษ เงินเดือน	ลักษณะการผิด	
			กำหนดเวลา	กำหนดส่วนเงินเดือน
	๔. ข้าราชการพลเรือนประจำภาคตั้งแคว้นศรีอยุธยา	๖ ชั้น	๖	๑๖๖
ผู้ว่าราชการจังหวัด	๑. รองผู้ว่าราชการจังหวัด ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัดเอก หัวหน้า ส่วนราชการประจำจังหวัด (ชั้นเอก) นายอำเภอ เอก หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ที่เทียบเท่า	-	๒	๒๐๖
	๒. ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วน ราชการประจำจังหวัด (ชั้นโท) นายอำเภอ ปลัดอำเภอโท หัวหน้าส่วน ราชการประจำอำเภอ (ชั้นโท) หรือผู้ดำรงตำแหน่ง ที่เทียบเท่า	๑ ชั้น	๔	๒๐๖
	๓. เจ้าจังหวัดตรี ปลัดอำเภอตรี หัวหน้าส่วนราชการประจำ อำเภอ (ชั้นตรี) หรือผู้ ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่า	๑ ชั้น	๖	๑๐๖
	๔. เจ้าจังหวัดจัตวา ปลัดอำเภอ จัตวา หัวหน้าส่วนราชการ ประจำอำเภอ (ชั้นจัตวา) เสมียนชั้นงาน หรือผู้ดำรง ตำแหน่งที่เทียบเท่า	๑ ชั้น	๘	๑๐๖
.....			เมือง พิษณุ

๑/

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรอญญิ คณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางกรรมการมีอะไรจะชี้แจงบ้าง

นายเทียน ๗ สงขลา กรรมการ : กรรมการขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรด
เค็มคำหนึ่งคำลงในหน้า ๘ โปรดพลิกหน้า ๘ มาตรา ๑๐ ในวรรคที่ ๒ รองจากวรรคสุดท้ายที่ใช้
คำว่า "กรณีที่ยังคับบัญชา" ให้เค็มคำว่า "ใน" ตัวเดียว วรรคที่ ๒ รองจากวรรคสุดท้ายขึ้นมา
ในกรณีที่ยังคับบัญชา นอกนั้นเหมือนเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทียน ฯ เค็ม "ใน" ขึ้นอีกคำที่หนึ่งข้างหน้าใช่
ไหม

นายเทียน ๗ สงขลา กรรมการ : เค็ม "ใน" หน้าคำว่า "กรณี" เท่านั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการขอเค็มในหน้า ๘ วรรคที่ ๒ จากท้ายขึ้นมา
เค็มคำว่า "ใน" ขึ้น อ่านว่า "ในกรณี" ต่อไปเลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่...) พ.ศ.๒๕...

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ ทวิ กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๖ มาตรา ๗
มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

ไม่มีผู้คัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้พรอญญิร่างพระราชบัญญัตินี้ไปยังคณะ
กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกมือโดยพร้อมเพรียงกัน (ไม่พร้อมกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้บังคมเป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในทนายเลข ๓ ตามระเบียบวาระเก้าของเดิม พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔๘๘ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒.

(สำเนา)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๓๑/๒๕๕๕

๒๖ มกราคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕. พร้อมความมีหลักการประกอบของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๕. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้นำ) ไว้พิจารณา และตั้ง คณะกรรมการวิสามัญคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. นางสาวอุษณา ศรีสวัสดิ์
๒. นายสิน รวีวรรณ
๓. นายเอก เจริญสุข
๔. พระพิศิขร มงคล
๕. นายประนัย เอี่ยมศิริ
๖. นางแรม พรหมโมทย์ บุณยประสิทธิ์
๗. พระยาฉัตรพิศิขร มงคล
๘. นางสาววิศัลย์ ไนคินท
๙. นายสุวิทย์ พุฒพันธ์
๑๐. นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์
๑๑. นางอรุณพร พิเศษ

ประชุมคณะกรรมการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธานคณะกรรมการ และ นางอรุณพร พิเศษ เป็น คณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา เพื่อคำวินิจฉัย นำเสนอต่อประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
ฉัตรพิศิขร มงคล
(พระยาฉัตรพิศิขร มงคล)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาขึ้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการได้เลือก พระยาพิชัยธรรมประสิทธิ์ เป็นประธานกรรมการวิสามัญ และ หลวงจรรตพรพิศาล เป็นเลขาธิการกรรมการวิสามัญ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ พระยบุญเวทปวิมลนาท

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรมติ

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ข้อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ "

มาตรา ๑ - ๒ "

มาตรา ๓ มีการแก้ไข

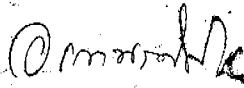
มาตรา ๔ - ๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕ ทวิ กรรมการเพิ่มเติมใหม่

มาตรา ๑๐ - ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ - ๓๒ "

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้อภิปรายแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึกนี้
 ภายแล้ว.

(หลวงจรรตพรพิศาล)

เลขาธิการ

มาตรา ๔ โหยงเล็กความในมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๒๐ ความว่าผู้ใดฝ่ายหนึ่ง หรือผู้แทนโดยชอบธรรมในกรณีที่คู่ความเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือผู้แทนในกรณีที่คู่ความเป็นนิติบุคคล จะว่าความด้วยตนเองและดำเนินกระบวนการทั้งปวงตามที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์ของคน หรือจะตั้งตัวแทนความคนเดียวหรือหลายคนให้ว่าความและดำเนินกระบวนการแทนตนก็ได้

ถ้าคู่ความหรือผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทนตั้งที่ใดกล่าวมาแล้ว ทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลใดเป็นผู้แทนตนในคดี ผู้รับมอบอำนาจจะเห็นว่านั้นจะว่าความอย่างไรความไม่ใด แต่ยอมตั้งนายความเพื่อดำเนินกระบวนการได้ ”

มาตรา ๕ โหยงเล็กความในมาตรา ๔๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔๔ เมื่อคู่ความฝ่ายใดมีความจำสงทั้งระอ้างอิง เอกสารฉบับใดหรือคำเบิกความของพยานคนใดหรือมีความจำสงที่จะให้ศาลตรวจสอบบุคคล วัตถุ สถานที่ หรืออ้างอิงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ศาลตั้ง เพื่อเป็นพยานหลักฐานสนับสนุนข้ออ้าง หรือข้อเถียงของตน ให้ยื่นบัญชีแสดงเอกสาร หรือสภาพของ เอกสาร ที่ระอ้างอิงและบัญชีรายชื่อ ที่อยู่ ของบุคคลซึ่งคู่ความฝ่ายนั้นระอ้างอิง เป็นพยานหรือคำขอให้ศาลไปตรวจ หรือขอให้ตั้งผู้เชี่ยวชาญแล้วแต่กรณี คอศาลก่อนวันสืบพยาน ไม่นอกกว่าสามวัน แต่การ อ้างอิงบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ไม่ให้ระอ้างอิงการ อ้าง เอกสารตามความหมายแห่งมาตรานี้ และไม่จำต้องกล่าวไว้ในบัญชีเช่นว่านั้นโดยเฉพาะ

ถ้าคู่ความฝ่ายใดมีความจำสงจะอ้าง เอกสาร หรือ ระพยานเพิ่มเติม หรือถ้าตนยังมีใดยื่นคำขอให้ศาลทำการตรวจบุคคล วัตถุ สถานที่ หรือยังมีใดยื่นคำขอให้ศาลสืบความเห็นผู้เชี่ยวชาญที่ศาลตั้งในปัญหาข้อใด และมีความจำสงที่จะขอให้ตรวจหรือสืบความเห็นเช่นว่านั้น คู่ความฝ่ายนั้นขอที่จะยื่นบัญชี ระพยานเพิ่มเติมแสดง เอกสาร เช่นว่านั้น หรือชื่อและที่อยู่ของพยานบุคคลหรือยื่นคำขอให้มีการตรวจหรือสืบความเห็นผู้เชี่ยวชาญ แล้วแต่กรณีต่อศาลโลกก่อนที่ใดเสร็จการสืบพยานหลักฐานของคู่ความฝ่ายซึ่งมีตนนำสืบก่อน

ถ้าระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสองวรรคก่อน ใดสิ้นสุดลงแล้ว คู่ความฝ่ายใดไม่เหตุอื่นสมควรแสดงว่าตนไม่สามารถทราบได้ว่าตนลงนำพยานหลักฐานมาลงอย่างไรเพื่อประโยชน์ของตนหรือให้ทราบว่าจะพยานหลักฐานมาลงอย่างไรมีอยู่ หรือมีเหตุอื่นสมควรอื่นใด คู่ความฝ่ายนั้นขอที่จะยื่นคำขอต่อศาลไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนที่พิพากษาคดี ขออนุญาตของพยานหลักฐาน เช่นว่านั้น ศาลเห็นว่า เพื่อให้การวินิจฉัยชี้ขาดข้อสำคัญแห่งประ เเค็นเป็นไปโดยเที่ยงธรรม จำเป็นจะต้องสืบพยานเช่นว่านั้น ก็ให้ศาลอนุญาตตามคำขอ ”

มาตรา ๖ โหยงเล็กความในมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๑๑) ความผิดอย่างพยานชอบที่จะตั้งข้อซักถามพยานใด ในทันทีที่พยาน
ได้สามารถตนและแสดงตนตามมาตรา ๑๑๒ และ ๑๑๖ แล้ว หรือศาลเป็นผู้ซักถามพยานก่อน
ก็ให้ตั้งข้อซักถามใดก่อนเมื่อศาลได้ซักถามเสร็จแล้ว

เมื่อความผิดอย่างพยานได้ซักถามพยานเสร็จแล้ว ความผิดอย่างหนึ่งข้อที่เจตนา
ถามพยานนั้นได้

เมื่อได้ถามคำถามพยานเสร็จแล้ว ความผิดอย่างพยานชอบที่จะถามตั้งได้

เมื่อได้ถามตั้งพยานเสร็จจนแล้ว ห้ามมิให้ตั้งข้อซักถามพยานอีก เว้นแต่จะได
รับอนุญาตจากศาล ถ้าความผิดใดได้รับอนุญาตให้ถามพยานใดตั้งกล่าวนี้ ความผิดอย่างหนึ่ง
ข้อถามพยานใดข้อใดในข้อที่เกี่ยวกับคำถามนั้น

ความผิดที่ ฎพยานคนใดไว้ จะไม่คิดเจตนาพยานคนนั้นก็ได้ ในเมื่อพยานคนนั้นยังมิได้
เบิกความตามขอของศาล หรือของ ความผิดอย่างพยาน แต่ถามพยานใดเริ่มเบิกความแล้ว พยาน
อาจถูกถามคำถามหรือถามตั้งได้

ถ้าพยานเบิกความ เป็นมีบันทึกความผิดอย่างพยานมา ความผิดอย่างนี้อาจขออนุญาต
ต่อศาล เพื่อซักถามพยานนั้น เสมือนหนึ่งพยานนั้น เป็นพยานซึ่งความผิดอย่างหนึ่งอย่างมา

การซักถามพยานก็ การซักถามพยานก็ การถามตั้งพยานก็ ถ้าความผิดใดได้ตั้ง
หมายจำคุกไว้หลายคน ให้หมายจำคุกคนเดียวเป็นผู้ถาม เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควร เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙ "ใหม่เลิกความในมาตรา ๑๒๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๒๓) ถ้าคนฉบับเอกสารซึ่งความผิดอย่างหนึ่งอย่างอื่น เป็นพยานหลักฐานนั้นอยู่ใน
ความครอบครองของ ความผิดอย่างหนึ่ง ความผิดอย่างอื่นจะยื่นคำขอโดยทางเป็นคำร้องต่อศาล
ขอให้ส่งความผิดอย่างหนึ่งส่งตนฉบับเอกสารแทนการที่ตนจะต้องส่งสำเนาเอกสารนั้นก็ได้ ถ้า
ศาลเห็นว่า เอกสารนั้นเป็นพยานหลักฐานสำคัญ และคำร้องนั้นตั้งได้ ให้ศาลมีคำสั่งให้ ความ
ผิดอย่างหนึ่งยื่นตนฉบับเอกสารต่อศาลภายใน เวลาอันสมควรแล้วแต่ศาลจะกำหนด ถ้าความ
ผิดอย่างหนึ่งยื่นตนฉบับเอกสาร อยู่ในความครอบครองไม่มีผู้ติดตามคำสั่ง เช่นว่านั้น ให้ถือว่าขอเท็จจริง
แห่งข้ออ้างของผู้ขอของตนฉบับโดยเอกสารนั้น ความผิดอย่างหนึ่งโดยยอมรับแล้ว

ถ้าตนฉบับเอกสารอยู่ในความครอบครองของบุคคลภายนอก หรือในครอบครองของทาง
ราชการ หรือของเจ้าหน้าที่ ซึ่งความผิดอย่าง ในอาชญากรรมโดยตรงให้ส่ง เอกสารนั้นมาได้ โดย
นำข้อมติไว้ในวรรคก่อนว่าด้วยการที่ความผิดอย่าง เอกสารยื่นคำขอและการที่ศาลมีคำสั่งมา
ไขบังคับโดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ฝ่ายที่อ้างต้องส่งคำสั่งศาลแก่ผู้ครอบครอง เอกสารนั้นล่วงหน้าอย่าง
น้อยเจ็ดวัน ถ้าไม่ใด เอกสารนั้นมาสืบตามกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควร ก็ให้ศาลสืบพยานต่อไป
ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓ (๒)"

มาตรา ๕ ในข้อเล็กความในมาตรา ๓๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๓๕ ในคดีที่เรียกร้องให้ชำระหนี้เป็นเงิน หรือให้การเรียกร้องให้ชำระหนี้เป็นเงินรวมคู่ควบ ไม่ว่าเวลาใด ๆ ก็ตามคำพิพากษา จำเลยจะนำเงินมาวางศาลเต็มจำนวนที่เรียกร้อง หรือบางส่วน หรือความจำนวนเท่าที่ตนคิดว่าพอแก่จำนวนที่โจทก์มีสิทธิเรียกร้องก็ได้ ทั้งนี้โดยชอบรับผิดหรือไม่ชอบรับผิดก็ได้*

มาตรา ๕ ในข้อเล็กความในมาตรา ๓๓๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๓๖ ในกรณีที่จำเลยวางเงินค้ำประกันโดยชอบรับผิด ถ้าโจทก์พอใจยอมรับให้จำเลยวางเงินโดยไม่คดีโจทก์เรียกร้องมากกว่านั้น และคดีไม่ประเด็นที่จะคงวินิจฉัยต่อไปอีก ในศาลพิพากษาคดีไปยกนั้น คำพิพากษานั้นเป็นที่สุด แต่ถ้าโจทก์ไม่พอใจในจำนวนเงินที่จำเลยวาง และยังคงโจทก์จะดำเนินคดีเพื่อให้อำนาจเสียดังรับผิดในจำนวนเงินตามที่เรียกร้องต่อไปอีก จำเลยมีสิทธิถอนเงินที่วางในวันใด โดยไม่ต้องเสมือนว่ามีได้ทำการวางเงิน หรือจำเลยจะยอมให้โจทก์รับเงินนั้นไปก็ได้ ในกรณีที่หลังนี้โจทก์จะรับเงินไปหรือไม่ก็ตาม จำเลยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่วางแม้ว่าจำเลยมีความรับผิดชอบตามกฎหมายจะต้องเสีย ทั้งนี้นับแต่วันที่จำเลยยอมให้โจทก์รับเงินไป

ในกรณีที่จำเลยวางเงินค้ำประกันโดยไม่ชอบรับผิด จำเลยจะรับเงินนั้นคืนไปยกทันที คำพิพากษาว่าจำเลยไม่ชอบรับผิดไม่ได้ การวางเงินเช่นนั้นไม่เป็นเหตุระงับการเสียดอกเบี้ยในคดีจำเลยมีความรับผิดชอบตามกฎหมายจะต้องเสีย*

มาตรา ๕ ทวิ ในข้อเล็กความในมาตรา ๓๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๔๓ ตราบเท่าคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ให้ว่าเป็นชั่วคราวยังมีผลต่อไป

(๑) ศาลจะคงประกอบครบถ้วนความนับแต่คดีแห่งกฎหมายว่าด้วยเขตอำนาจศาล และอำนาจวิธีพิพากษา

(๒) ภายในบังคับฉบับบทบัญญัติมาตรา ๓๓๓ ถ้าคำพิพากษาหรือคำสั่งจะอ้างว่าโดยผู้พิพากษาหลายตน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะคงมีบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก จำนวนผู้พิพากษาฝ่ายข้างมากนั้น ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ต้องไม่มากกว่าสองคน และในศาลฎีกาไม่มากกว่าสามคน ในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์จากผู้พิพากษานั้นโดยความเห็นแย้ง ก็ให้ผู้พิพากษานั้นเป็นผู้โจทก์ความเห็นของความเห็นแย้งของตนตัดสินไว้ในส่วนตน และจะแสดงเหตุผลแห่งข้อแย้งไว้ด้วยก็ได้

ในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา ถ้าอภินันท์พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือประธานศาลฎีกา และ แกร์ทวิ เป็นสมควร จะให้มีกราวินิจฉัยปัญหาใดในคดีเรื่องใดโดยที่ประจักษ์ใหญ่ได้

ภายในบังคับแห่งมาตรา ๓๓ ที่ประมุขใหญ่นั้น สำหรับศาลอุทธรณ์ในระบอบความผิดอย่างน้อย ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในอุทธรณ์ ๑๑ คน สำหรับศาลฎีกาในระบอบความผิดทุกคนซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ แยกลงในอุทธรณ์ถึงจำนวนผู้พิพากษาแห่งศาลนั้น และให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือประธานศาลฎีกาแล้วแต่กรณี หรือผู้ทำการแทน เป็นประธาน

คำวินิจฉัยของที่ประมุขใหญ่ให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก และอาจมีคะแนนเสียงเท่ากัน ได้ ประธานแห่งประชุมตกลงเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีที่ประมุขใหญ่ได้วินิจฉัยคดีแล้ว คำพิพากษาหรือคำสั่งต้องเป็นไปตามคำวินิจฉัยของที่ประมุขใหญ่ และต้องระงับไว้โดยวามักหาข้อใดก็ได้วินิจฉัยโดยที่ประมุขใหญ่ ผู้พิพากษาที่เข้าประชุมแต่มิใช่เป็นประธานพิจารณา ก็ไม่มีอำนาจพิพากษาหรือคำสั่งสิ่งใดในคดีนั้นได้ และเฉพาะในศาลอุทธรณ์ ให้คำความเห็นแย้งได้โดย

(๓) การถ่วงคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในอันจะลดความผิดในศาล โดยเปิดแนวความ เวลา กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายนี้ คดีนั้นจะความทั้งสองฝ่ายหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ในกรณีเช่นว่านี้ ในศาลอุทธรณ์ในคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือในรายงานซึ่งการถ่วงนั้น และในคดีความที่ศาลสองศาลมีอัตราไต่เป็นสำคัญ

ถุกความในมาศาล ศาลจะงดการถ่วงคำพิพากษาหรือคำสั่งก็ได้ ในกรณีที่เห็นว่า ให้ศาลอุทธรณ์ไต่ในรายงาน และให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นคือความถ่วงแล้ว

เมื่อศาลที่พิพากษาคดี หรือที่ไต่รับคำสั่งจากศาลสูงในอันจะลดความผิดหรือคำสั่งใดอันคำพิพากษาหรือคำสั่งความผิดแต่คดีในมาศาลนั้นด้วยได้ ให้ถือว่าวันนั้นเป็นวันที่พิพากษาหรือมีคำสั่งคดีนั้น

มาตรา ๓๐ โหยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๕ ถ้าความผิดใดอ้างว่าเป็นคนยากจน ไม่สามารถเสียค่าธรรมเนียมศาล ศาลชั้นต้นหรือชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา เมื่อศาลใดใดส่วนเป็นที่เชื่อได้ว่า ความผิดนั้นเป็นคนยากจน ก็ให้ยกเว้นเสียค่าธรรมเนียม ก็ให้ศาลอุทธรณ์ให้ลดความผิดหรือคดีซึ่งคนจนมาศาลใด การขอเช่นว่านี้ ถ้าผู้ขอเป็นโจทก์ ผู้ขอจะฟ้องแสดงให้เป็นที่พอใจศาลควมยากคดียังคนมีบุตรที่จะร้อง หรือในกรณีอุทธรณ์หรือฎีกาศาล เห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่จะอุทธรณ์หรือฎีกาแล้วแต่กรณี

เมื่อความผิดใดได้รับอนุญาตให้ฟ้องหรือคดีซึ่งคนจนมาศาล แล้วยื่นคำขอตามความของคนจนมาศาลในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาแล้วแต่กรณีก่อน ให้ถือว่าความนั้นยังเป็นคนยากจนอยู่ เว้นแต่จะปรากฏชัดศาล เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๑ โหยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดมีความจำนงจะฟ้องหรือต่อสู้คดีอย่างคนอนาถา ให้ยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลชั้นต้นที่จะฟ้องหรือไต่ฟ้องคดีไว้นั้น พร้อมกับคำฟ้อง คำฟ้องอุทธรณ์ คำฟ้องฎีกา คำร้องขอชด หรือคำให้การ แถลงกรรมดี และสำเนาตัวให้คำชี้แจงว่าตนไม่มีทรัพย์สินพอจะเสียค่าธรรมเนียมศาล ถ้าบุคคลนั้นตกเป็นคนยากจนลงภายหลัง จะยื่นคำขอในเวลาใด ๆ ก็ได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จดถ้อยคำสำเนาของผู้ขอฟ้องหรือต่อสู้คดีอย่างคนอนาถาแล้ว ให้ศาลจัดส่งสำเนาถ้อยคำเช่นนั้นไปให้ความอภัยหนึ่งพร้อมด้วยสำเนาคำขอฟ้องหรือต่อสู้คดีอย่างคนอนาถา และถ้าโจทก์เป็นผู้ยื่นคำขอ เช่นว่านั้น ให้ส่งสำเนาคำฟ้องไปด้วย

เมื่อศาลได้ฟังดูความทุกข์และทำการไต่สวนคดีเป็นที่สมควรแล้ว ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตหรือยกคำขอนั้นเสีย ถ้าศาลอนุญาตตามคำขอ คำสั่งอนุญาตนั้นให้เป็นที่ยุติ

ถ้าศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลให้แก่เฉพาะบางส่วน หรือมีคำสั่งให้ยกคำขอ เสียทีเดียว ผู้ยื่นคำขออาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้พิจารณาคำขอนี้ใหม่เพื่ออนุญาตให้ตนนำพยานหลักฐานมาแสดงเพิ่มเติมว่าตนเป็นคนยากจนก็ได้

ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลให้แก่เฉพาะบางส่วน หรือมีคำสั่งให้ยกคำขอ เสียทีเดียว ถ้าเป็นการขอฟ้องหรือต่อสู้คดีในชั้นศาลชั้นต้น ผู้ขออาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อศาลอุทธรณ์ได้ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันมีคำสั่ง ถ้าเป็นการขอฟ้องหรือต่อสู้คดีในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกา ผู้ขออาจอุทธรณ์คำสั่งนั้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาแล้วแต่กรณี โดยยื่นคำขอเป็นคำร้องต่อศาลชั้นต้นภายในกำหนดเดียวกัน คำสั่งของศาลอุทธรณ์เช่นว่านี้ให้เป็นที่ยุติ

มาตรา ๑๕๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔๘ คดีมีในสามเร คือ

(๑) คดีฟ้องเรียกค่าเสียหายหรือทรัพย์สิน อันมีจำนวนทุนทรัพย์ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือคดีฟ้องขับไล่นายเช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์ อันมีค่าเช่าในขณะที่ยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละห้าร้อยบาท หรือคดีฟ้องขับไล่นายเช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าไม่เกินเดือนละห้าร้อยบาท ถ้าปรากฏว่าจำเลยมีโฉนดแล้วแต่เป็นข้อพิพาทควบคุมกรรมสิทธิ์ หรือมีโฉนดขอใด เดียงใน เรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญาเช่าหรืออาศัย

คดีที่เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นอกจากนี้เป็นคดีสามัญ

(๒) คดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ ตั้งแต่สองปี

(๓) คดีอื่นเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์มีรูปร่าง อันมีจำนวนทุนทรัพย์หรือราคา

ไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ

(๔) คดีอื่นเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์หรือสิทธิต่าง ๆ อันพิพาทกันเป็นจำนวน

ไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๐๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

อาญา

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๒๔ ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์สินพิพาทไม่เกินสองพันบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาตัดสินในศาลชั้นต้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้ง หรือคำรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์ได้ เป็นหนึ่งสี่จากอรรถวิญญูพิพากษาคณะชั้นต้นแห่งจังหวัดพระนคร และชนบท หรืออรรถวิญญูพิพากษาคณะผู้มีอำนาจแล้วแต่กรณี

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในคดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกชั้นในอาชญากรรมเป็นราคาเงินใด ๆ คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัว และคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์เมื่อทุนทรัพย์ไม่เกินสองพันบาท หรือคดีฟ้องขัมบิลู่เช่าออกจากรอสังหาริมทรัพย์อันมีค่าเช่าในขณะเป็นค่าฟ้องไม่เกินเดือนละสองพันบาท หรือคดีฟ้องขัมบิลู่เช่าที่ขุดออกจากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งในขณะเป็นค่าฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละสองพันบาท ซึ่งจำเลยมิได้กล่าวแก่เป็นขอพิพาทควมรรมสิทธิ หรือมิได้ยกข้อใด ๆ ติงใน เรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญาเช่าหรืออาศัย

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๒๕ ก่อนศาลชั้นศาลตัดสินคดี ถ้าศาลมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ให้ยกฟ้อง หรือปรับใหม่ หรือว่ารังษผู้ใดตามประมวลกฎหมายนี้
- (๒) มีคำสั่งอื่น เกี่ยวกับค่าชดเชยที่คู่ความจะขอประโยชน์ของความในระหว่างพิจารณา หรือมีคำสั่งอื่นเกี่ยวกับค่าชดเชยที่จะบังคับคดีตามคำพิพากษาต่อไป หรือ
- (๓) ไม่รับหรือคืนคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๔ หรือวินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีใ้คดีให้คดีเสร็จไปทั้งเรื่อง หากเสร็จไปแล้วแต่ประเด็นบางข้อ คำสั่งเช่นนั้น ความยอมอุทธรณ์ได้ภายในกำหนดหนึ่ง เดือนนับแต่วันมีคำสั่งเป็นต้นไป

แม้ถึงว่าจะมีอุทธรณ์ในระหว่างพิจารณา ให้ศาลดำเนินคดีต่อไป และมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีนั้น แต่ถาในระหว่างพิจารณา ความอุทธรณ์คำสั่ง

ชนิดที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (๓) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า การกลับหรือแก้ไขคำสั่งที่ถูกรวม
 อุทธรณ์นั้น จะเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดี หรือวินิจฉัยชี้ขาดประเด็นข้อใดที่ศาลล่างมิได้วินิจฉัย
 ไว้ ให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจทำคำสั่งให้ศาลล่างยกการพิจารณาไว้ในระหว่างอุทธรณ์ หรือยก
 การวินิจฉัยคดีไว้จนกว่าศาลอุทธรณ์จะได้นัดวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ใหม่
 ถ้าดูความมีค่าอุทธรณ์คำสั่ง ในระหว่างพิจารณาความที่อนุญาตไว้ ในมาตรานี้ก็ให้
 อุทธรณ์ได้ในเมื่อศาลพิพากษาคดีแล้วตามความในมาตรา ๒๒๓"

มาตรา ๑๖ โหยงเลิกความในมาตรา ๒๓๐ แห่งประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง
 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓๐ ถัดจากมาตรา ๒๒๘ ถ้าดูความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ให้ศาล
 ชั้นต้นควรพิจารณาเห็นว่าฟ้องอุทธรณ์นั้นจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่
 ถ้าผู้พิพากษาที่ไต่พิจารณาคดีนี้ไม่เห็นแย้งหรือได้รับรองไว้แล้วหรือรับรอง
 ในเวลาที่เราจะอุทธรณ์นั้นว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ใหม่หาข้อเท็จจริงนั้นได้ ก็ให้ศาลมีคำสั่ง
 รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาในข้อหาข้อเท็จจริงทั้งกล่าวแล้ว
 ถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือได้รับรองเช่นนั้น ให้ศาลมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์
 ในข้อหาข้อเท็จจริงที่กล่าวแล้ว ในกรณีเช่นนี้ ถ้าอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษามา
 คดีเป็นคณะในคำสั่งนั้น ผู้อุทธรณ์ขอที่จะยื่นคำร้องต่อศาลถึงอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดี
 ผู้พิพากษามาภายในสี่วัน เมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นนั้น ให้ศาลส่งคำร้องนี้พร้อม
 ควบสำนวนความไปยังอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษามา เพื่อมีคำสั่งเป็นคำขอหรือกลับ
 คำสั่งของศาลนั้น คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษามาเช่นนั้นได้เป็นที่สุด
 บทบัญญัติแห่งมาตรานี้ ไม่ห้ามศาลในชั้นที่จะมีคำสั่งตามมาตรา ๒๓๒ บัญญัติ
 ไม่ส่งอุทธรณ์ในเหตุอื่น หรือในชั้นที่ศาลจะมีคำสั่งให้ส่งอุทธรณ์นี้ไปหาที่เป็นอุทธรณ์ในข้อ
 กฎหมาย"

มาตรา ๑๗ โหยงเลิกความในมาตรา ๒๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓๔ ภายใต้งับมาตรา ๒๔๓ (๓) ในคดีที่อุทธรณ์ได้แก่เฉพาะ
 ในข้อหาข้อกฎหมายนั้น การวินิจฉัยปัญหาเช่นนั้น ศาลอุทธรณ์จำต้องถือตามข้อเท็จจริงที่ศาล
 ชั้นต้นได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวน"

มาตรา ๑๘ โหยงเลิกความในมาตรา ๒๓๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓๖ อุทธรณ์คำสั่งนั้นจะต้องพิจารณาก่อนอุทธรณ์คำพิพากษาเท่าที่
 สามารถจะทำได้ แม้ถึงว่าอุทธรณ์คำพิพากษานั้นจะไต่ลงไว้ในสารบบความของศาลอุทธรณ์
 แล้วอุทธรณ์คำสั่งนั้นก็"

มาตรา ๕๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔๐ ศาลอุทธรณ์มีอำนาจที่จะวินิจฉัยคดีโดยเพียงแต่พิจารณาฟ้องอุทธรณ์คำแก้อุทธรณ์ เอกสารและหลักฐานทั้งปวงในส่วนความซึ่งศาลชั้นต้นส่งขึ้นมา เว้นแต่

(๑) ศาลอุทธรณ์ไต่ถามถึงคำแถลงการแก้ตัวบวจาทามที่มีอยู่คดีไว้ในมาตรา ๕๔๑ ศาลชั้นต้นความฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายไม่มาศาลในวันกำหนดนัด ศาลอุทธรณ์อาจคดีเป็นคดีไปโดยและพิจารณาจากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์นั้น ไม่ให้ถือเป็นคำพิพากษาโดยชวาคัน

(๒) ถ้าศาลอุทธรณ์ยังไม่เป็นที่พอใจในการพิจารณาฟ้องอุทธรณ์คำแก้อุทธรณ์และพยานหลักฐานที่ปรากฏในส่วนนั้น ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๔๕ และเฉพาะในคดีที่อุทธรณ์ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ ศาลอุทธรณ์จะเห็นสมควรสืบพยานที่เห็นควรสืบต่อไปและพิจารณาคดีโดยทั่ว ๆ ไป ทั้งที่มีอยู่คดีไว้ในประมวลกฎหมายนี้สำหรับ การพิจารณาในศาลชั้นต้นและให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยการพิจารณาในศาลชั้นต้นมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

(๓) ในคดีที่คู่ความอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่าศาลชั้นต้นยังมีไต่พิจารณาพิพิหรือวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญในประเด็น ให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจไต่ถามถึงให้ศาลชั้นต้นพิจารณาปัญหาข้อเท็จจริง เช่นว่านั้นแล้วพิพากษาไปตามบทบัญญัติ

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔๑ ถ้าคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะมาแถลงการแก้ตัวบวจาทาในชั้นศาลอุทธรณ์ ให้ขอมาในคดีขอหมายคำฟ้องอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์แล้วแต่กรณี และให้ศาลอุทธรณ์กำหนดไต่ถามถึงคำแถลงการแก้ตัวบวจาทานั้น เว้นแต่ศาลอุทธรณ์จะพิจารณาเห็นว่า การแถลงการแก้ตัวบวจาทาไม่จำเป็นแก่คดี จะสั่งคงคำแถลงการแก้เสียก็ได้ ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์ไต่ถามถึงคำแถลงการแก้ตัวบวจาทา คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งขอที่จะไม่แถลงการแก้ตัวบวจาทาในชั้นศาลอุทธรณ์ได้ทันที ถึงแม้ว่าตนจะมีใคแสดงความประสงค์ไว้

การแถลงการแก้ตัวบวจาทา ผู้ซึ่งแถลงเป็นผู้แถลงก่อน แล้วอีกฝ่ายหนึ่งแถลงแก้แล้วผู้ซึ่งแถลงแก้ได้ข้อครั้งหนึ่ง ถ้าขอแถลงทั้งสองฝ่าย ให้ผู้อุทธรณ์แถลงก่อน ถ้างทั้งสองฝ่ายอุทธรณ์และข้างของแถลง ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาสิ่ง”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔๒ เมื่อศาลอุทธรณ์ไต่ตรวจสำนวนความและฟังข้อความทั้งปวง หรือสืบพยานคดีไปซึ่งมีอยู่คดีไว้ในมาตรา ๕๔๐ เสร็จแล้ว ให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจคดีคดีอุทธรณ์โดยประการใดประการหนึ่งในสี่ประการนี้

(๑) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่าอุทธรณ์มีนัยต้องห้ามตามกฎหมาย ก็ให้ยกอุทธรณ์เสีย โดยไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นแห่งอุทธรณ์ หรือถ้าเป็นกรณีอุทธรณ์ในปัญหากฎหมายและศาลอุทธรณ์เห็นว่าปัญหากฎหมายนั้น ไม่เป็นสาระแก่คดีชั้นอุทธรณ์ จะยกอุทธรณ์ข้อนั้นเสียก็ได้

(๒) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่าคำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้องไม่ว่า โดยเหตุเดียวกัน หรือเหตุอื่น ก็ให้พิพากษาขึ้นตามศาลชั้นต้นนั้น

(๓) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่าคำพิพากษาของศาลชั้นต้น ไม่ถูกต้อง ให้กลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเสีย และพิพากษาในปัญหาเหล่านั้นใหม่

(๔) ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่าคำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้องแต่บางส่วนและผิดบางส่วน ก็ให้แก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นไปตามนั้น โดยพิพากษายืนบางส่วน กลับบางส่วน และมีคำพิพากษาใหม่แทนส่วนที่กลับนั้น"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔๓ ให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจตั้งข้อไปนด้วย คือ

(๑) เมื่อคดีปรากฏเหตุที่มีไต่ภูมิคดีตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยคำพิพากษา และคำสั่ง และศาลอุทธรณ์เห็นว่ามิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้นเสียแล้วส่งสำนวนคืนไปยังศาลชั้นต้นเพื่อให้พิพากษาหรือคำสั่งใหม่ในกรณีเช่นนี้ศาลชั้นต้นอาจระงับคดีผู้พิพากษาอื่นนอกจากที่พิพากษาหรือมีคำสั่งมาแล้ว และกล่าวพิพากษาหรือคำสั่งใหม่ในกรณีวินิจฉัยคดีเป็นอย่างไรก็ตามนอกจากคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถูกต้อง

(๒) เมื่อคดีปรากฏเหตุที่มีไต่ภูมิคดีตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาหรือมีเหตุที่ศาลได้ปฏิเสธ ไม่สืบพยานตามที่อุทธรณ์ร้องขอ และศาลอุทธรณ์เห็นว่ามิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้นแล้วกำหนดให้ศาลชั้นต้นซึ่งระงับคดีผู้พิพากษาคณะเดิมหรือผู้พิพากษาอื่น หรือศาลชั้นต้นอื่นใด ตามที่ศาลอุทธรณ์จะเห็นสมควร พิจารณาคดีนั้นใหม่ทั้งหมด หรือบางส่วนและพิพากษาหรือมีคำสั่งใหม่

(๓) ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์จำต้องตั้งข้อหาของศาลชั้นต้น ถ้าปรากฏว่า

(ก) การที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยข้อเท็จจริงนั้นผิดออกกฎหมาย ศาลอุทธรณ์อาจตั้งข้อหาข้อเท็จจริงใหม่แทนข้อเท็จจริงของศาลชั้นต้น และมีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีชั้นต้นคดีไปตามนั้น หรือ

(ข) ข้อเท็จจริงที่ศาลชั้นต้นตั้งมาไม่พอแก่การวินิจฉัยข้อกฎหมาย ศาลอุทธรณ์อาจกล่าวคำสั่งชี้ขาดคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้นเสีย แล้วกำหนดให้ศาลชั้นต้น

ภายในระยะเวลาที่ศาลจะกำหนดไว้ในคำสั่งตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร เพื่อเป็นประกันการชำระค่าสินไหมชดเชยแก่เจ้าหน้าที่ตามค่าพิหามาสำหรับความเสียหายที่อาจได้รับ เนื่องจากเหตุในศาลในการบังคับคดีอื่นเกิดเหตุการณ์ขึ้นที่ร้องขอขึ้น ตามกฎลาวอ้างไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาล ให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

(๖) ถ้าทรัพย์สินที่พิพาทนั้น เป็นสิ่งหามิทรัพย์สินและมีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่า การร้องขอเห็น ไม่มีเหตุอันควรฟัง หรือถ้าปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดนั้น เป็นสิ่งหามิทรัพย์สินที่เก็บไว้นานไม่ได้ ศาลมีอำนาจที่จะมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นโดยไม่มีค่า

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒๓ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

"มาตรา ๓๒๓ บรรดาเงินต่าง ๆ ที่ค้างจ่ายอยู่ในศาลหรือที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจากผู้เสียหายเรียกเอาภายในห้าปีถัดจากเป็นของแผ่นดิน"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในตาราง ๑ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ตาราง ๑

คำขึ้นศาล (เสียในเวลาขึ้นคำฟ้อง)

๑. คดีที่มีคำขอให้ปลดปล่อยลูกหนี้หรือจำเลยเป็นราคาเงินใดให้คิดคำขึ้นศาลตามทุนทรัพย์ตั้งต่อไปนี้

ก. คำฟ้องนอกจากที่ระบุไว้ใน ข. และ ค. ต่อไปนี้ ให้เรียกโดยอัตราสองบาทห้าสิบสตางค์ต่อทุกร้อยบาท แต่ไม่เกินกว่าห้าหมื่นบาท

ข. คำฟ้องขอให้ศาลบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการตามมาตรา ๒๒๑ ให้เรียกโดยอัตราหนึ่งบาทต่อทุกร้อยบาท ตามจำนวนที่อนุญาโตตุลาการกำหนดไว้ในคำชี้ขาด แต่ไม่เกินกว่าสองหมื่นบาท

ค. คำฟ้องขอให้บังคับจำนองหรือบังคับเอาทรัพย์สินจำนองหลุดจากที่จำเลยให้การยอมรับโดยไม่มีข้อต่อสู้ ให้เรียกโดยอัตราหนึ่งบาทต่อทุกร้อยบาท-ตามจำนวนหนี้ที่เรียกร้อง แต่ไม่เกินกว่าสองหมื่นบาท

ในการคำนวณ ถ้าทุนทรัพย์ไม่ถึงหนึ่งร้อยบาท ให้นับเป็นหนึ่งร้อยบาท เศษของหนึ่งร้อยบาทถ้าถึงห้าสิบบาท ให้นับ เป็นหนึ่งร้อยบาท ถ้าต่ำกว่าห้าสิบบาท ให้คิดตั้ง

- ๒. คดีที่มีคำขอ ให้บังคับเปลี่ยนแปลงทุกชั้นในอรรถคำวินิจฉัย เป็นราคาเงินได้
- ๓. คดีทั่วไปรวมทั้งคดี ไม่มีข้อพิพาท ให้เรียกเรื่องละหาสิบบาท
- ๔. อุทธรณ์หรือฎีกาคำสั่งความมาตรา ๒๒๓ หรือมาตรา ๒๒๕ ให้เรียก เรื่องละหาสิบบาท
- ๕. คดีที่มีคำขอ ให้บังคับเปลี่ยนแปลงทุกชั้นในอรรถคำวินิจฉัย เป็นราคาเงินได้ และไม่อาจคำนวณ เป็นราคาเงินได้รวมอยู่ด้วย ให้คิดค่าขึ้นศาลตามอัตราใน ๑ แต่ไม่ให้น้อยกว่าอัตราใน ๒ ก. หรือ ๒ ข. แล้วแต่กรณี

๔. คดีที่ขอให้ชำระค่าเสียหายหรือค่าอุปการเลี้ยงดูก็ดี เงินมี เงินเคื้อน เงินเบี้ย ค่ามาจูง ตามารุงรักษา หรือเงินอื่น ๆ ก็ดี บรรดาที่ให้จำมีกำหนด เป็นระยะเวลาในอนาคต นอกจากดอกเบี้ย ค่าเช่า หรือค่าเสียหายที่ศาลมีอำนาจพิพากษาหรือสั่งตามมาตรา ๑๒๖ อยู่แล้ว ได้คิดค่าขึ้นศาลหาสิบบาท ถ้าคดีนี้มีคำขอให้ชำระหนี้ใน เวลาปัจจุบัน หรือมีคำขอ ในข้อกบย ๆ รวมอยู่ด้วย ให้คิดค่าขึ้นศาลสำหรับคำขอ ในข้อนี้ เป็นอีกส่วนหนึ่ง"

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในตาราง ๒ ห้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 ฝั่งไค้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
 ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ตาราง ๒: ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ

ลักษณะแห่งกระบวนการพิจารณา	ศาลฎีกา และ ศาลอุทธรณ์	ศาลชั้นต้น		ชำระ เมื่อใด
		คดีที่ฟ้องมีองค์ คณะผู้พิพากษา ๒ นาย	คดีที่ผู้พิพากษา หม่าบ เคียว เป็นองค์คณะ	
การรับคำฟ้อง	๒๐ บาท	๑๐ บาท	๕ บาท	เมื่อยื่น คำฟ้อง
คำยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๑๐๑ ใน กรณีที่ยังไม่มีคดีอยู่ในศาล	—	๒๐ บาท	๒๐ บาท	เมื่อยื่นคำ ร้องขอ
คำยื่นคำขอให้ออกหมายเรียกหรือหมาย อื่น ๆ ไม่ว่าจะออกหมายถึงมีมี คำขอละ	๑๐ บาท	๕ บาท	๕ บาท	เมื่อยื่นคำขอ
คำยื่นคำขออื่น ๆ ที่ต้องทำเป็นคำร้อง	๒๐ บาท	๑๐ บาท	๕ บาท	เมื่อยื่นคำขอ
ค่าแห่งนายตามมาตรา ๖๑	๒๐ บาท	๑๐ บาท	๕ บาท	เมื่อยื่นใบ แต่งตั้งนาย
ใบมอบอำนาจแก่ทนายความตามมาตรา ๖๒	ไม่ต้องเสีย ค่าธรรมเนียม			
ใบมอบอำนาจให้รับเงินตามมาตรา ๖๓				
ใบตั้งผู้แทนให้กระทำการตามมาตรา ๖๔				
คำอ้างเอกสาร เป็นพยานฉบับละ	๕ บาท	๓ บาท	๓ บาท	เมื่อส่ง
คดีไม่กินค่า	๒๐๐ บาท	๑๐๐ บาท	๕๐ บาท	
คำขอความตามมาตรา ๑๓๔ แก่ให้ คืนค่าตัดสิน	๒๐ บาท	๑๐ บาท	๕ บาท	เมื่อห้ามฉก ความ
คำหนึ่งสี่ประกัน	๒๐ บาท	๑๐ บาท	๕ บาท	เมื่อทำหนึ่ง สี่ประกัน
ค่าตัดสินเรื่องละ	๑๐๐ บาท ชั้นฎีกา ๕๐ บาท ชั้นอุทธรณ์	๒๕ บาท	๑๕ บาท	เมื่อยื่นคำ ฟ้อง

ลักษณะแห่งกระบวนพิจารณา	ศาลฎีกา และ ศาลอุทธรณ์	ศาลชั้นต้น		ชำระ เมื่อใด
		คดีที่ฟ้องร้องคดี คณะผู้พิพากษา ๒ นาย	คดีผู้พิพากษา ชำนานยเดี่ยว ในองค์คณะ	
ค่าคำสั่งที่มีคำขอตามมาตรา ๒๕๖ หรือมีคำขอ โดยทางอุทธรณ์คำสั่ง ของเจ้าพนักงานบังคับคดี	๕๐ บาท	๒๕ บาท	๑๕ บาท	เมื่อเป็นคำสั่ง หรือเมื่อเป็น อุทธรณ์ เมื่อยื่น คำฟ้อง
ค่าบังคับคดีเรื่องละ	๒๐ บาท	๑๐ บาท	๕ บาท	
คำสั่งประเคนใบสืบที่ศาลอื่นไม่เกี่ยว ถึงการชำระคดีอาชญากรรมในชั้นอื่น ๆ ที่จะต้องเสีย เนื่องจากการดำเนิน กระบวนพิจารณาเพื่อสืบพยานในศาล ที่ได้รับแต่งตั้ง	-	๒๐ บาท	๒๐ บาท	ก่อนตั้ง ประเคน ใบสืบ
ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ โดย เจ้าศาลหรือเจ้าพนักงานบังคับคดี เป็นผู้คัดให้คิดรายตัวหนึ่งบาท ต่อไปรอบคำต่อ ๒๕ สดงคำ คำ รับรองฉบับละ ๑๐ บาท ตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๒๕๑				
ค่าคัดและรับรองสำเนาบัญชีคำ อุทธรณ์แนบตามมาตรา ๑๖๔	๑ บาท	๑ บาท	๑ บาท	เมื่อมีคำ
ใบสำคัญ เพื่อแสดงว่า คำพิพากษาหรือ คำสั่งใดถึงที่สุดแล้ว	๑ บาท	๑ บาท	๑ บาท	

มาตรา ๓๐ โหยงเล็กความในตาราง ๓ หายประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ตาราง ๓
คำสั่งพยานนอกศาล

ในกรณีที่ผู้พิพากษาต้องไปสืบพยานนอกศาล ให้คิดค่าช่วยการให้ผู้พิพากษา
นายละวันละหนึ่งร้อยบาท
ถ้าไม่จัดพาหนะมาให้ จะต้องชดเชยค่าพาหนะที่เสียไปตามสมควร"

มาตรา ๓๑ โหยงเล็กความในตาราง ๔ หายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ตาราง ๔
ค่าช่วยการ และค่าพาหนะพยานกับตำรวจวิเทศที่

๑. ให้ศาลคำนวณค่าช่วยการ พยานตามรายได้และฐานะของพยาน
ซึ่งมาศาลตามหมายเรียก แต่ไม่ให้เกินวันละหนึ่งร้อยบาท และค่าพาหนะเดินทาง
ของพยานที่เสียไปพอสมควร

๒. ในกรณีมีการร้องวิเทศที่โดยให้เจ้าพนักงานศาลจัดทำ ให้คิดค่า
ช่วยการให้แก่เจ้าพนักงานไม่เกินวันละสามสิบบาท"

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในตาราง ๕ ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ตาราง ๕

ค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี

ค่าธรรมเนียม	จำนวน	หมายเหตุ
<p>ขายทอดตลาดหรือจำหน่าย โดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด</p> <p>จ่ายเงินที่ยึดหรืออายัดแก่เจ้าหนี้</p> <p>เมื่อยึดทรัพย์สินซึ่งไม่ใช่ตัวเงินแล้ว ไม่มีการขายหรือจำหน่าย</p> <p>เมื่อยึดหรืออายัดเงินหรืออายัดทรัพย์สินแล้ว ไม่มีการขายหรือจำหน่าย</p> <p>ขายโดยวิธีประนีประนอมระหว่างคู่ความ</p>	<p>ร้อยละ ๕ ของจำนวนเงินที่ขายหรือจำหน่ายได้</p> <p>ร้อยละ ๓ ครั้งของจำนวนเงินที่ยึดหรืออายัด</p> <p>ร้อยละ ๓ ครั้งของราคาทรัพย์สินที่ยึด</p> <p>ร้อยละ ๑ ของจำนวนเงินที่ยึดหรืออายัดหรือราคาทรัพย์สินที่ยึด</p> <p>ร้อยละ ๓ ของราคาประมูลสูงสุด</p>	<p>ทั้งนี้ต้องเสียค่าประกาศและค่าใช้จ่ายศาลทางหาก</p> <p>ส่วนการคำนวณราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัด เพื่อเสียค่าธรรมเนียมตามหมายเลข ๓ และ ๔ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดี เป็นผู้กำหนด ถ้าไม่ตกลงกัน ในคู่ความที่เกี่ยวข้อง</p> <p>เสนอเรื่องขอศาลความที่มีมูลค่าไว้ ในมาตรา ๒๕๖</p>

.....
.....

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่ได้
คณะกรรมการได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการมีอะไรจะขึ้นแจ้งบ้างไหมครับ

พระยาสิทธิธรรมประคัลภ์ ประธานกรรมาธิการ : คณะกรรมการไม่มีอะไรจะ
ที่แจ้งเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป เลขาธิการ ฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔๕๕.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ทวิ กรรมาธิการเพิ่มเติมใหม่

นายคิเรก เมธีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่คณะกรรมการว่าไม่มีอะไรจะขึ้นแจ้ง
นั้น ข้าพเจ้าขอยังใจอยู่ คือมาตรา ๑ ทวินี้ แก้ไขไม่มีเลย แล้วก็มาเปลี่ยนแปลงหมกทั้งมาตราเลย
มาเพิ่มเข้ามาใหม่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขอทราบเหตุผลว่า เพราะเหตุใดจึงไม่มีความ
บกพร่องดังที่ปรากฏอยู่ ณ บัดนี้ เพราะเท่าที่ข้าพเจ้าทราบนั้น ร่างกฎหมายฉบับนี้มีที่แก้ไขได้แก้ไข
ก็ได้สอบถามไปตมบรรพการศาลหัวเมืองและศาลในกรุงเทพฯ ทั้งหมด ก็จึงได้ยกร่างมาในรูปนี้
แต่ที่ร่างและการที่ได้ตกไปถึงมากมายอย่างนี้เห็นเป็นเพราะเหตุใด อยากจะขอทราบเหตุผลด้วย

พระยาสิทธิธรรมประคัลภ์ ประธานกรรมาธิการ : ในเรื่องที่ว่าสนาชิกผู้มีเกียรติ
ท่านหนึ่งได้ขอร้องใจท้วงคัดค้านว่าข้าพเจ้าเรียนแจ้งต่อท่านประธาน ฯ นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนแจ้งต่อ
ท่านสมาชิกและที่ประชุมดังนี้ คือในเรื่องการพิจารณากฎหมายนั้น เราก็ได้พิจารณากันเป็นอย่างดีใน
เรื่องนี้ แล้วก็ได้พิจารณากันโดยตั้งกรรมาธิการ แล้วในกรณีที่เราร่างกรรมาธิการนี้ เราไม่ได้ตั้ง
เฉพาะของผู้ที่เชี่ยวชาญในวงกระทรวงยุติธรรมเท่านั้น เราได้ตั้งคนนอกด้วย แล้วก็ตั้งทนายความ

แล้วนอกจากนี้ยังมีทางอัยการอีกด้วย ในการพิจารณาเราได้พิจารณาพร้อมกัน ๓ ฉบับในคราวนี้
 ที่เราแก้ไขคือ ขรรมนูญศาลยุติธรรม พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาและพระราชบัญญัติวิธี
 พิจารณาความแพ่ง แล้วก็ในเรื่องกฎหมายหัวพันกันเกี่ยวเนื่องกันเป็นจำนวนหลายสิบมาตรา ที่นี้
 ในการที่พิจารณานี้ เมื่อพิจารณาอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไปแล้ว เราก็รู้สึกว่ ในเรื่องเช่นนี้เมื่อจะแก้ก่อน ๆ
 แล้วก็ควรจะแก้ไขใหม่เสียด้วย ที่ว่าควรจะรู้ง่วงหนำมาก่อน ทำไมก่อนนั้นจึงไม่พิจารณาแก้มาเสีย
 เลย ก็เพราะว่าเวลาแก้ไขนั้น เราก็ไม่รู้ว่าจะแก้ไขอะไรไปบ้างไปไม่รูปใด เรื่องอะไร
 อย่งไร นั้นมันเป็นข้อหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อเราแก้ไขแล้วสิ่งที่ได้ออกไปวิธีพิจารณาความอาญา แล้ว
 ก็วิธีพิจารณาความแพ่งมาตราอื่น ๆ ในเรื่องนั้นมันเกี่ยวโยงไป คือว่าเพื่อที่แก้ไขมาตราอื่น ๆ ให้
 รวดเร็วขึ้น ที่นี้มาถึงอ้อมก็คือเรื่องการทำงานของศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา เรื่องการทำงานของศาล
 อุทธรณ์และศาลฎีกาที่เราไม่แก้ไขที่แรกก็เพราะเหตุว่าเราเห็นว่าไม่เกี่ยวกับหลักปร ธานของ
 ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง เราไม่อยากจะทำอะไรให้กระทบกระเทือน ทำอะไรให้มันเร็วเกินไป
 เพราะฉะนั้นในการแก้ก็เพื่อความสำคัญอย่างนี้เราจึงไ้ระมัดระวัง แต่ว่าเมื่อกรรมการได้มา
 ประชุมกันมีความคิดหลายฝ่าย เราจะต้องอาศัยท่านผู้แทนราษฎรด้วยเหมือนกัน เราจะต้องดูใน
 หลายแง่หลายมุมคือจากประชาชนด้วย ไม่ใช่เฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการศาลเท่านั้น เมื่อได้มาที่
 -ความคิดความเห็นของทางค่านฝ่ายสภาผู้แทนราษฎรนี้แล้ว ก็มีกรรมการฝ่ายผู้แทนประชาชนเข้า
 มาร่วมด้วย เราก็ได้ความคิด เราก็เห็นว่าอย่างนี้จะเป็นการดีแก่รัฐบาล แก่ราชการ และแก่ประ
 ชาชนที่จะได้เร่รัก คือไม่ให้หนักเบาสั่ง คือว่าตามที่เรามีขรรมนูญศาลเราให้พิจารณาพิพากษาได้
 -องค์คณะเป็นประจำอยู่แล้ว ก็คืออยู่แล้ว แต่เดี๋ยวนั้นไม่มีปัญหาข้างต้นซึ่งมันเกี่ยวข้องเป็นปัญหาสำคัญ
 เหลือเกิน เราจะต้องทำให้เป็นแบบอย่าง ^{และ} เป็นปัญหายุ่งยาก เมื่อเช่นนี้เราจึงต้องหาวิธี หา
 ลู่ทางอะไรที่จะต้องรวมกัน รวมความคิดรวมหัวหลายหัวให้มีความคิดได้คำพิพากษายันถูกต้องยุติธรรม
 เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงต้องปรับปรุง นี้เป็นความคิด ข้าพเจ้าอยากขอเรียนท่านจึงเต็มนี้ขึ้นมา
 นายเพ็ญ ไชยบัณฑิต (ศาลก) : ตามถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรมปรประชาชนกรมาธิการก็บอกว่า ต้องการให้มีหลายคิดหลายหัวช่วยกันทำ เพื่อจะได้ให้คำ

พิพากษาให้ถูกต้อง ที่นี้ข้าพเจ้าได้นำอำนาจตามที่ได้ขอมาครา ๕ แก่ขอมาครา ๑๕๐ ในข้อ ๒ นี้
 คือว่ามีข้อความบัญญัติว่า คำสั่งหรือคำพิพากษาจะต้องบังคับด้วยอำนาจความเห็นฝ่ายข้างมาก จำนวน
 ผู้พิพากษาฝ่ายข้างมากนั้น ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ต้องไม่น้อยกว่า ๒ คน ในศาลฎีกาไม่น้อย
 กว่า ๓ คน อันนี้ถ้าหากว่าจะให้หลายคดีหลายความเห็นละก็ จะขอให้เพิ่มจำนวนคนมากกว่านี้สัก
 สักหน่อยไม่ใ้หรือ ศาลอุทธรณ์จะไ้มาก เช่นความเห็นข้างมากก็เป็น ๓ คน หรือศาลฎีกาก็เพิ่ม
 มากขึ้นไปเพื่อจะไ้จำนวนผู้พิพากษามากขึ้น จะไ้ไ้ความยุติธรรมได้เพียงพอ ก็เท่าที่พิจารณา
 อยู่ระหว่างเวลานี้ศาลฎีกา คดีเรื่องหนึ่งองค์ละก็ ๓ คน ข้าพเจ้าว่าจะน้อยไป ถ้าหากว่าให้
 จำนวนมากคนขึ้น จะไ้มีความเห็นแย้งกันบ้าง ปรีกษากันบ้าง ก็จะไม่มากขึ้น ความคิดความเห็น
 ก็จะมีขึ้น การวินิจฉัยก็จะต้องขึ้น ก็ใครจะขอเพิ่มจำนวนขึ้นไปบ้างจะไ้ไหม

พระยาลักษิณธรรมประคัลภ์ ประธานกรมการ : ในนี้ท่านที่เพิ่มขึ้นนี้มันก็เพิ่มอยู่แล้ว

ท่านจะเห็นภายในพรรค ๑ พรรค ๒ พรรค ๓ พรรค ๔ ท่านดูตรงกลางมาครา ๕ ทวี ท่านจะเห็น
 อยู่แล้วว่า ภายในไ้บังคับแห่งมาครา ๑๓ ที่ประชุมใหญ่ นั้น สำหรับศาลอุทธรณ์ก็ไ้ประกอบด้วยอย่างน้อย
 ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะไม่น้อยกว่า ๑๐ คน คือว่าในเรื่องที่เป็นปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับคดีใหญ่โต ซึ่งมี
 เป็นการสำคัญที่จะต้องชุมนุมร่วมกัน แล้วสำหรับศาลอุทธรณ์เราเอาหัวหน้าคณะ เราไม่เอา
 ผู้พิพากษาธรรมดา แล้วก็ไ้ไม่น้อยกว่า ๑๐ คน สำหรับศาลฎีกาไ้ประกอบด้วยผู้พิพากษาทุกคน
 ตั้งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องไ้ไม่น้อยกว่าถึงจำนวนผู้พิพากษาแห่งศาลนั้น ผู้พิพากษาศาลฎีกาเวลานี้ก็
 ประมาณ ๒๐ คนแล้ว เพราะฉะนั้นถึงจำนวนก็ราว ๆ ไ้ไม่น้อยกว่า ๑๐ คน ไ้ไม่น้อยกว่าถึงจำนวน
 และให้อธิบดีศาลอุทธรณ์หรือประธานศาลฎีกาหรือผู้ว่าการแทนเป็นประธานอีกด้วย นี้ก็มากแล้ว
 เราก็เห็นว่ามากพอ ก็อยากจะได้เรียนที่ประชุมสักเล็กน้อย แต่เดิมนั้นเฉพาะศาลฎีกานั้น เราเอาทั้ง
 ศาลที่เกี่ยว แต่เมื่อไ้ท่านมาเป็นเวลานานปีตั้ง ๑๐ ปี ๒๐ ปีแล้ว และก็เมื่อมาระลึกถึงศาลอุทธรณ์
 อีกด้วย ถ้าหากว่าเราจะไ้ระเบียบนี้โดยเอาทั้งศาล แล้วศาลอุทธรณ์มีตั้ง ๕๐ ท่าน เวลาประชุม
 คราวหนึ่ง ๆ ก็จะเปลืองเวลาจะเสียเวลาการงานซึ่งไ้ไ้ไปทางอื่น เท่าที่เราเห็นว่า ๑๐

ท่านอย่างนี้ หรือถึงจำนวนนี้ เราก็เห็นว่าให้หลักประกันมากพอแล้วสำหรับความยุติธรรมเราเห็นว่า เป็นหลักประกันเพียงพอทีเดียว แล้วก็จะไต่ลงงานก็ พวกผู้พิพากษาจะไต่ไม่ต้องเสียเวลากัวย

นายภิเวก ฌีร์กัน (อุบลราชธานี) : ความที่ท่านประธานกรรมการไต่ชี้แจงนี้ ความความเข้าใจของข้าพเจ้าที่ท่านไต่ชี้แจงนี้ก็ในกรณีที่ไม่มีภาระของข้าพเจ้าที่ประชุมใหญ่ แต่เดี๋ยวนี ว่าเป็นยามปกติซึ่งจะประกอบเป็นองค์คณะพิพากษานั้น ข้าพเจ้าจะเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้น เพื่อที่จะไต่ให้ศาลเป็นที่เชื่อถือของคู่ความมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ความคิดเห็นครั้งนี้ คืออยากจะขอแก้ไขข้อความในข้อ ๒ อยากจะเพิ่มจำนวนผู้พิพากษาให้มากขึ้นสักหน่อย เพื่อจะได้เป็น หลักประกันแก่ประชาชนยิ่งขึ้น คือในข้อ ๒ บรรทัดที่ ๓ ที่ว่า "ฝ่ายข้างมากนั้น ในศาลชั้นต้น... " อยากจะขอแก้ถึงนี้ในศาลชั้นต้นต้องไม่น้อยกว่า ๒ คน ในศาลอุทธรณ์ต้องไม่น้อยกว่า ๓ คน และในศาลฎีกาไม่น้อยกว่า ๕ คน" อยากจะขอแก้ไขดังนี้ จะชักข้อของประการใดหรือไม่

หลวงจำนงเนติศาสตร์ กรรมการ : กระผมคิดว่าจะชี้แจงถึงมาตรา ๕ หรือเสีย ให้ละเอียดสักหน่อยจะได้ไม่ขัดใจกัน สาเหตุที่เพิ่งมาแก้ไขในชั้นกรรมาธิการนั้น เป็นทางฝ่ายกระต เสนอเอง เพราะเหตุว่าการทำงานมัน เกิดขลุกขลักยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งของศาลอุทธรณ์ งาน มันเดินไม่ได้ มาตรา ๕ ทั่วไปเป็นแก้มาตรา ๑๕๐ ซึ่งสถานีได้แก้ไขแล้วครั้งหนึ่ง เติมเรื่อง ประชุมใหญ่ขึ้น และคำว่า "ประชุมใหญ่" ในศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกานั้น ปกติหมายถึงผู้พิพากษา ประชุมพร้อมกันที่ศาลินทั้งศาล จึงให้มีบทบัญญัติบอกว่า ต้องมีผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ประชุมพร้อมกันเท่าที่นายอธิการราชการอยู่ และต้องมีเสียงเป็นข้างมาก ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า ปัญหา ข้างผู้ทนายนั้น การที่จะตัดสินด้วยคน ๒ คนนั้น บางทีมันลำบาก เป็นปัญหายุ่งยาก ประธานศาลฎีกา ก็ดี หรือว่าอธิบดีศาลอุทธรณ์ก็ ย่อมพิจารณาเห็นว่า ควรจะเรียกประชุมใหญ่หรือไม่ และเป็นบทบัญญัติ ซึ่งให้อยู่แล้วในมาตรา ๕๐ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ความยุ่งยากเกิดขึ้นในศาล อุทธรณ์ กล่าวคือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เวลานี้มีประมาณ ๕๓ คน-รวมทั้งตัวกระผมเอง และอาจจะ ต้องเพิ่มขึ้นอีก ถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะเพิ่มองค์คณะผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็น ๓ คนแล้ว กระผม

นี้ว่าต้องเพิ่มขึ้นอีกอย่างน้อย ๒๐ คน ซึ่งกระผมคิดว่ากระทรวงยุติธรรมไม่ซัดของเลย ถ้าหาก
 สถานี้จะให้ขบประมาณ เป็นการดีเสียอีก กระผมไม่ซัดของ แต่ว่ามันก็สุดแล้วแต่จะวินิจฉัยเขาเอง
 ว่าจะให้หรือไม่ให้ แต่ว่าส่วนที่กรรมการขอแก่น่าอย่างนั้นเนี่ย เนื่องจากว่า ผู้ศึกษาศาสตร์
 จริงมีจำนวนถึง ๕๐ กว่าคนนี่ ^{คงมี} ถ้าเรียกประชุมใหญ่ตามแบบวิธีปัจจุบันไม่ต้องทำอะไรช่วยการเรียก
 ผู้ศึกษา ๕๐ คนมาประชุมพร้อมกันหมด และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องยอมทราบว่า คน ๕๐ คน
 มาประชุมพร้อมกันนั้น ในปัญหาอันหนึ่งอันใดซึ่งเป็นปัญหากฎหมาย ปกติก็ย่อมยากละเอียดสุด
 เพราะฉะนั้นในการที่จะมาประชุมพร้อมกันถนัดเพียงปัญหาใน ๕๐ คนนั้น ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง
 ก็คงคิดว่า มันจะเป็นอย่างไรบ้าง คือว่าจะลงความเห็นกันไหนดั้นก็ยากมาก วิธีปฏิบัติของศาลอุทธรณ์
 เวลานี้ที่กระผมทำอยู่นั้นเป็นการภายใน คือผู้ศึกษาศาสตร์จริงมีอยู่ ๒ ชั้น ชั้นหนึ่งเรียกว่า
 ผู้ศึกษาศาสตร์บรรณาธิการ อีกชั้นหนึ่งเรียกว่า ผู้ศึกษาหัวหน้าคณะ ที่เรียกว่า ผู้ศึกษาหัวหน้าคณะนี้
 ก็หมายความว่า ศาลอุทธรณ์แบ่งออกเป็นคณะ ๆ แล้วก็มีหัวหน้า ผู้จะเป็นผู้ศึกษาหัวหน้าคณะได้
 ก็ต้องเป็นผู้ศึกษาที่มีอาวุโสหน่อย จะไปเป็นอธิบดีศาลก็ดี หรือขึ้นศาลฎีกาก็ดี ชั้นนี้เรียกว่า
 สูง ๆ ทั้งนั้น

๒๘

๓๓ คนมีมาดกเสียง มีเหตุที่ละเอียดยี่ต้องการความพิถีพิถันระหอยอย่างมากก็เรียกมาประชุม
 พร้อมกัน ที่ความยุ่งยากมันเกิดขึ้นว่าคดีที่มีแถลงการณ์นั้นผู้ที่เป็นคนระหอยหนึ่งซึ่งแถลงการณ์
 ซึ่งมีจำนวน ๓ หรือ ๔ คนแล้วแต่กรณี ครั้นกลับเข้ามาในที่ประชุม เกิดทัศนอื่นเราเข้า คน
 อื่นเขาเห็น เป็น ๑๒ - ๑๓ เสียงว่าไม่อย่างนี้ไม่ได้ถูกกฎหมาย หรือว่าข้อกฎหมายอย่างนั้น
 อย่างนี้ เมื่อแพ้แล้วห้ามระการใด จะเรียกว่าประชุมใหญ่ก็ได้ เพราะเหตุว่าไม่ตอบ
 ตัวคนทั้งศาล คอลงในที่สุดต้องให้ฝ่ายชั่งมากนั้นรับโอนจำนวนไป แล้วเรียกดูความจาก
 หัวเมืองมาดกใหม่ เพื่อให้เข้าตัวกฎหมาย เพราะเหตุว่าถ้าไม่ได้มันจึงแถลงแล้วคดี
 ความคดีนั้นไม่ได้ คับเหตุที่กระหม่อมจึงได้ขอแก้มาตรา ๑๕๐ เพื่อให้ประชุมหัวหน้าคณะนี้ เป็นที่
 ประชุมใหญ่ของศาลอุทธรณ์เสียทีเดียว คับเหตุว่าเมื่อมันสมอบที่ ๆ ขึ้นสูง ๆ ขึ้นรวมกันถึง
 ๑๗ คนแล้วมันก็น่าจะเป็นการเพียงพอ และอีกประการหนึ่งนอกจากนั้นสำหรับศาลอุทธรณ์ก็
 ใช่ว่าเสร็จก็ศาล มีมหาศาลยังขึ้นศาลฎีกาอีก ศาลฎีกาจะอยู่ เพราะฉะนั้นกรมก
 นี้ก็ไม่มันอันตรายระการใดเลย จึงได้เสนอต่อท่านคณะกรรมการซึ่งท่านก็เห็นพ้องต้องกัน
 ว่าสมควรจะแก้ จึงได้แก้มาในหลักการอันนี้ ถ้อยคำที่แก้มานั้นนอกจากที่กระหม่อมกราบเรียนแล้ว
 ละก็ไม่มีอันอื่นอีกเลย เว้นแต่ถ้อยคำเดียว คือคำว่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกา
 แล้วแต่กรณี หรือผู้ทำการแทน เป็นประธาน คำว่าผู้ทำการแทนในที่นี้เอาเข้ามา เพราะเหตุว่า
 ข้อยุ่งยากมันเกิดขึ้น คือเกิดขึ้นในศาลฎีกาเองมาแล้ว คือมันเกิดข้อยุ่งยากขึ้น คับเหตุว่าเมื่อ
 ๓๓ คดีเรื่องหนึ่งไปศาลฎีกา แล้วก็มีการประชุมใหญ่ กฎหมายมาตรา ๑๕๐ มีจุดมุ่งหมายให้อธิบดี
 ผู้พิพากษาหรือประธานศาลฎีกา เป็นประธานคดีเรื่องนั้น - เมื่อประธานศาลฎีกาคัดสินมาแล้วทั้ง
 ศาลอุทธรณ์จึงต้องห้ามห้ามประมวลแห่งมาตราอื่นไม่ให้เป็นประธาน เรื่องก็เกิดยุ่งยากว่า
 หาประธานไม่ได้ ชุลลลกันใหญ่ จำเป็นต้องเสนอไปกระทรวงยุติธรรม ขอให้ตั้งผู้ทำการแทน
 ขึ้นชั่วคราว เรื่องมันยุ่งอย่างนี้ ซึ่งความจริงก็ไม่มีอะไร ผู้พิพากษาศาลฎีกาไปหาที่นั่นได้

มันควรจะเป็นอย่างนั้น กระทบจิตใจคนอื่นอีกอันหนึ่งว่า ผู้ที่ทำการแทน มีหน้าที่เท่านั้น สองอันที่เดิม และที่เดิมนั้น เป็นความจำเป็น ความจริงที่แรกนั้น เวลาแก่ประวัติวิจิตรฉายา ความแห่งนี้มีข้อบกพร่องเป็นอันมากที่สมควรจะแก้ แต่ว่าการที่จะแก้ใหม่ทำกันมันก็ต้องเสีย เวลา ฉะนั้นจึงแก้เอาที่จำเป็นมากขึ้น แต่เดิณมาตรา ๑๕๐ นี้ กระทบกรามเรียนด้วยความจริงใจว่า มันหลงหูหลงตาไป เพราะฉะนั้นเมื่อความจริงมันปรากฏทีหลังว่าจำเป็นจะต้องรีบแก้ก็จึงต้องมาเสนอและขอเติมในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งกรรมาธิการก็เห็นพ้องต้องกัน.

นายศิริเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ตามที่ได้ฟังท่านอาจารย์เศียรพืดแจ้งนั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจในกรณีที่เป็นที่ประชุมใหญ่ ไม่ได้ตั้งใจเลย แต่ปัญหาที่ข้องใจนั้นเกี่ยวกับองค์คณะของผู้พิพากษา ซึ่งท่านอาจารย์บอกว่าการหากมีงบประมาณก็ไม่ได้ของประการใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอยากขอเรียนถาม ท่าน นายกรัฐมนตรีว่า จะมีงบประมาณเพิ่มให้หรือไม่ ถ้าหากจะให้เพิ่มองค์คณะผู้พิพากษานั้นนั้น อยากจะถามด้วย หมายความว่าถ้ามีงบประมาณก็ดู เหมือนจะยอมตาม เหมือนกันเห็นด้วยกับความเห็นของข้าพเจ้า ซึ่งข้อข้องใจงบประมาณอยากจะถามท่าน.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : สำหรับงบประมาณปี ๒๕๕๕ นั้นไม่มี จะเพิ่มให้ เพราะว่าไต่ถามไปแล้ว ก็คงจะไม่คิดจะตั้งงบประมาณเพิ่มเติม ส่วนรายได้สำหรับปีหน้านั้นก็เรายังไม่ได้อำนาจ เพราะฉะนั้นคงมีในขณะนี้ไม่ได้.

นายศิริเอก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ท่าน นายกรัฐมนตรี แต่ก็อยากขอฝากข้อสังเกตไว้ด้วย ดูเหมือนปรากฏว่าเงิน คือเงินเงินดาวอะไรที่ว่าจะได้ก็ดูเหมือนจะยังไม่ค่อย ได้กันเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะฉะนั้นก็ขอกราบฝากข้อสังเกตไว้ด้วย ที่มีข้าพเจ้ามีความข้องใจอยู่ในอีกนัยหนึ่ง อยากจะให้ทางคณะกรรมการได้แถลงเพิ่มเติม เพื่อจะได้ทราบเจตนารมณ์ของกฎหมายมาตรานี้ คือมันมีข้อตอนหนึ่งที่ว่าในข้อ ๒ นั้น ในบรรดาที่ ๔ วรรคที่ ๒ ถ้าผู้พิพากษาศาลโตมีความเห็นแย้งก็ให้ผู้พิพากษาศาลนั้นเขียนใจความแห่งความเห็นแย้งของตนถัดตัวไว้ในสำนวน แล้วจะแสดงเหตุผลแห่งข้อแย้งไว้ด้วยก็ได้ ที่ข้าพเจ้าข้องใจ

๕๐

ก็ถือหมายความว่าในกรณีที่ผู้พิพากษาท่านใดท่านหนึ่งมีความเห็นแย้งนั้น เมื่อมีเหตุที่ได้พิจารณา
กันไปแล้วนั้นมันได้มีความเอาใจใส่ในความเห็นแย้งของผู้พิพากษาชั้นนี้บรรดาใครหรือไม่
เพราะว่าความเห็นแย้งนั้นอาจจะจะเป็นความเห็นแย้งที่ถูกต้องครบถ้วนบริบูรณ์ก็ได้ เพราะฉะนั้น
จึงอาจจะหวนมาเจตนาของกฎหมายมาตราที่ไว้ช่วยว่า ถ้าหากเกิดมีท่านผู้พิพากษาท่านใด
ท่านหนึ่ง/พ/หนึ่งมีความเห็นแย้ง และความเห็นแย้งนั้นเป็นความถูกต้องและยุติธรรมแล้ว เมื่อ
ได้เสนอ/พ/พ เรื่องราวขึ้นในลำดับข้อ ๆ ไปนั้น อธิบดีจะผู้พิพากษาได้รับพิจารณาความเห็นแย้ง
ของผู้พิพากษาท่านเดียวบรรดาใครหรือไม่

หลวงจ่ารัฐเนติศาสตร์ ธรรมาธิการ : เรื่องความเห็นแย้งนี้กรรมการไม่ได้
แก้เลย อยู่ในตัวบทแต่พร้อมมูลอย่างนี้ทุกถ้อยคำ แต่กระผมทราบเรียนก็คิดว่าที่ให้ท่านความเห็น
แย้งนั้นนะ หมายถึงศาลชั้นและศาลอุทธรณ์ ทั้งนี้เมื่อบุคคลใดท่านความเห็นแย้งแล้วความมาตรา
๑๕๒ ของประมวลกฎหมายแพ่งบอกว่า ศาลนั้นจะต้องกลับความเห็นแย้งนั้นคิดกันว่าพิพากษาไป
ด้วย ซึ่งหมายความว่าศาลชั้นต้นท่านความเห็นแย้งไว้ ความเห็นแย้งนั้นตลอดจนคำพิพากษา
ก็เสนอไปศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ก็จะได้พิจารณาและโดยนัยเช่นเดียวกับศาลอุทธรณ์ท่าน
ความเห็นแย้ง คือผู้พิพากษามายางท่านซึ่งเป็นผู้ยื่นฟ้องข้างน้อยจะพิจารณาความเห็นแย้งก็ยอม
กลับคดีส่วน เสนอขึ้นไปเพื่อศาลฎีกาพิจารณาเช่นเดียวกัน ความประสงค์ให้ท่าน มีได้หมาย
ความว่าท่านความเห็นแย้งแล้วก็พิจารณากันในศาลนั้นเองหาใช่ไม่ เพราะในศาลนั้นเองถกเถียง
กันมาหมดแล้ว แต่ฝ่ายข้างน้อยเขายังไม่ยอม เขายังอยากจะให้ความเห็นของเขาขึ้นสู่ศาลซึ่ง
สูงกว่า เขาก็ยอมมันก็เรียกว่าความเห็นแย้งกลับคดีคำพิพากษานั้นเพื่อ สนองต่อศาลสูงที่
ขึ้นไปอีกอันหนึ่งได้

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ได้ฟังคำชี้แจงท่านกรรมการก็รู้สึกพอใจใน
ในเรื่องการที่เพิ่มเติมนี้ แต่ท่านก็รับว่ากฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนี้ยังมีบทระงับอยู่หลาย
อย่าง แม้ร่างเดิมไม่ได้เขียนไว้ แต่ก็ว่าทั้งความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปก็ได้นำใช้ในเรื่องกฎหมาย

ฉบับนี้ เนื่องจากมีการเพิ่มเติมกันมากก็ยังมีอีกหลายอย่างควรจะเพิ่มเติมมากด้วย แต่ไม่ได้เพิ่มเติมมาในข้อนี้ อยากจะฟังความคิดเห็นของกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาในโอกาสต่อไป อีกอันหนึ่ง คือว่าค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ทั่วนั้นเราแก้ไขกันทั้งหมด ทั้งค่าธรรมเนียมชั้นศาลและค่าธรรมเนียมเงินเสียผู้สืบอะไรต่าง ๆ พวกนี้หลายสิ่งหลายอย่างหลายประการด้วยกัน แต่ที่นี้เรื่องค่าทนายความไม่เห็นแก้ไข อันนี้ไม่มีเหตุผลอย่างไร อัตราค่าทนายความที่กำหนดไว้ที่ศาลจะส่งได้เพื่อให้แก่ผู้ความอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นฝ่ายชนะนะ อันนี้อยากจะฟังกรรมการว่า ได้พิจารณาในเรื่องนี้อย่างไรเห็นว่าสมควรแก้ไขหรือไม่ควรเพิ่มเติมอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เพราะเหตุใด.

หลวงธรรมพิศาล (ตราด) : ก็ยังไม่ถึง ขอให้พิจารณาเป็นมาตรา ๆ ไป
ประธานสถาบันแพทยศาสตร์ : ยังไม่ถึงนี้

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พิจิตร) : เอาละ พูดในเรื่องนี้ นั่นเองไว้ก่อนซ้ำ
ในอนุ ๓ วรรคที่ ๒ ในเรื่องว่า อ่านคำพิพากษาให้/มีผลบังคับตั้งแต่วันอ่านนะ วรรค ว่า
ถ้าผู้ความไม่มาศาล อันนี้ข้าพเจ้าจะเข้าใจคลาดเคลื่อนหรืออย่างไรไม่ทราบ ก็คือว่าเรียน
ตามนี้ก็ถือว่าเป็นกฎหมาย ถ้าผู้ความไม่มาศาล หมายความว่าคดีผู้ความผิดไม่มาฟังคำ
พิพากษาอย่างนั้นใช่หรือไม่ ถ้าใช่แล้วก็ไม่มีความอะไรในเรื่องนี้ เพราะจะกลายเป็นว่าศาล
นัดขึ้นมา ไม่คืนได้สั่งหมายให้ผู้ความ แล้วเมื่อถึงกำหนดก็อ่านไม่ ผู้ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือ
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งทั้งสองฝ่ายไม่ทราบก็จะขาดคดีถ้าไม่เข้าใจเช่นนี้ถูกหรือไม่ ในเรื่อง
ว่าต้องหมายผู้ความผิดนัดด้วย

ผลงานจารุฎเนติศาสตร์ กรรมการสิทธิฯ : ถูกแล้ว คำว่าไม่มาศาลในที่นี้หมายความว่า
ได้รับทราบแล้วโดยถูกต้องตามประมวลวิธีพิจารณาแล้วก็ยัง ไม่มา

นายเทียม ไตยนิมัท (ตอก) : ขอนิพนธ์ประธานในที่เคารพ คือในวรรคก่อน ถัด
วรรคสุดท้ายขึ้นไม่ว่าคู่ความไม่มาศาล ศาลจะคัดอ่านคำพิพากษาได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าได้อ่านคำ
พิพากษาแล้ว พี่ข้าพเจ้าอยากจะขอให้เป็นอ่านคำพิพากษาไปทุกเรื่องจะได้หรือไม่ เพราะว่าบางเรื่อง
บางกรณี เช่นเป็นเรื่องสำคัญหรือเป็นเรื่องฟ้องขับไล่หรือเป็นคดีฟ้องทำสัญญา คนเขาอาจจะฟัง มาถึง
ฟังอยู่ ศาลไม่อ่านเสียแล้ว แค่งงเอง ถือว่าอ่านแล้วเห็นคู่ความไม่มาอะไรอย่างนี้ เขาก็เลยไม่รู้เรื่อง
เพราะฉะนั้นให้อ่านไปเสียทุกเรื่องจะได้ไหม คนที่มาฟัง ผลคดีเขาจะได้ทราบว่าตัดสินว่าอย่างไร

ผลงานจารุฎเนติศาสตร์ กรรมการสิทธิฯ : คำว่าที่ไม่อ่านนี้ หมายความว่าทั้งโจทก์และ
จำเลยทราบนัดเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไม่ว่านี่ไม่มีอะไรศาลจะอ่าน ส่วนส่วนรับทราบชานนั้นถ้าหากว่าอยาก
จะทราบ เรื่องนี้ทางขอคำพิพากษาได้ เพราะนับตั้งแต่วันที่ถือว่าได้อ่านแล้วนั้นคำพิพากษานั้นเปิด
ถ้าหากว่าขลุคทางทางการแล้วละก็ทางการ ไม่ชัดของประการใด บกดีเป็นผู้ชานนั้น เพราะคำพิพาก
ษาไม่มีอะไรรับ แต่ว่าจะให้อ่านใหม่ประชาชนทั้งนั้นผมคิดว่าจะแรงไปหน่อย เพราะประชาชนไม่ได้
เกี่ยวข้องอะไรเลย ~~คดีนี้~~ คดีนี้ นอกจากแกอยากฟังเท่านั้นเอง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙

นายเสด็จ จีรวิภรณ์ (สิทธิกร) : ประธานโฆทานกรรมการ ข้าราชการจะขอ
บายเหตุผลที่ว่าไม่แก้ไขอัตราสหภาพไม่ว่าเรื่องเกี่ยวกับค่าธรรมเนียบ แม้ว่าจะไม่ได้มีการแก้ไขใด
ก็ตาม อันนี้ก็ขอทราบความคิดเห็นความเห็นเล็กน้อย เพราะชานก็ยอมรับว่ายังมีกร่องอยู่หลายอย่าง

ผลงานจารุฎเนติศาสตร์ กรรมการสิทธิฯ : ไม่มีผู้แปรญัตติ และไม่มีกรแก้ไขทั้งสองประภา
พานจะไปขอทราบจากรัฐมนตรียุติธรรมว่าทำไม่ถึง ไม่แก้
๕๐๐/๖

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาครั้งที่ ๒ แล้ว ต่อไปเป็น

การพิจารณาครั้งที่ ๓ ว่าสมควรประกาศใช้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะได้ประกาศใช้ได้ ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน ๑๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่าที่ประชุมเห็นสมควรจะประกาศใช้ได้โดย
พร้อมเพรียงกัน สมควรแก่เวลาแล้ว ขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา.

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร